

รายงานการประเมินผล... ๒๐/๒๕๕๙ (ฉบับที่...)
 ...

ลำดับ	ชื่อผู้สังเกต	ชื่ออาจารย์ผู้สังเกต	หมายเหตุ
			๓. 5/1 ส ๓. 5/12 (๓๐)

...
 ...
 ...
 ...
 ...

รายงานการประเมินสภาพผู้แทน

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖ (ว.ค.ค.ค.) ชุดที่ ๑

วันที่สอบที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖

๓ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประเมินเวลา ๑.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน **ว.ค.ค.ค.** ไม่มีสมาชิกมาประชุม

แล้ว ขวท.เจ้าขอเลิกประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑. อนุมัติเรื่องการขอยกเลิกสมาชิก หรือสมาชิกขาดเพื่อกล่าวหา

ไม่และเก็บค่าธรรมเนียมของนายวิชาญ วัฒนสินธุ์

นายวิชาญ วัฒนสินธุ์ (ศิษย์เก่า) สมาชิกสามัญถึงแก่กรรม

ว.ค.ค.ค. ขอทราบเรื่องสมาชิกที่

๑. สมาชิกขาดที่ไม่ทูลงบัญชี หรือเก็บของไม่ทันกำหนดยังมี

ใบอนุญาตหรือสนับสนุนให้ลงบัญชีหรือไม่ ๒. และมีผู้ลงทะเบียนการพิจารณา

ในเรื่องนี้หรือไม่

๒. ถ้ามีสมาชิกที่ขาดหรือขาดบัญชีเพื่อกล่าวหาในว.ค.ค.ค. มีใบอนุญาต

จะกล่าวหาได้หรือไม่ และถ้าไม่มีใบอนุญาตให้กล่าวหาได้หรือไม่

ส่วนตัว ที่ไม่กล่าวหาเขาเพราะไม่มีใบเป็นการแจ้งแจ้งกับผู้มีสิทธิเข้าข้างหรือไม่

เพราะเหตุใด

๓. การขอยกเลิกสมาชิกที่ขาดหรือสมาชิกขาดเกินของนายวิชาญ วัฒนสินธุ์

มีความเป็นไปตามที่ควรจะเป็นหรือไม่ และมีผู้ลงทะเบียนการพิจารณา

เข้าข้างหรือไม่

๔. ระเบียบการขอยกเลิกสมาชิกขาดหรือสมาชิกขาดเกิน

๕. ระเบียบการขอยกเลิกสมาชิกขาดหรือสมาชิกขาดเกิน

บ้ำไม่เขตต์ เป็นเหตุให้ราษฎรที่อพยพเสียดเวลาเป็นแรมเดือน รัฐบาลมี
นโยบายที่จะผ่านกลาวยระเบียบขึ้นเพียงให้ยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่อำเภอ เพื่อช่วยเหลือ
ส่วนความช่วยเหลือแก่ราษฎรจะใดหรือไม่ เพียงไร ?

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : ขอตอบว่า

๑. การอนุญาตให้ลี้ภัยทางการเมืองนั้นทางการยังมีนโยบายที่จะให้คงมีต่อไป
ทั้งนี้โดยมีหลักการพิจารณาว่า ถ้าใดทำงานอยู่ผิด ทางคมนาคมสะดวกแก่การควบคุม
ก็เปิดให้มีการอนุญาตรับขออนุญาต ส่วนผู้ข้อยู่ต่างไกลกันการยากแก่ผู้ที่จะคนหน้าและ
คงลงทุนรอนมากแล้ว ทางการกอนุญาตให้ทำโดยวิธีผูกขาดหรือห้ามขรมมาเป็น
ระยะเวลาอันสมควรกำหนดคนใด เติมเติมที่มีหน้าที่ปฏิบัติรับผิดชอบในการทำหน้าที่
ที่ความข้อยู่ก็อีกด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์รับขออนุญาตในส่วนการบำรุงบำรุง
รัฐ และทั้งก็พิจารณาแล้วว่าเป็นการเดือดร้อนและเสียหายแก่ราษฎรในท้องถิ่น
เกินสมควร ส่วนการเกี่ยวกับขออนุญาตยังไม่ไปให้ลี้ภัยตาม เป็นแต่เพียงอนุญาตถูก
จากบางทอนเช่น ใบลานและหน้าขึ้นเป็นต้น

๒. การขออนุญาตให้ราษฎรเข้าไปเก็บผลผลิตไม้ เพื่อการค้าขายข้อย
ในเขตที่ลี้ภัยทางการเมืองนั้นเป็นการเร่งขึ้นกับผู้มีสัมปทานทางการได้ขออนุญาตแล้วโดยวิธี
การได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อนและในชั้นนี้ให้กำหนดฝ่ายผู้มีสัมปทาน

๓. การที่ทางการได้อนุญาตผูกขาดการเจาะเขื่อนนั้นข้อยางงักผู้เจาะ
เขื่อนรายใหญ่ขึ้นก็เนื่องมาจากว่าการอนุญาตขออนุญาตให้ทำให้สภากงของคั้นข้อยางงัก
ทราบลง เมื่อผู้มีสัมปทานขออนุญาตได้เจาะเขื่อนโดยไม่คำนึงถึงคั้นข้อยางงัก เนื่องจาก
มีรายไฟเล็กจึงยากแก่การควบคุมโดยทั่วถึง แต่อย่างไรก็ตามการอนุญาตรายใหญ่
หรือมีบ้างก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากผู้มีสัมปทานคนให้ผู้มีสัมปทานรายใหญ่
งานที่มีข้อยางงักคั้นอำเภอว่ามีวิธีในทางเจาะเขื่อนข้อยางงักเจาะเขื่อนข้อยางงักเจาะเขื่อน

แรงงานในอัครวที่เหมาะสมอยู่แล้ว ทั้งนี้มีว่าทางการไคโอใจให้ช่วยเหลือผู้มีอาชีพ
 ทางนี้แล้วตามสมควร ทั้งการขออนุญาตทำไม้โดยปกตินั้น ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นคำขอ
 ต่อเจ้าหน้าที่แห่งท้องถิ่นหรือที่ศอกคณะกรรมการท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตไว้ ที่ต้อง
 ออญจากป่าไม้ เขตก็ตั้งขออนุญาตทำไม้พระนิกคิม่าและมีอยู่ในป่า เป็นจำนวนน้อย ซึ่ง
 ทางการได้ประกาศเป็นไม้ควบคุม ทั้งนี้เพื่อควบคุมการทำไม้ซึ่งมีคุณภาพดวาว ไม่สมบูรณ์
 พันธุ์ แต่ในขณะที่เกี่ยวกับผู้ที่ทำไม้ก็ขึ้นไปทำไม้ซึ่งมีคุณภาพดวาวลงไม่มีการเปิดโอกาส
 ในพื้นที่ไม้ดีและเจริญ

อย่างไรก็ดี ในเรื่องความล่าช้าทางการไคโอใจรับไปยังเจ้าหน้าที่งานป่าไม้
 เขตก็เพื่อความสะดวกแก่ราษฎรในเรื่องนี้อยู่แล้วตามสมควร

นายกิจจา วัชชะสินธุ์ (ละเจิงเมทรา) จากเจ้าหอจกกรมท่ามรัฐ-
 มนครวิภาการกระทรวงเกษตรรากริจการตั้งต่อไปนี้อีกว่า ตามข้อขอบข้อ ๔ ที่ว่าการอนุญาต
 สัมปทานนั้นไคโอใจมาถึงความห่วงไกลจากคนนามกว่าราษฎรได้รับความสะดวกหรือไม่
 เพียงใด และจะพิจารณาไว้ในท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกลจากคนนามเพื่อให้สัมปทานต่อไป
 รัฐบาลจะยกขึ้นพิจารณาหรือไม่ ในข้อ ๑ ในการที่ได้ให้เขตที่สัมปทานและป่าถูกซาก
 ที่รัฐบาลยอมว่าไคโอมีนโยบายที่จะช่วยเหลือราษฎรที่ยากจนเข้าเก็บหาของป่าอยู่แล้ว
 ในข้อนี้ข้าพเจ้าทราบว่ามีอยู่ในพระราชบัญญัติป่าไม้ แต่ในทางปฏิบัติที่เป็นมาแล้ว
 รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเอกชนอนุญาตก็ในพื้นที่บางบางแห่ง เช่น ไม้ตะแบกเพื่อการค้า
 ทางการไม่อนุญาตผู้ตัด แต่ผู้รับสัมปทานหรือผู้ที่ไคโอมีสิทธิถูกซากทำไค ก็ยังเป็นการ
 ให้ความสมควรแก่ราษฎรแล้วหรือ นอกจากปรากฏว่าผู้ที่ไคโอมีสัมปทานนั้นไคโอรับ
 มาโดยที่มีอยู่ในพื้นที่ซึ่งเรามีสิทธิเกิดซากในการปกครองนั้นพยายามที่จะจับกุมราษฎร
 ที่ยากจนที่เขาตัดไม้เพื่อการค้า ในเรื่องนี้รัฐบาลไคโอพิจารณาหาทางแก้ไขหรือเปล่า
 ในข้อ ๓ ที่รัฐบาลบอกว่าการถูกซากสัมปทานหรือเก็บหาของป่า ไคโอจะเพาะเรื่องการค้า

เจาะเผ่ากั้นยาง รัฐบาลบอกว่าถ้าหากว่าอนุญาตให้แล้วก็จะเป็นการเสียกายแก่การ
 เจาะเผ่ากั้นยางเอเดน ทำให้โคโยไม่มีหลักการและความคุ้มกัน ข้าพเจ้าทราบว่าเรื่องนี้
 รัฐบาลได้ควบคุมผู้ที่ได้รับอนุญาตทำคามกฏ เกณฑ์หรือไม่ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ที่ใ้
 รับอนุญาตถูกชักพยามที่จะถกราคาในเรื่องการเจาะเผ่ากั้นยาง เอาน้ำมันยางมาขาย
 ให้ในราคาถูก เพราะเหตุว่าเขามีอำนาจชักชวนในการผูกขาดในที่นั้น ๆ ในเรื่องนี้
 ก็ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรชากัน ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่าโคโย
 ทราบเรื่องนี้หรือไม่และถ้าทราบได้แล้วโคโยพิจารณาหาทางแก้ไขประการใดหรือไม่
 ในชั้นนั้น ในการขออนุญาตไม่บางอย่างที่เกี่ยวกับไม้แห้ง ๆ หรือไม้ที่ส่งวนอย่างเช่น
 ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้พยุง ปรากฏว่าชาวนาศัลไม่มีค่าเหล่านี้มาทำการศึกษาเกี่ยวกับ
 การนำมา อย่างเช่นที่ศรีสะเกษ เพชรบูรณ์ หรือทำใจ ก็คงใช้ไม้พิเศษ แต่ในที่สุด
 ราษฎรเป็นคำร้องไป ไม่เหล่านี้ทางการก็วางระเบียบว่าจะต้องขอจากป่าไม้เขต
 ป่าไม้อำเภอไม่มีอำนาจอนุญาต ไปจนหมดฤดูหนาวแล้วใบอนุญาตยังไม่ตก ในเรื่องนี้
 กรมเกษตราธิการทราบหรือไม่ และจะพิจารณาหาทางแก้ไขอย่างไรหรือไม่
 และท่านรัฐมนตรีว่าการเกษตรจะตอบต่อไปได้โปรดคง ๆ หน่อย ๆ ข้าพเจ้าฟังไม่
 คอยไต่ป็น

นายจรูญ สีนสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ข้อ ๓ หรือ
 ๑ นั้นขอตอบว่า ในการพิจารณาขออนุญาตปลูกยางโดยมีพื้นที่ปลูกแล้วนั้น ทางรัฐบาล
 คงคำนึงถึงสภาพของป่าและรายได้เป็นใหญ่ การที่ที่จะเปิดให้ราษฎรได้เข้าทำไม้
 เป็นรายย่อยคงที่ท่านชกนั้น จะพิจารณาเป็นราย ๆ ไปก็ได้ แต่ว่าทั้งนี้คงคำนึงถึงใน
 ส่วนที่เป็นประโยชน์ของการบำรุงป่าไม้กับรายได้เป็นใหญ่ ในข้อ ๒ นั้นขอตอบว่า
 จะใดพิจารณาต่อไป ข้อ ๓ ทางกรมป่าไม้กำลังแก้ไขในการกำหนดเงื่อนไขในการผูกขาด

ไปแล้วว่าถูกจ้างหรือคนงานของผู้ถูกชกนั้นมีสิทธิ์ที่จะเอาน้ำมันยางไปขายได้ในเมื่อ
 ผู้ถูกชกได้ไต่ราคาต่ำกว่าราคาที่คณะกรรมการที่จังหวัดกำหนดไว้ ทั้งนี้โดยนัยของ
 คณะกรรมการอำเภอหรือจังหวัดให้ทราบเสียก่อน ข้อซีกข้อที่ 4 นั้น ถ้าเป็นประเภทไม่
 ทวงห้ามจำพวกที่หนึ่ง เราอนุญาตให้รัฐชกที่นำมาใช้สอยทำกินจัดหรืออะไร จำพวก
 นั้นได้ง่าย ๆ ไม่ค่อย เพราะเหตุว่าถ้าเปิดโอกาสให้ทำได้ง่าย ๆ แล้ว ไม่มีค่าในบ่า
 ก็จะศูนย์พันหมื่น

นายกิจรา วิเศษสินธุ์ (ละเชิงเตรา) : ข้าพเจ้าขอซักถามต่อไปว่า
 คณะที่รัฐบาลได้มอบในปีหน้าข้อ ๓ ว่าการอนุญาตให้บุคคลเข้าปลูกชกเก็บหาของบ่า
 โดยคณะกรรมการเจาะเขตกันยางว่าใครอนุญาตให้ถูกจ้างหรือคนงานที่นำน้ำมันยาง
 มาขายในราคาที่กำหนด แต่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่าทางการได้ประกาศให้
 ราษฎรหรือผู้จ้างนั้นได้ทราบหรือไม่ว่าราคาที่กำหนดไว้แล้วเท่าไร เพราะในเรื่องนี้
 ก่อผลระหว่างผู้ชกกับทางรัฐบาลเท่านั้น ถูกจ้างหรือคนงานไม่มีโอกาสที่ได้ทราบ
 เลยว่าราคาที่กำหนดหรือราคาหรือที่เรียกว่าราคามาตราฐานมีราคาเท่าไร ในที่สุดผู้
 ถูกชกไปตั้งราคาเอาเองตามชอบใจ ในเรื่องนี้รัฐบาลได้ทราบบ้างหรือไม่ แล้วใน
 ปีหน้าข้อ 4 นั้นที่ว่าการจะพิจารณาอนุญาต//ไม่ทวงห้ามบางอย่างที่มีค่าให้เอกชน
 ทั่วไปไม่ใช่เพราะจะเป็นการเสียหาย ในข้อนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ข้าพเจ้าขอให้ท่าน
 พิจารณาในปีหน้าการจะผ่อนผันระเบียบที่ใดกวดขันที่จะชกอนุญาตว่าจะต้องชกอนุญาตจากป้า
 นั้นเป็นการเสียเวลา และราษฎรได้ได้รับความเดือดร้อน และควรจะผ่อนผันให้มาแจ้งที่
 อำเภอ ท่านจะพิจารณาหาทางแก้ไขได้หรือไม่ และนอกจากนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามต่อไป
 ว่า ขณะนี้รัฐบาลได้เพิ่มค่าชกตลอดทุกประเภทที่ปลูกเท่าหนึ่ง ครั้งนี้ทำให้ราษฎร
 ทั่ว ๆ ไปทุกจังหวัดที่มีอาชีพในการทำป่านั้นเป็นการเดือดร้อน รัฐบาลจะหาทางผ่อนผันใน
 เรื่องนี้อย่างใดหรือไม่.

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ สำหรับข้อที่
 เลี้ยวข้อ ๓ นั้น ราคาซึ่งทางการประกาศไว้ก่อน ทางคณะกรรมการอำเภอ
 จังหวัดหรืออำเภอเป็นผู้กำหนดราคาที่เห็นว่าสมควรในการที่จะให้ผู้ชุกชากได้กำหนด
 ราคาแก่ผู้จ้างหรือคนงานของตนได้ และกรณีที่ได้ประกาศราคาเช่นนั้นเป็นหน้าที่ของ
 ผู้จ้างและคนงานที่จะต้องไปสืบทราบเอาเองทางคณะกรรมการอำเภอหรือจังหวัด
 ประกาศให้ทราบแล้วก็จะต้องเป็นหน้าที่ของผู้จ้างหรือคนงานที่จะรักษาสีทธิของตน
 ในการสืบทราบราคาเพื่อเอาสำนันั้นข่างนั้นไปขายแก่ผู้ชุกชากตามราคาที่ได้กำหนด ถ้า
 หักว่าผู้ชุกชากกรราคาหรือขายราคาต่ำกว่าที่ทางการประกาศไว้ ผู้จ้างก็มีสิทธิที่
 จะเอาน้ำนั้นข่างไปขายแก่ผู้อื่นได้ ในข้อข้อที่ ๔ นั้น ทางการได้ประกาศหาทางที่จะ
 ให้ราษฎรได้รับความสะดวกอยู่แล้วในกรณีที่จะขออนุญาตจากป่าไม้เขตกั้น นั้นก็เป็นเรื่อง
 เกี่ยวกับไม่มีค่า แต่ในเรื่องที่จะอนุญาตให้ตัด หากผู้ใดไปแล้วไม่ไปไม่ที่มีมีค่า
 และที่ตัดไปมีไม้จะเอาไปทำอะไร ราษฎรจะขออนุญาตจากป่าไม้จังหวัดหรือป่า
 ไม้ท้องที่ใด ในเรื่องค่าภาคหลวงตัดไม้ไปนั้น ทางการจำเป็นต้องขึ้นค่าภาคหลวง
 ขึ้นไปเพื่อประโยชน์ในทางรายได้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเพื่อให้ราษฎรตัดพัน
 ธุ์ไม้จนทำให้มีสภาพเสื่อมโทรมไป

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไปเรื่องยกเลิกระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ
 ที่ขัดกับกฎหมายของชาติ ไหวดี

นายชาติ ไหวดี (พิบูลสงคราม) : รัฐเจ้าออกตั้งจะดูตามรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงศึกษาธิการ กังฮ่อไปนี้

๗. ความระเบียบกฎประธาบอด และสารวัตรศึกษา ๐๓๖๒๒ (๖) พุทธศักราช
 ๒๔๖๒ ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่บริหารในส่วนภูมิภาคที่มีอำนาจได้กฎประธาบอดและสารวัตร
 ศึกษาออกจากหน้าที่การงานและมีอำนาจให้กฎประธาบอดและสารวัตรศึกษาออกจากหน้าที่

การทำงานโดยมีความผิด เป็นการขัดกับพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งความมาตรา ๒๕ วรรค ๑ และมาตรา ๔๗ ให้นายอำเภอและข้าหลวงประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งและถอนครูโรงเรียนประชาบาลและสภารัตนศึกษาได้เท่านั้น จึงขอเรียนถามว่า เมื่อระเบียบกฎกระทรวงและสภารัตนศึกษาได้กำหนดข้อบัญญัติกฎหมายเช่นนี้ จะส่งเลขาธิการเขียนคำสั่งแล้ว จะเพาะข้อที่ขัดกับกฎหมายได้หรือไม่

๒. ผู้ขออุทธรณ์มีความระเบียบกฎกระทรวงประชาบาลและสภารัตนศึกษา (ฉบับที่ ๖)

พุทธศักราช ๒๔๘๑ ปรากฏว่ามีครูประชาบาลและสภารัตนศึกษาของถูกลงโทษ โดยออกและให้ออกเป็นจำนวนมีไรน้อย เมื่อระเบียบนี้เป็นโมฆะเพราะขัดกับกฎหมายแล้ว ขอทราบว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะออกระเบียบการล้างมลทินครูประชาบาลและสภารัตนศึกษาที่ถูกไล่ออกนี้ให้มีสิทธิกลับเข้ามารับหน้าที่การงานตามเดิมโดยไม่มีเวลาการพักคิดก่อนหรือไม่

๘/(หมายเหตุ)

ความมาตรา ๒๕ วรรค ๑ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๗๘ "นายอำเภอเป็นผู้จักตั้งและถอนครูโรงเรียนประชาบาลด้วยความเห็นชอบของข้าหลวงประจำจังหวัด" และมาตรา ๔๗ ว่า "ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจตั้งและถอนสภารัตนศึกษาได้ตามที่เห็นสมควร" เมื่อที่ความตามข้อความแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัดแล้วเห็นว่า ฝ่ายนี้ผู้มีสิทธิกำหนดอำนาจได้กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหาร เพียงแต่ให้มีอำนาจถอนครูประชาบาล และสภารัตนศึกษาฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ข้อบัญญัติที่กำหนดไว้ คือความระเบียบนี้ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่บริหารในส่วนภูมิภาคมีอำนาจไล่ออกครูประชาบาลและสภารัตนศึกษาออก/ผู้จากหน้าที่การงานและมีอำนาจให้ครูประชาบาลและสภารัตนศึกษาออกจากหน้าที่การงานมีความผิด ซึ่งควรไล่ออกก็และควรให้ออกก็ มิใช่เป็นการถอนออกเพราะผู้ถูก

อง โทษไม่มีสิทธิอีกแล้ว เขามารับหน้าตาที่ทำงานคืนได้อีก เพราะฉะนั้นกระทรวงระเบียบครูประ
 ชาวมวลและสว. วัชรศึกษาที่ เมื่อถือตามหลักกฎหมายแล้วเห็นว่า เป็นระเบียบไม่ชอบ จึง
 สมควรที่ทางกระทรวงศึกษาธิการจะยกเลิกเสีย และยังมีปรากฏว่าระเบียบของกระทรวง
 ศึกษาธิการจัดกันเอง-ก็มี ในเรื่องนี้มีปรากฏจากศิ-กษาธิการที่จังหวัดที่สนใจปฏิบัติงาน
 ความระเบียบการ เคยคัดฟ้องในเวลาประชุมศึกษาธิการจังหวัดนั้นๆ จึงเห็นว่าควรที่
 ทางกระทรวงศึกษาธิการจะได้ทำการสังคายนาระเบียบการทุกอย่างให้สอดคล้องกันเสีย

นายเคื่อน บุญนาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษา
 ธิการ ขอตอบดังนี้คือ ระเบียบครูประชาวมวลและสว. วัชรศึกษาที่กล่าวถึงนั้น พระราช
 บัญญัติประชุมศึกษานี้เป็นการโต้คัดกันตั้งแต่ท่านผู้ตั้งกระทรวงนั้นขึ้นมา คำว่าความระบ-ธมศึกษา
 เขามาหมายถึง การออกจากหน้าที่ทุก ๆ กรณี คือรวมถึงการออกโดยมีความผิด โดยมิ
 พ้นผู้ตั้งเดิมมีอำนาจหรือไล่ออก เพราะฉะนั้นเมื่อสิ่งไม่ขัดกันก็ จึงไม่มีความจำเป็นที่
 จะต้องยกเลิกระเบียบนั้น และถือว่าไม่ขัดแย้งระเบียบอื่นจึงไม่เป็นโทษ เพราะฉะนั้น
 ความกล่าวมาข้อ ๒ ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคัดกันอะไร / จึงดีที่ระเบียบ / ไม่ถือว่าการ
ระเบียบนี้เป็นโทษ เพราะทางกระทรวงศึกษาธิการถือว่าไม่ขัดกัน ส่วนในเรื่องการ
 อ้างมตินิสว. วัชรศึกษาและครูประชาวม มานั้นทางกระทรวงศึกษาธิการเวลานี้ก็พิจารณา
 อยู่แล้ว ขอให้เจ้าทุกข์ร้องเรียนมา เราก็พร้อมที่จะพิจารณาให้ ส่วนในเรื่องถึงภัย
 และระเบียบต่าง ๆ ในเรื่องก็กระทรวงศึ กษาธิการก็ต้องทำ เพราะเหตุว่าเวลานี้ก็
 ได้ร่างพระราชบัญญัติอยู่ เพื่อยกฐานะครูและสว. วัชรศึกษาให้เข้าเป็นข้าราชการแล้ว
 และจะต้องแก้ไข เพราะกิจการและข้อบังคับ ระเบียบ ที่เสียอย่างต่าง ๆ นั้นก็จะต้องแก้ไข
 ระเบียบการทั้งหมด และในการแก้ไขก็ต้องถึงยกานระเบียบการต่าง ๆ ด้วย

นายเอก ไหวดี (ปัญญาสงคราม) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้คือว่า โดยที่ท่านกล่าวว่าระเบียบไม่ขัดกันในหน้าที่เป็น

อาจารย์และเคยสอนข้าพเจ้ามาบอกว่าการวัดผลความคืบหน้าของครูควรวัดโดย
 เครื่องวัด แต่ปรากฏว่าความคืบหน้าให้อำนาจในการบริหารเพียงตั้งและถาม แต่
 ไปถอดระเบียบโดยให้ได้ออกนั้น เมื่อเพิ่มความโดยเครื่องวัดแล้วก็วัดกัน และทำเอง
 ก็เลยหายไป และการสอนที่รู้สึกว่าเป็นการทรมานเอาหน้าไป และอีกประการหนึ่ง
 โดยจะเพาะครูประจำภาคและสารวัตรศึกษาออกโดยอิสระ เป็นเป็นมีมาก เพราะ
 ฉะนั้นระเบียบนี้ท่านจะหาว่าเป็นการขัดหรือเป็นการ โขชะ แล้วจะแก้ไขได้ดังของกับ
 กฎหมายได้หรือไม่

นายเดือน บุญเกิด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : คือพระราชบัญญัติ
 ประถมศึกษาออกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๘ ระเบียบครูประจำภาคออก พ.ศ. ๒๔๘๑ ถ้าเร
 จะนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๑ มาถึงเวลาที่ ๗ ปี และใช้กันมา ๗ ปีก็เห็นว่าไม่ขัด ข้าพเจ
 เห็นว่า... ข้าพเจ้าขอว่าขัดเป็นไปไม่ได้ ข้าพเจ้าใช้กันมา ๗ ปี ก็คืออีกสามที่เค
 ปฏิบัติมา เมื่อมาพิจารณาตามเรื่องเช่นนี้แล้วก็เห็นว่าความมุ่งหมายที่เราคว
 คำว่าออกฉบับนี้หมายถึงการให้ออกหรือให้ออกด้วย คือตั้งแต่ "ออก" หมายถึงความว
 พ้นจากตำแหน่ง คือเรื่องการให้ออกหรือให้ออก เพราะฉะนั้นระเบียบครูประจำภาค
 สารวัตรศึกษาที่เห็นว่าไม่ขัด เพราะฉะนั้นควรแก้ไขในเรื่องอื่นและให้ออกเป็น
 เรื่องของกระทรวงศึกษา แต่การอื่นเมื่อถึงมา ๗ - ๘ ปี ถือว่าเป็นการดีอย่าง
 การเพิ่มความเป็นอย่างนี้ ส่วนในเรื่องการอ้างมตินครูกัดคอมแล้ว ถ้าเจ้าทุก
 ระวังเรียนขึ้นมาพิจารณาให้โดยปฏิบัติไปตามระเบียบ และโดยปฏิบัติไปหลายรายแล้ว
 ก็คือพิจารณาครูประจำภาคและสารวัตร ศึกษาที่มีปฏิบัติการที่มีผลรับรองไว้ให้ดู และ
 วัสดุสำนักงานโดยไม่บุคคลเหล่านี้ได้

นายตาค ไทวดี (อธิบดีสงคราม) : สำหรับครูประจำภาคที่ออกให้ออก ถ้าจะ
 ให้ทางอำเภอพิจารณาได้หรือไม่ และอีกนัยหนึ่งระเบียบที่ขัดกันที่ปรากฏว่า เคยมี

การตกเงินในที่ประชุม ว่าจะปฏิบัติอย่างไร จะเป็นกรมศึกษา เบ็ญกัน และกรมสามัญที่มีการชดกัน เพราะฉะนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้รับได้หรือไม่ว่าจะมีการสังเขบนำให้สอดคล้องกัน คือไม่ชดกันเอง

นายเดือน มุนนาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : สำหรับในเรื่องครูประชาบาลจะขอให้ทางอำเภอสอบสวนนั้น คงที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้วว่า เกี่ยวกับครูประชาบาลนี้ รัฐบาลได้เสนอเป็นพระราชบัญญัติ ส่วนรวมทั้งครูประชาบาลและทางสภาการศึกษาให้เป็นข้าราชการในประเทศไทย-บรรดาครูก็ขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้เอง และนั่นควรเป็นหน้าที่นายอำเภอพิจารณาหรือควรจะให้ใครกัน และการชดกันความหลังการมีการชดกันจะคงแก้ไข และจะปล่อยให้ระเบียบชดกันเป็นไปไม่ได้ อันนี้ฝ่ายข้อใจ คือขอให้สืบถามเจ้าหน้าที่ แต่ผู้รู้เข้าใจว่าถูกต้อง แต่การเขียนมันมีข้าพเจ้าก็จะไปแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติ : กระทั่งไปเรื่องการช่วยเหลือการทำนากบของราษฎรของนายสวัสดิ์ คำประกอบ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการดังต่อไปนี้

๑. ปรากฏว่าขณะนี้ฝนได้เริ่มแล้ง ทำให้ข้าวในนาของราษฎรหลายจังหวัด เช่น ในจังหวัดชัยนาท และนครสวรรค์ และจังหวัดอื่นๆ อีกหลายจังหวัดราษฎรผู้ปลูกข้าวล้มหายเป็นอันมาก เพราะขาดฝน อยากรทราบว่ามีรัฐบาลได้จัดการช่วยเหลืออย่างไรบ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. พันธุ์ข้าวปลูกซึ่งรัฐบาลได้จำหน่ายให้แก่ราษฎรชาวชัยนาทไปเพื่อทำพันธุ์ในปี ๒๔๘๐ ขอถามว่ารัฐบาลจะจำหน่ายชาโคกโดยไม่รับต้นทุนเลยจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. บริษัทไม้ไทย ซึ่งได้ตั้งขึ้นในระหว่างสงครามนี้ปรากฏว่ามีที่หนึ่ง ๆ ได้ทำรายได้

ให้แก่รัฐบาลอยู่มาก เพราะเหตุที่รัฐบาลจึงได้เริ่มจัดการเลือกตั้งเสีย เป็นเหตุให้
รายได้ของรัฐบาลตกต่ำลงไป

นายจุมภฏ สิมแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ความทุกข์ที่ข้าพเจ้า
ได้รับนั้นขอตอบว่า

๑. เรื่องการช่วยเหลือการทวนซ้ำที่ขาดแคลนแล้ว ทางกรมให้ตั้งครีมนการช่วย
เหลือมาซึ่งมีบุคลากรจำนวนหนึ่ง โดยกรมให้เงินกับจังหวัดจัดทำขยประ ทวนห้องที่ ๒
จัดเรื่องมาส่งไปอยู่แล้วเหลือในคราวจำเป็น โดยรับประทวน นอกจากขณะนี้ทางการยัง
ได้ติดต่อกับบริษัททำมันให้จัดส่งน้ำมันไปยังผู้แทนต่าง ๆ เพื่อจำหน่ายให้ชาวมาที่คอง
การหรือได้เครื่องจักรหัด เป็นการช่วยเหลือสำหรับวัดน้ำเร้านาอีค้อย สำหรับในทางนี้
ปรากฏว่ามีคนมอญ ในระยะของฤดูไอนหว่าน ซึ่งทำให้ชาวกับคนเจียนและมีคางเขียง แต่
ในตอนปลายฤดูไอนหว่านดีค่า ฝนตกจนถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๑ และเริ่มฝน
หยุดไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ แต่ในขณะที่กับข้าวยังงวมคืออยู่เป็นอันมาก อย่างไรก็ตาม ทางกรม
ก็ได้เตรียมไว้แล้วที่จะให้ความช่วยเหลือได้ทันเวลาในเมื่อว่าในระหว่างนี้จะเสียหาย
เพราะมีน้ำท่วมทำไม่พอ

๒. การจ่ายพันธุ์ข้าวปลอดให้แก่ราษฎร โดยไม่รับใช้คืนนั้น ไม่อาจทำได้ เพราะ
ทางการได้เคยพิจารณาแล้วในการจ่ายพันธุ์ข้าวปลอดคราวก่อนๆ เห็นว่าจะไม่ได้ออคือ
เนื่องจากการให้จ่ายให้เปล่าซึ่งทุกคนอยากได้ จึงคงมีลืข้อนี้มากมาบ รวมทั้งที่ไม่รู้
ความจำเป็นและผู้ที่ได้รับไปแล้วส่วนมากก็จะกลับมาขอใหม่ เจ้าหน้าที่จะต้องเสียเวลา
ตอบส่วนผู้ขาดการปฏิบัติ หลังจากให้เปล่าเช่นนี้เป็นการส่งเสริมให้คนเก็บจตุรบ้าน
ไม่มากนักทั้งงาน จึงได้ดำเนินการโดยวิธีขาย ให้แก่คนที่หรือให้เงิน ซึ่งก็ได้ถือเป็นหลัก
สำหรับวิธีปฏิบัติสำหรับการจ่ายพันธุ์ข้าวปลอดปี ๒๔๘๑ ด้วย

๓. การที่ทางการได้คงให้ยืมเงินแก่บริษัทไม่ใช้เงินจากคลังนั้น ก็เนื่องมาจากบริษัทนี้ก็

ตั้งขึ้นในระหว่างสงครามเพื่อเจ้าค่าเป็นงานในป่าไม้ของบริษัทป่าไม้อังกฤษ ที่ต้อง
 เกิดกิจการไปเมื่อสงครามโค่นล้มลงแล้ว และรัฐบาลมีข้อตกลงที่ความความต่างสมบูรณ์
 แบบที่จะต้องคืนสิทธิการทำไม้ให้แก่อังกฤษ เจ้าของเดิม ทาง การจึงจำเป็นต้อง
 เลิกบริษัทนี้ เพื่อคืนกิจการให้แก่บริษัทอังกฤษต่อไป

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) ข้าสเจ้าขอขอกถามเพราะในข้อ ๑
 ก่อน เรื่องการสิทธิที่ชาวปลูก ท่านอาจจะไม่เข้าใจในประเด็นข้อคำถามของข้าสเจ้า
 คอมไม่ตรงกัน จึงอยากจะถามว่า ข้าสเจ้าไม่ได้ถามดีว่า การให้สิทธิชาวหัว ๆ ไป
 ก็ การให้สิทธิชาวเขา เพราะ พ.ศ. ๒๔๖๑ ซึ่งใช้ไปแล้ว แล้วท่านไปบอกหัว ๆ ไปว่า
 จะทำให้ราษฎรเดือดร้อนไม่ต่างกับกับคนถาม จึงขอขอกว่าต่อไปให้รัฐบาลทราบหรือ
 ไม่ว่าในกรณีที่แผนกสรรพากรก็ดี หรือมหาดไทยก็ดี ได้เรียกร้องอำนาจคืนส่วนตนแล้วมาก
 บากแค่ไหนนั้นและ ได้เอาอำนาจมา เรียกคิวมาสอบสวนทำให้เสียหายและถ้า
 รัฐบาลทราบขอเสียหายอย่างนี้หรือไม่ และประการที่ ๒ ขอขอกว่า การให้สิทธิชาวปลูก
 ชาวนาใหม่ ๒๔๖๑ รัฐบาลทราบหรือไม่ว่ามีชาวนาพลัดถิ่นที่ได้รับสิทธิชาวปลูกจากใน
 พ.ศ. ๒๔๕๑ ได้ทำคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างไร ในขณะรัฐบาลมีโอกาสจะ
 ได้มีสัมปทานของชาวนาควรจะได้ทราบทันสองพันบาท แต่รัฐบาลมีสัมปทานซื้อสัมปทาน
 รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าชาวนาเหล่านี้ได้ทำคุณประโยชน์ในการดูแลรักษาของชาติไว้
 แล้ว จะให้สิทธิชาวปลูกให้เขาจะได้หรือไม่ สำหรับข้อนี้ขอถาม ย่างนี้ ส่วนบริษัทไม้
 ไทยรัฐบาลมีความเข้าใจไม่ตรงกับที่ข้าสเจ้าถาม คือบริษัทไม้ไทยซึ่งตั้งขึ้นใน
 ระหว่างสงครามนี้ปรากฏว่ามีเงินที่ได้ทำรายได้ให้แก่รัฐบาลอย่างมาก เพราะเหตุที่
 รัฐบาลจึงได้เริ่มจัดการเลิกเสีย อันเป็นเหตุให้รายได้ของรัฐบาลตกต่ำลงไป แต่เรา
 ใช้นิติกิจการตัว ส่วนประเทศไทยซึ่งตั้งขึ้นใหม่ และบริษัทไม้ไทยได้มีสัมปทานคืน
 ไปหลายปี ซึ่งเราไม่ควรคืนให้เขาไปเลย การจะให้บริษัทต่างประเทศมาเก็บ

สรรทำกรขายไปบนเป็นดอเสียหลายแก่พูดแต่เงินและรัฐบาล ส่วนในข้อ ๑ ถามว่าที่
 รัฐบาลยอมว่าได้ส่งเรือมาขึ้นไปช่วยเหลือ อยากรถามว่าส่งไปช่วยเหลือในจังหวัดไหน
 เพราะข้าพเจ้าไม่เคยเห็นในจังหวัดนครสวรรค์ เขาได้เก็บเครื่องจักรส่งไปช่วย
 หรือเปล่า รัฐบาลทราบหรือไม่ และข้อ ๒ ที่ว่าส่งน้ำมันไปช่วยราษฎรในการใช้น้ำมันนั้น
 ได้ส่งไปจังหวัดนครสวรรค์หรือเปล่า และส่งให้ใคร ประการที่ ๓ ทานตอบว่าได้ส่ง
 เงินอุดหนุนให้แก่อำเภอเมืองใน จังหวัดใน จังหวัดนครสวรรค์-ส่งไปหรือยัง พี่ข้าพเจ้า
 ขอถาม

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ความที่ผู้ถามได้ถามใน
 ข้อ ๑ เกี่ยวกับน้ำมันที่ส่งไปช่วยเหลือชาวบ้านจะใช้เครื่องสูบน้ำจืดชนิดนี้ ทางจังหวัด
 เป็นผู้สั่งเข้ามา เมื่อถึงในพื้นดินแล้วชาวบ้านก็ติดต่อกับกระทรวงพาณิชย์ให้ติดค่อน้ำมัน
 ไปยังผู้แทนจังหวัดโดยเร็ว และขายน้ำมันให้แก่ชาวบ้าน ไม่ให้มี ความที่ท่านผู้ถามได้
 กล่าวแล้ว ส่วนเรือมาขึ้นนี้ จังหวัดก็ซื้อเรือมาไว้ส่งเรือมาช่วยเหลือในการสูบน้ำ
 หน้า เวลาที่ทางการก็ส่งไปเช่นจังหวัดอุบลราชธานี ได้ซื้อเรือมาวางกรมชลประทานก็ส่งไป
 ส่วนการจักทำชลประทานที่มีเงินในงบประมาณซึ่งจังหวัดจะซื้อเรือติดค่อนน้ำมันกรม
 เกษตรและสหกรณ์ให้จ่ายเงินให้โดยด่วนแล้ว เกี่ยวกับพันธุ์ข้าวนี้ ความที่ข้าพเจ้าถามว่า
 รัฐบาลจะจ่ายข้าวโดยไม่ได้วันคืนเคยได้หรือไม่นี้ ก็เท่ากับเป็นการให้ผู้ทำเอง
 ข้าพเจ้าได้ตอบแล้ว ในข้อนี้ ซึ่งในเรื่องบริษัทไม้ไทยนั้นทางการเห็นว่าไม่มีความ
 จำเป็นที่จะได้บริษัทนี้ไป แต่ในขณะนั้นบริษัทยังเป็นตัวแทนของบริษัทดังกล่าวยุติไป
 ไม่เกิน ๑ ปี ซึ่งสัมปทานบริษัทไม้ได้รับทำอยู่ในระหว่างสงครามนั้น ส่วนไม้เป็นของ
 บริษัทป่าไม้อังกฤษที่เราจะต้องคืนให้แก่ เจ้าของอังกฤษซึ่งป่าไม้ที่ได้รับทำนั้นซึ่งอยู่ใน
 ระหว่างกิจการของกรมป่าไม้ ที่จะจักทำต่อไป

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) : ขอร้องรัฐบาลผู้ต่อไปว่าที่รัฐบาล

ต่อมาว่าได้ส่งน้ำมันขายไปตามเอเย่นท์ชาวมาเลเซีย ไต้หวัน และชาวมาซิโดนี อีทีซี
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าประชาชนทั่ว ๆ ไปที่ซื้อได้ของธรรมดาอยู่แล้ว ดังนั้นแล้วรัฐบาล
 ก็จะเรียกว่ามีน้ำมันขายตามท้องตลาดธรรมดา รัฐบาลจะช่วยเหลือความยากด้วยวิธี
 เช่นนี้จะได้หรือไม่ ประการที่ ๒ ที่รัฐบาลบอกว่าได้ช่วยเหลือในเรื่องการขมประทวน
 ทองที่มาแล้ว เงินงบประมาณออกจะทราบว่าในขณะที่ทางจังหวัดเกิดฝนแล้ง เช่นนี้แล้ว
 รัฐบาลก็จะดำเนินการช่วยเหลือแบ่งงบประมาณโดยให้ช่วยเหลือพิเศษในขณะที่เกิด
 ฝนแล้งได้หรือไม่ ขอถามอย่างนี้ และในเรื่องบริษัทไม้ไทย ออกจะทราบว่าบริษัท
 ไม้ไทยได้ตั้งขึ้นโดยทุนของรัฐบาลเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ และจะคืนให้อังกฤษเขา
 ไป รัฐบาลก็มีนโยบายที่จะตั้งบริษัทไม้ไทยเพื่อจะหาสรรพชาติ และเรื่องพันธุข้าว
 เมื่อรัฐบาลยอมอย่างนี้ก็เป็นอันว่าหมดสงสัยว่ารัฐบาลก็จะไม่ให้พันธุข้าวแก่ราษฎรซึ่ง
 ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ

นายจรูญ สิมแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ในเรื่องน้ำมัน
 สำหรับชาวมาซิโดนีไปเพื่อเดินเครื่องจักรหัดกัน ในขณะที่การค้าน้ำมันก็เป็นไปโดยอิสระ
 ไม่มีการผูกขาดขายโดยกรมเชื้อเพลิง เพราะฉะนั้นในจังหวัดต่าง ๆ เช่นบริษัทผลิต
 คาร์บอนและ เอเชียมักจะมีผู้แทนอยู่ตามที่ต่าง ๆ ในท้องที่ ๆ มีความต้องการนอกเหนือ
 จากที่ผู้แทนจะไปจำหน่าย ทางกระทรวงพาณิชย์ก็ขอองให้ส่งไปจำหน่ายเพิ่มเติมอยู่แล้ว
 ในเรื่องบริษัทไม้จำหน่ายนี้ ข้าพเจ้าไม่คิดแล้วว่า ขณะที่ทางภาคใต้ซึ่งอุตสาหกรรม
 ทำไม้ขึ้น เพราะฉะนั้นบริษัทไม้ไทยซึ่งได้คิดจะให้เลิกกิจการไปนั้นก็ไม่มีเวลาจำเป็น
 ที่จะต้องอยู่ต่อไปแล้ว บรรดาไม้ต่าง ๆ ซึ่งทางการอุตสาหกรรมการทำไม้คือไม้ที่เป็น
 ไม้ไม่ต่าง ๆ ที่อยู่ใต้อาคารค้ำไม้ของป่าไม้ก็อยู่แล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอถามรัฐบาลต่อไปว่าเมื่อมีฝน
 แล้งในฤดูหนาว เวลานี้ของกรมชลประทานสุพรรณบุรีมีน้ำ และได้ส่งไปช่วยเหลือในจังหวัด

โทแม้ว่า แต่ที่ออกมาแล้วดูเหมือนว่าจะช่วยณะเกาะจังหวัดอยุธยาเท่านั้น จังหวัด
นครสวรรค์จะไม่ช่วยเหลือน้ำหรือ กองทัพบกแทนเสนอขอเรื่องกักจึงจะให้/ให้/หรือ
อย่างไร ขอให้คอยเก็บจดจำ ในทางบริษัทไม้ไทยและจะตั้งโรงงานอุตสาหกรรม
ทำไม้ขึ้น ยากจะทราบว่าจะตั้งแล้วหรือยัง และจะดำเนินการในภูมิภาค

นายจตุรนต์ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ในเรื่องการ
ส่งเรือมาไปช่วยเหลือน้ำในลุ่มน้ำในลุ่มน้ำนี้ก็เป็นหน้าที่ของทางราชการจะต้องช่วย
ไว้แต่เรื่อง กองทัพบกเห็นว่าการกักน้ำให้ใคร เขชแจงน้ำ จะเป็นโดย
เจ้าหน้าที่ของกรมเกษตรหรือทางอำเภอก็ตาม มีหน้าที่ที่จะต้องดูแลและชี้แจง
ให้ทางเกษตรทราบผลของการทำน้ำว่าดีและเสียหายอย่างไร เกิดการเสียหายในลุ่ม
ลุ่มน้ำขึ้น ทางราชการก็ให้/ให้/ช่วยเหลือน้ำอยู่แล้ว ในเรื่องอุตสาหกรรมการทำไม้
ขณะนี้อยู่ในระหว่างจะวางโครงการที่จะดำเนินการต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : หมอวาระจะอยู่ต่อไปเป็นระเบียบวาระ เรื่องตัด
ได้มีรัฐบาลขอเสนอเป็นระเบียบวาระ โดยให้นำร่างพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร
และร่างพระราชบัญญัติยกเลิกเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันขึ้นพิจารณา

นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี : ในกรณีที่รัฐบาลขอเสนอเป็นระเบียบ
วาระโดยที่ได้นำร่างพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากรกับพระราชบัญญัติยกเลิกเงิน
ช่วยเหลือในภาวะคับขันขึ้นพิจารณา ก็เพราะเหตุว่าเนื่องจากเวลานี้ทางคณะกรรมการ
พิจารณาของงบประมาณ พ.ศ. 2492 ได้ดำเนินการพิจารณาอยู่ และถ้าหากว่าทางสภา
จะอนุมัติเงินภาษีอากรที่จะขึ้นหรือลดความประมวลรัษฎากรก็ย่อมมากับในงบประมาณ
ปีพ.ศ. 2492/2493 ให้เป็นอย่างนี้ คืออยากจะให้สภาได้พิจารณาพระราชบัญญัติ
ประมวลรัษฎากรและพระราชบัญญัติยกเลิกเงินช่วยเหลือในภาวะคับขัน จึงขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระ

นายสุวิเศษ พันธเศรษฐ (เขียนใหม่) : ก่อนเมื่อยกระเบียดชิววาระนี้ข้าพเจ้า
 ความรัฐมาว่าขอยกเอาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันขึ้นเสีย
 เสียก่อน แล้วไปถึงประมวณรัฐสภาจะจัดตั้งหรือไม่ เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติยก
 เลิกเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันไม่มีปัญหา คงจะดำเนินไปได้โดยรวดเร็ว ขอให้ยกเอา
 เรื่องเงินช่วยเหลือเสียก่อนแล้วถึงเรื่องประมวณรัฐสภา

นายทองเปลว ชลภูมิ (วิกรมเทวี) : ข้อข้อใจนี้ รัฐสภาจัดตั้ง เพราะว่า
 ถ้าหากว่าจะยกเลิกพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือภาวะคับขัน ถ้าหากว่าสภาไม่มีประมวณ
 รัฐสภาแล้ว งบประมาณปี ๒๔๑๐ ก็จะไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณา ~~ร่างพระราช~~
 เรื่องประมวณรัฐสภาเสียก่อน แล้วจึงค่อยพิจารณายกเลิกเงินช่วยเหลือต่อไป

นายสุวิเศษ พันธเศรษฐ (เขียนใหม่) : ข้าพเจ้าได้ขอรอง อเพราะเหตุว่าเรา
 มีใจว่าร่างพระราชบัญญัติจะเป็นที่สนใจของสภาเอง แต่ร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
 เงินช่วยเหลือเป็นเป็นที่พอใจด้วย เพราะฉะนั้นเราคงควรให้พิจารณาร่างนี้ก่อน เรื่อง
 ประมวณรัฐสภาคงมาต่อเบื้องกัน ถ้าเช่นนั้นแล้วประมวณรัฐสภาไม่เป็นที่ตกลงกัน
 รัฐมาขมดกว่าช่วยเหลือมีระงับ เพราะฉะนั้นขอให้สภาได้พิจารณาโดยรอบคอบว่าใน
 การพิจารณาเงินช่วยเหลือภาวะคับขันเสียก่อน เพราะเวลาภาวะคับขันได้ขึ้นไปแล้ว
 ควรพิจารณาก่อน ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อความเจกษณาของสภานี้ตั้งแต่เริ่มแรก ขอให้เป็นมติ

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม คืออย่างนี้ คือใน
 เรื่องการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนี้เมื่อไม่มีใครเห็นอย่างอื่นก็ให้ดำเนิน แต่ก็ข้าพเจ้าขอ
 ปรึกษาคณะมนตรีของคุณสุวิเศษ ๆ เสนอมติว่าขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
 พระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปลี่ยนไปโดยมติอื่น

สมมติยกมือ ๓๕๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 54 คน

ประธานสภาผู้แทนฯ และเพื่อไม่ให้มีมติที่ไม่ถูกต้อง นายใหญ่ ๆ ของเสนอ
ให้เปลี่ยนระเบียบวาระ โดยในยกเอาร่างพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทยกับร่าง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยของสยามสามฝ่ายสว่าง ขึ้นพิจารณาถกกัน
เรื่องที่มีรัฐบาลขอรับรอง

นายใหญ่ สวิตซาท (นครสวรรค์) : ตามที่ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนระเบียบวาระ
มาตั้งแต่รวมตั้ง ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับเข้ามามีพิจารณาในคราวเดียวกันอีก เหตุผล
ก็มี ๒ ประการ ประการแรก ร่างพระราชบัญญัติของนายชานนท์ ฝ่ายสว่างมีหลักการ
และรายละเอียดที่ละเอียดถี่ถ้วนกว่าฉบับที่มีข้อผิดพลาดแตกต่างกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมและผลวิธีต่าง ๆ ที่จะดำเนินการตลอดจนข้อกรม/พร่องต่าง ๆ
จนเกือบเป็นที่เรียบร้อยอยู่แล้ว ก็เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าขอรวมกัน- ใน ส่วนในเรื่องที่
จะเปลี่ยนระเบียบวาระก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ได้แก้ไขความเสียหายมาหลาย
และที่จำเป็นจะต้องพิจารณาความก็เพราะเหตุว่ากฎหมายนี้จะยังประโยชน์ในการเดิน
เรือแก่ประชาชนเป็นอันมาก ข้าพเจ้าเห็นว่าเวลาที่พี่น้องของล่องเรือคร่อมและเหตุผล
ในการเลือกคร่อมนี้ได้พิจารณาแล้วว่าการขนส่งไม่สะดวก เนื่องจากกฎหมายเดิมมีใน
เรื่องที่ว่าประชาชนทำการเดินเรือจะได้แก้ไขเร็วเท่าไรก็จะช่วยให้เรือให้ประชาชน
ในเรื่องที่เกี่ยว เพราะเหตุว่ากฎหมายได้พิจารณาแก้ไขประการแรก และอีกประการหนึ่ง
ถ้าพิจารณาเร็วก็จะเป็นผลดีแก่ประชาชน จึงขอเปลี่ยนระเบียบวาระของรัฐบาลที่
เสนอให้พิจารณาพระราชบัญญัตินี้เสียก่อน

ม.ร.ว. กวี เกษาคีวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ในเรื่องที่จะสมาชิก
ขอเปลี่ยนระเบียบวาระนี้ นำเอาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติเดินเรือใน

นำมาเข้าไทย กระทรวงคมนาคมไม่พร้อมที่จะพิจารณาในขณะนี้ เพราะว่าความถี่เสนอ
ทั้งสองได้ เสนอเข้ามาเป็นการ เบียดหลักรถไฟใหม่ จะเป็นการกระทบกระเทือนถึงการ
เดินเร็วในย่านน้ำไทยมาก กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาปรับปรุงอย่างไร มันจะต้อง
ขอเวลาที่จะแก้ไขมาก แต่จะต้องพิจารณาแก้ไขไป เพราะว่าคณะที่ยังไม่พร้อม จึง
ตัดต้องขอรอไว้ก่อน

นายใหญ่ สวัสดิภาพ (นครสวรรค์) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมแถลงว่ากระทรวงคมนาคมไม่พร้อมที่ ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปให้สภาที่ทราบว่
ร่างพระราชบัญญัติได้เข้าสภาไปแล้วได้ส่งไปยังกระทรวงคมนาคมแล้วภายหลังได้
เจรจากับกระทรวงคมนาคมในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของผู้ที่จะร่างและจนบัดนี้กว่า
7 วัน และครั้งก่อนข้าพเจ้าขอให้ตกลงกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และ
ท่านแถลงว่าไม่พร้อม ข้าพเจ้าขอเรียนให้ตอนที่พร้อมหรือไม่พร้อมไม่ถกกัน เพราะ
ถ้าสภาที่มีหลักการแล้ว ท่านคนปรัดดีจะนายสักเท่าไร และทางกระทรวงคมนาคมที่
พร้อมและข้าพเจ้าไม่คัดสิทธิที่จะให้กระทรวงคมนาคมมาร่างพิจารณาอย่างไร แต่ที่
ตรงกันข้าม ถึงแม้ข้าพเจ้าไม่ตั้งกรมรมช. ข้าพเจ้าจะ เสียดูพรพ เรียกกรมรมช. การ
มาช่วย ทั้งนี้เพื่อให้พร้อมยอม ขอให้เราร่างมาให้พร้อมคอมสดี 16 วันและ 1 เดือน
ข้าพเจ้าไม่ถกกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า เสียดูพรพ คิดว่าเสร็จพิจารณาแล้ว และรับหลักการ
ไปแล้ว ขอให้ตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงคมนาคมส่งมา เป็นผู้แทนที่ดี และการที่ข้าพเจ้า
รับ เสนอมาก็เพราะประชาชนเดือดร้อน คือเกี่ยวกับความเดือดร้อนของรูป-ประชาชน
ข้าพเจ้าจึงรับ เสนอมา และข้าพเจ้ายินยอมว่าที่คณะที่สภาให้สภาแก้ไขความหลักการที่
ข้าพเจ้าว่า แล้วการเดินเร็วจะสะดวกขึ้น การขนส่งจะถูกต้อง ถึงแม้ไม่มากนักก็ยังมีดี
กว่าไม่ทำอะไร เสียเลย ข้าพเจ้ามีคตินใจจนกระทั่งเดี๋ยวถึงการตัดช่องใน การ
คมนาคมนี้หลายแห่งหลายที่ บอกว่าสภาไม่มีเรื่องอะไร มีแก้ไขกันไปได้กับมา ไม่คำนึง

ถึงประชาชน ข้าพเจ้าคิดว่าเรามีปัญหาเร็วช้าให้รักชาติประ โยชนในทั่วประเทศ
มากเท่านี้ ข้าพเจ้าคิดว่า เหตุผลที่ห้ามรัฐมนตรีบางคนว่ายังไม่พร้อมก็ เราไม่พร้อม
กับในอันแปรวัติในชาติของ และขอให้สภาพิจารณาดูเสียก่อน และคงจะกระทำกัน
พิจารณาโดยรวมก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร เหวี่ยง
เป็นวาระตามที่ผู้เสนอก็ได้เสนอมา ไปรวมกันก่อน

สมาชิกเถมีอ 31 คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรวมกันก่อน

สมาชิกเถมีอที่ 46 คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันว่าต่อไป ก็มีผู้ เสนอตัดตัดกันบ้างเป็นตัด
ความขอ เหวี่ยงระเบียนวาระโดยให้นำเอาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพิจารณาความ
สภาของนายสิงห์ ปกาธิษ

นายสิงห์ปกาธิษ (ร่วมเสียง) : เบื้องด้วยมีใ้สหภาพประการ ข้าพเจ้าขอ
ถอนตัดตัดของข้าพเจ้าไว้ก่อนสำหรับวันนี้

ประธานสภาผู้แทน : พรหมเวียงสิงห์ ๑ ของถอนตัดตัดเสียแล้ว เมื่อไม่ผู้ใดมีความ
เห็นเป็นข้างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ระเบียนวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมาย
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว.

เดชาธิการสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๒๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ อนุมาตรา ๑ /- ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มี
การแก้ไขโดยกรมวิชาการ

นายเสวตร เวียงทองศาสตราจารย์ (ระยอง) ^{กรมวิชาการ} อนุมาตรา ๓ ^{ที่กรมวิชาการออก}
วรรคแรกคดีของซีเอ็นเอการอมลิน ก็เพราะว่าตามร่างพระราชบัญญัติก็ให้มีบ้างเพื่อ
ให้ตรงกับพระราชบัญญัติอมลินซึ่งเราออกไปแล้ว

เดชาธิการสภาผู้แทน : อนุมาตรา ๓ ทวิ ยกวางขึ้นใหม่ อนุมาตรา ๔ ตัดออก
อนุมาตรา ๕ ตัดออก อนุมาตรา ๖ แก้ไขโดยกรมวิชาการ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
ศัพท์มาตรา ๖ แยกวางขึ้นใหม่.

10.๕๙ น.

นายประสิทธิ์ ฐิติมา (กานตงเพ็ชร) : สำนักรับค่า ๘ ปี ข้าพเจ้า
 ได้ขอแปรพักตร์ คือเกี่ยวกับเรื่อง^{๕๖} วัสดุกลบถนนสามัคคีวิทยา สำนักรับค่าเงินลดหย่อน
 สำนักรับใช้ส่วนตัวในชั้นกรรมวิธีการ กรรมวิธีการได้ให้เหตุผลว่า เท่าที่ได้เสนอตัว
 เสนอไว้แล้วนั้น วัสดุถือว่าเป็นการใช้จ่ายที่เพียงพอแก่ลักษณะแล้ว สำนักรับข้าพเจ้า
 เห็นว่าการที่ผ่านกรรมวิธีการทั้งเงินสำหรับลดหย่อนเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว
 1,๕๐๐ บาท ลักษณะสำนักรับค่าใช้จ่ายสามัคคีวิทยา ๕๐๐ บาท สำหรับบุตรที่ยังไม่
 บรรลุฉันทะ ๔๐๐ บาท ในเงินจำนวนนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า ส่วนของการมีเช่นนี้และ
 มีปัจจุบันนี้ เห็นว่าไม่เป็นการเพียงพอ วัสดุว่าเป็นการขาดในรายที่สุด ที่จะกำหนด
 เงินเล็กน้อยให้เป็นการเลี้ยงชีพสำหรับครอบครัวและบุตรภรรยาของเรอ ข้าพเจ้า
 จึงได้ขอแปรพักตร์ลดหย่อนสำนักรับเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ก. สำหรับสามัคคีวิทยาข้าพเจ้า
 ขอแปรพักตร์เป็น ๕,๕๐๐ บาท สำหรับส่วนตัวเป็น 1,๕๐๐ บาท สำหรับลดหย่อนใช้
 เป็นค่าบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ๕๐๐ บาท ในกรณีนี้ข้าพเจ้าเสนอเช่นนี้ โคนเหตุผล
 ที่ว่า ข้าพเจ้าคำนวณแล้ว ค่าใช้จ่ายและการครองชีพในขณะนี้มีค่าใช้จ่ายซึ่งสูงมาก
 ตามจำนวนเงินของกรรมวิธีการใช้สำหรับส่วนตัว สามัคคีวิทยาที่มุ่งให้ลดหย่อนไว้
 1,๕๐๐ บาท เมื่อลดหย่อนแล้วของสามี ๕๐๐ บาท ของภรรยา ๕๐๐ บาทคือมี เมื่อ
 เลื่อนแล้ว 1 เดือนสามีคงได้รับเงินซึ่งทางรัฐบาลกำหนดไว้ว่าไม่คงเสียภาษี 74 บาท
 ต่อ^{๕๖}สำหรับคน ๆ หนึ่ง ภรรยาอีก 74 บาทต่อเดือน เงินจำนวนเล็กน้อยมีถ้าหากท่าน
 พิจารณาในความจำเป็นขณะนี้แล้ว หรือสิ้นข้อไปก็ตาม ขณะนี้เราเองไม่เห็นทางเลยว่าจะ
 จะหาเงินมาบอกค่าใช้จ่ายวัสดุค่าครองชีพ ซึ่งเสียตัวสูง ให้ตกลงได้ เมื่อเริ่มปีปฏิ
 กำหนดการเงินไว้เป็นส่วนน้อยเหลือเกิน เงิน 7๐ บาทสำหรับให้คนหนึ่งใช้ต่อเดือน
 ข้าพเจ้าคิดว่าเราใช้อย่างกลางที่เป็นอยู่เวลานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ถึง 1๐ วันเมื่อ

เช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากจะกำหนดเงินไว้เช่นนี้แล้ว ก็ย่อมจะเป็นการนำภาระ
มาสู่ผู้ซึ่งจะต้องเสียภาษีเงินได้ค่อนข้างมากที่สุด จริงอยู่ ท่านกรมการสิทธิการโคอินแจ้งต่อ
ข้าพเจ้าว่า นอกจากจะตั้งตัวเลขไว้เช่นนี้แล้ว การที่จะเก็บภาษีเงินได้ ทางกรม
ยังมีส่วนลดให้ 20% ข้าพเจ้าเห็นว่า สิ่งท่านจะตั้งเงินลวไว้เช่นนั้นก็จริง แต่เห็น
ว่าการตั้งเช่นนี้ก็ไม่ใช่ประโยชน์อะไรนัก ข้าพเจ้าจึงเสนอตัวเลขไว้ใหม่เป็นการ
แน่นอน เพื่อเป็นผลของผู้เสียภาษีว่า ถ้าหากว่าท่านผู้ใดที่มีเงินได้ และได้ลดค่า
ส่วนหักตามที่ข้าพเจ้าเสนอไว้แล้ว ลามีส่วนเกินขึ้นไปก็ยอมเสียภาษีเช่นนี้ ในที่สุด
เราก็ไม่ตกลงกัน ทางกรมการสิทธิการก็ยังคงยืนยืนอยู่เช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าในการ
ที่เราจะไปเก็บภาษีแก่บุคคลซึ่งมีรายได้น้อยมากมาขอเรอพัก และเราจะไปกำหนด
ค่าใช้จ่ายให้แก่เขาซึ่งเป็นเงินต้นทุนที่ผิดก็ควรเท่ากัน ภายในระยะอันยาวไกล ภายใน
ในระยะเวลาอันต้องประสมกับข้าวของแพง ภายในระยะซึ่งเราไม่ทราบว่าสถานการณ์
ซึ่งวิกฤตการณ์ขณะนี้จะมีผลอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการเช่นนี้ หากว่าจะ
กำหนดลงไปในระยะยาวแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะนำความเดือดร้อนมาสู่ผู้เสีย
ภาษีมากที่สุด

ประการที่ ๒ โดยเหตุที่ตั้งตัวเลขไว้เช่นนี้ ผู้เสียภาษีหากว่ามี
ความจำเป็นแล้วก็รู้สึกว่าเป็นการจำเป็นอย่างไรที่จะต้องหาทางหลีกเลี่ยง ไม่ยอม
เสียภาษี และโดยการกำหนดเงินเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นการบั่นทอนความสามารถ
ของบุคคล ซึ่งจะคงพยายามศึกษาค้นคว้าหารายได้อื่น ๆ มาอีก ด้วยประการนี้ข้าพเจ้า
จึงไม่เห็นด้วยกับกรมการสิทธิการในการที่ได้นำกำหนดเรื่องส่วนลดยกย่อนสำหรับสมาชิก
ภรรยา สำหรับบุตรและสำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและบุตรยังไม่บรรลุนิติภาวะในอัตรา
ค่า ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอค่าลดหย่อนส่วนตัวสำหรับสมาชิกภรรยา ๘,๔๐๐ บาท

ถ้าเมื่ออีกคุณแล้วเห็นว่า ถ้าจะแยกในขณะนี้ เมื่อแบ่งสามกับภรรยาเสีย สามได้
 ๑,๒๐๐ บาทท่อบี ภรรยาได้ ๑,๒๐๐ บาทท่อบี ก็คือเดือนมิถุนายนมีสิทธิที่จะได้
 ๑๐๐ บาทซึ่งขอให้ท่านพิจารณา แต่เงินซึ่งข้าพเจ้าท่านบอกภรรยาอีกว่า เห็นว่า
 จะกระทบกระเทือนต่อรายได้ของรัฐ ข้าพเจ้าเห็นว่าควีสละ ๑๐๐ บาทที่ข้าพเจ้า
 กำหนดขึ้นนี้ การครองชีพ/ภายในครอบครัวจะราบรื่น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงยินยอม
 ท่านผู้มีเกียรติในสภานี้ได้โปรดพิจารณาเห็นความจำเป็นด้วยว่า ถ้าหากว่าเรา
 ออกกฎหมายเช่นนั้นแล้ว ผู้ที่ได้รับความสะดวกที่สุดในเรื่องการ เสียภาษี คือบุคคลที่มี
 ทรัพย์สินน้อย เช่น เจ้าหน้าที่ยี่หรือข้าราชการทุกคน พวกนี้แหละที่คงเสียภาษี
 ในอัตราซึ่งถือว่าเป็นอัตราที่ไม่ยุติธรรม กลับตรงกันข้ามมีบุคคลบางประเภทซึ่งมี
 รายได้มาก แต่ไม่คงเสียภาษีหรือเสียภาษีได้ เช่น เพียงแค่เดินไปศาลากลางขณะนี้
 ท่านจะพบร้านค้าต่างลอย ร้านฉิมก็มีขายกวันในเรื่องภาษีโรงร้านได้ไม่ต้องเสีย
 เรื่องอื่น ๆ คือบิดากรรมสกนปก็ไม่ต้องเสียเช่นนี้ ขอท่านได้พิจารณาในเรื่องความ
 เป็นธรรมจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านสมมติผู้มีจิตที่ซื่อสัตย์พิจารณาถึง
 ความเดือดร้อนที่จะตกอยู่ให้แก่เรา หรือ อย่างน้อยก็เป็นผู้ที่มีรายได้โดยสุจริตทั่ว ๆ
 เช่นข้าราชการเช่นนี้ โดยพิจารณาถึงความเดือดร้อนเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงยินยอมและขอ
 เสนอจำนวนส่วนสละขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมในวาระที่ ๒ ซึ่งทั้งนี้ข้าพเจ้า
 ก็คิดว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พิจารณา เป็นผู้ที่จะพิจารณาหรือว่าความเดือดร้อน
 นี้ให้ท่านไป ได้โปรดเห็นความจำเป็นที่ข้าพเจ้า เสนอนั้นสละคิดว่าท่านคงจะเห็น
 คำรับหรือสมมติสนับสนุนแก่ข้าพเจ้าด้วย

๑๐.๑๖ น.

นายเสวตร เป็นมณฑลศาลาภิรมย์การ : ความจริงความร่างที่
 ร่างมานี้ และตามที่ภรรยาอีกเห็นชอบด้วยก็คือว่าเงินสละขอส่วนสำหรับค่าเลี้ยงดู

คิดตามกฎหมายเก่า มีเพียง ๒๐๐ บาท ภรรยา ๓๐๐ บาท บุตรอีก ๒๐๐ บาท
 ความร่างนี้ได้เพิ่มให้อีกเท่าตัว ซึ่งเป็นถาวรลดหย่อนภรรยาถึงแล้ว อีกประการ
 หนึ่งเราได้นำค่าลดหย่อนอีกร้อยละ ๒๐ ซึ่งเป็นอัตราที่แน่นอน เงินร้อยละ ๒๐
 ที่เราลดให้ไปในการลดหย่อนนั้นแรกก่อนที่จะคิดหักการลดหย่อนอื่น ๆ ถ้าหากว่า
 คนเรามีรายได้ที่มีบาท คิดลดหย่อนให้ ๒,๐๐๐ บาทในขั้นแรก ถ้าจะต้องเสีย
 ภาษีศีกราว ๒๐ บาท ถ้าเพิ่มบ้างจาก ๗,๒๐๐ เป็น ๗,๔๐๐ ภาษีก็ลดลงอีก ๒
 บาท เป็น ๒๐ บาท จะเห็นว่าอัตราลดหย่อนนี้มากกว่าของเก่าเป็นอันมาก ประชาชน
 ไม่ใคร่เคียดแค้นในเรื่องนี้ แปลว่าเมื่อเราทำตัวเลวๆแล้วปรากฏว่าภาษีที่เสีย
 ความกว้างใหม่ก็น้อยกว่าของเก่าเป็นอันมาก บางคนที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมายเก่า
 ๓๐-๔๐ บาท แต่ตามกฎหมายใหม่จะไม่เสียเลย เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่าเป็นการ
 เคียดแค้นแก่ประชาชนไม่ใช่ความจริง ท่านพูดเขาเอง ท่านไม่ได้กะตัวเลวๆว่า
 กฎหมายเก่าเสียเท่าไร และกฎหมายใหม่เสียเท่าไร กฎหมายใหม่เราได้นำไป
 ภาระภาษีมันน้อยมาก ฉะนั้นกรมการจึงขอยืนยันที่จะให้เป็นไปตามร่าง

๑๐.๕๓ น.

นายประสิทธิ์ สุทธิกิจ (ท่านทองเพชร) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจง
 ของท่านกรมการธิการ ถ้าฟังแต่ผิวเผินแล้วก็ทำให้เคลือบเคลิ้มไปตามกรมการ
 ธิการขอให้ท่านผู้มีเกียรติไปรคกิจ ปรากฏว่า ความกฎหมายเก่าเราทำ ๒๐๐ แต่ที่เรามา
 พิจารณายังสถานะการณในขณะนั้นก็มิสดานะการณในขณะมีกฎเดชะว่า เป็นอย่างไร
 ในขณะนั้น ค่าครองชีพค่าใช้จ่ายเป็นอย่างไร เลื่อนขึ้นหรือเครื่องอุปโภคบริโภค
 เมาได้อยู่ในฐานะหรือภาวะเช่นนี้เลย เมื่อก่อนนี้เราจะไม่ได้พบกับกรที่ข้าวจากร
 หมายไปจากกลาตไป เราจะไม่ได้พบในเรื่องคนว่าวิ่งไปซื้อข้าวสารที่นั่นที่นี่ ขณะนี้
 ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ขึ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ ท่านจะมาพูดทำไม่ว่าขึ้นทั้งห้าหัวที่
 ฎีกา

ข้าพเจ้าเสนอขึ้น เสนอด้วยเหตุผลและผู้เหตุการนี้ และภาวะที่เป็นอยู่ในขณะนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่า การเดิมอีกเท่าตัวไม่พอ เราควรพิจารณาเพิ่มค่าใช้จ่าย
 ให้เหมาะสม ความเหตุการนี้ให้เท่ากัน เช่นนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอ เมื่อพิจารณาแล้ว
 แปลว่าความกฎหมายประมวลกฎหมายวิธีปฏิบัติ ผู้ที่จะต้องเสียภาษีกับจะเสีย
 ภาษีน้อยที่สุด ฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ไ้มานั่งคำนวณแล้ว ข้าพเจ้าก็ลงจะลงเรื่อง
 ความคำนวณแล้วของค่านี้ แต่ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า **กฎหมายจะเพิ่ม**

เรื่องเพียงแล้ว โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอตัวเลขให้สูง เพื่อบำรุงความเดือดร้อนที่เป็น
 อยู่ขณะนี้ให้หายไป ข้าพเจ้าจึงขอขียนแทนผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นับในสภาเห็นว่า
 จะไ้บำรุงความเดือดร้อนของประชาชนได้ จะไ้บังคับเป็นความเดือดร้อนทั้งหลาย
 นี้ให้หายไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอขียนขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

๑๐.๕๕ น.

นายเสวกร เบียมทองศรี สส. พรรคชาติไทย : การที่เราจะเอา
 ค่าใช้จ่ายในเวลานี้ขึ้นมาเทียบเคียงเพื่อให้ือเป็นหลักการ เก็บภาษีโดยตลอด
 ไปนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นการไม่ถูกต้อง ความจริงผู้เสียในหลักภาษีหัว ๆ ไป
 ให้เสียค่าใช้จ่ายได้ แต่ไม่หมายความว่า จะเก็บภาษีจากค่าใช้จ่ายนั้นให้หมด คือ
 เราลดให้บางส่วนเท่านั้น คนเราเมื่อยังเป็นเศรษฐกิจเราจะให้จ่ายแสนบาท
 แต่ไม่หมายความว่า จะลดค่าใช้จ่ายทั้งแสน จริยอนุภาครองชีพเวลานี้สูง และ
 เป็นเรื่องการเงินไม่ใช่ว่า การภาษีที่ลดให้นี้เป็นถาวรแล้วไป ความกระทบ
 กระเทือนในการครองชีพของทุกคนแต่ละชั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจะว่า
 หลักการหาบหัวว่า จะต้องถือค่าครองชีพสูงเท่านั้นเท่านี้ไม่ได้ ต้องถือ
 อัตราเฉลี่ยหัว ๆ ไป เรื่องเป็นอย่างนี้

๑๐.๔๔ น.

นายโรที กุ่มตันธุ์ (พระบุตร) : ข้าพเจ้าซึ่งท่านกรรมการกรรมาธิการก็ยังไม่เห็นด้วย ก็คิดว่าถ้าที่เราจะลดค่าการครองชีพ หมายความว่าถ้าการครองชีพที่จำเป็นจะต้องใช้จ่ายให้พอต่อการอยู่กินเวลานี้ เราลด ๒๐๐ บาท ๒๐๐ บาทอยู่กินไม่ได้สำหรับสิ่งหนึ่ง เมื่ออยู่กินไม่ได้การลดก็ไม่เป็นประโยชน์เกิดขึ้น การลดเงินจำนวนนี้ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๐๐ บาทที่ผ่านดูประวัติก็ขอเพิ่มความจริงซึ่งน้อยเสียด้วยซ้ำไป ให้เป็น ๓๐๐ หรือเท่าไรก็ไม่พอกินอยู่กินเอง คือการปฏิบัติจริงในเวลานี้เราควรจะทำพระราชบัญญัติให้อยู่แล้ว แต่การเสียบภาษีที่เสียเวลานี้เอาเงินเดือนในเวลานี้ไปเสียบภาษี เงินเดือนเวลานี้ก็พอเราควรจะได้ใจ เวลาที่กิจการมีเหตุการณ์เป็นอย่างไรกันในช่วงเวลานี้มีละ ๒๐๐ มันไม่พอนั้น เมื่อเรานั้นแล้วจะให้เสียบภาษีจนเป็นไปไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรขึ้นไปตามดูประวัติก็มากกว่า

นายเสวตร เป็นพงศ์สามัคคี กรรมการ : ถ้าท่านดูมากว่า มีอยู่เท่าไรหนึ่งลดไปอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากจะให้ ๓๐๐ บาทแล้วยังลดไปอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้เฉลี่ยรวมแล้วลดมาก ของเก่า ๒๐๐ บาทเพิ่มให้ไปเป็น ๓๐๐ เมื่อเพิ่มให้แล้วยังลดไปอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านยังได้ลดมากทีเดียว เรื่องเป็นอย่างนี้

๑๐.๔๕ น.

นายสุวิรัช พิเศษเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ทั้งท่านกรรมาธิการซึ่งแสดงว่าได้ลดให้เป็นจำนวนมากก็เกี่ยวกับเงินร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๓๐ นั้น ดังนั้นก็ ๒๐๐ บาทเท่านั้น การที่ท่านจะเก็บเงินเพื่อเอาไปแล้วจ่ายเงินเพื่อเรานั้นจะมีประโยชน์อะไร ความจริงท่านควรจะทำวิธี เวลานี้เราเก็บภาษีจากคนที่รับรายได้ประจำเช่นข้าราชการเท่านั้น แล้วข้าพเจ้าได้เคยอภิปรายแล้วว่าบรรดาผู้ที่รับได้มากกว่าข้าราชการประจำซึ่งไม่ต้องเสียภาษีเลยเช่นนี้เป็นภาระที่ไม่เป็นธรรม ข้าพเจ้าขอฝากด้วยว่า เช่นคนที่รับอาชีพในการเป็นนายหน้า วันหนึ่งเขาหาเงินได้ทั้งหลายพันหลายหมื่น ท่านไม่มีทางเก็บเงินจากพวกเหล่านี้ได้เลยแล้วท่านมาบังคับเอาข้าราชการประจำที่รับ

โคปุระจำไว้ ท่านอาจจำเราทำกันด้วยอย่างนั้นอย่างนี้ เราจะทำอย่างไรก็ได้ ความ
 จริงถ้าหากว่าท่านใช้ชีวิตจริงสามารถนำเอา วิญญาณมาจากบุคคลที่/ชาติตึกเพียงไปโดย
 หนักก็อยู่เสมอเช่นนี้ นั่นแหละจะเป็นการแสดงให้เห็นว่ากรรมคือการ มีความสามารถที่จะ
 แก้ไขภาวต่าง ๆ จากบุคคลที่มีรายโคปุระจำไว้ตลอดของ แต่หาทางอื่นมาช่วย เมื่อท่าน
 ไม่สามารถจะหาเงินนั้นแล้วท่านจะผลึกภาระเหล่านี้ให้แก่กรรม การกระทำซึ่งกำลังจะตาย
 อยู่แล้วอย่างไรก็ได้ จริงอยู่การที่ผู้เสนอขอแปดผู้ก็ได้เห็นเหตุนี้ขอให้ท่านระลึกเสียใหม่
 ว่าแต่เดิมค่าของเงินไม่เท่ากัน เมื่อการกระทำของเราจะต้องเอาเงินที่เราจะครอง
 ชีวิตนี้ไปเสียภาษีเช่นนี้เป็นการชดเชยคุณลักษณะแล้วหรือ การกระทำประมวลรัฐฎการใน
 ชั้นเดิม-บอกกล่าวเพื่อให้การ เก็บภาษีอากรเป็นธรรมดาแห่งสังคมทุกหมู่เหล่าแล้ว ถ้าใช้วิธี
 การเช่นนี้กรรมคือการไม่มีทางที่จะช่วยให้ประมวลรัฐฎการ เป็นธรรมดาแก่สังคมมากขึ้นเช่นนี้
 แล้วสภาก็จะรับประมวลรัฐฎการอย่างที่ท่านทำมาอย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอผู้เขียน
 ขอให้ไปเป็นไปตามคำแปดผู้ที่ขอเสนอ ข้าพเจ้าขอให้สภายืนยันว่าเป็นการ การกระทำที่
 กระทบกระเพื่อมต่อข้าราชการผู้ที่มีรายโคปุระจำไว้โดยสุจริต คนที่ตึกเรื่องกรรมคือการ
 ไม่สามารถหาทางที่จะซ่อนเข้ามาได้

๑๐.๕๗ น.

๒.๓๓

น.จ. วิภาวดี ณ ระพีพัฒน/กรรมคือการ เมื่อที่ศึกษาวิชานี้ ขอบอกว่าภาษี
 เงินโคเก็บโคปุระเพราะจากข้าราชการดเนินการของชดเชย คนที่เงินชดเชยข้าราชการ
 ก็ไม่โคขึ้นมากมายอะไรช่วงที่โคปุระมากน้อยแล้ว นอกส่วนภาษีเงินโคที่โคเพิ่มขึ้นมาก
 จาก ๓ ล้านเต็มวันก็เงินถึงประมาณ ๓๐ ล้าน นี้ก็จะคงแสดงให้เห็นแล้วว่าผู้เขียนเงินที่
 เก็บโคเพิ่มขึ้นเป็นส่วนตัวชดเชยไม่ได้มีราคาเงินโคจากเงินเคียน เพราะฉะนั้นปรผู้
 เราโคเก็บภาษีจากเงินโคอื่น ๆ ด้วยส่วนที่ห้ามพูด ก็คือการพูดอย่าง พูดโคง่าย
 เช่นว่า) นายหน้าคน ไม่นึกไม่เสียภาษี คนนี้ก็ไม่เสียภาษี แต่จริงเรามีระเบียบให้วาง
 วัลด้วยซ้ำว่า ใครรู้ว่าคนไหนโคเงินโคมานานแล้วตึกเสียเสียไม่เสีย ินนายออกแล้วชอบ

ส่วนได้ความจริงเกินภาษีได้แล้วระเหิดกระหวางมีว่าเราจะจ่ายเงินให้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 เท่าที่ถูกต้องในหมายความว่าไม่มีผู้หลีกเลี่ยงภาษีเลย แม้ในประเทศอังกฤษซึ่งเกินภาษี
 เงินได้มานานมากแล้วก็ตามก็มีการหลีกเลี่ยงเหมือนกัน คงไม่ข่งขามประมาณเรามีเงินก้อนหนึ่ง
 ซึ่งเรียกว่าชุดต้นตมต้นตมต้นตมต้นตมต้นตมต้นตม ต้นตมต้นตม ต้นตมต้นตม ต้นตมต้นตม ต้นตมต้นตม
 ถ้าเรื่อก็คอระทมใจ ผู้สวดบทธะช่วยบ้านเมืองก็เอาเงินมาให้เลย ๆ โดยไม่คิดว่า
 นานกว่าได้จะเงินจำนวนนี้ก็โคปีหนึ่งราว ๆ ๑๐ ล้านปอนด์ ซึ่งแสดงอันเหมือนกันว่า
 การหลีกเลี่ยงในทำนองนี้ข้างนี้ข้างในไม่ยากก็เลย

๑๐.๕๑ น.

นายประสิทธิ์ ชูสิทธิ์ (ท่านทงเพ็ชร) : ข้าพเจ้าได้ฟังถ้อยแถลงของท่านกรรมการ
 อธิการอีกครั้งหนึ่งในเรื่องที่ว่าการศึกษา^{เสีย}ในวิชาความว่า/ผู้หลีกเลี่ยงจะ
 หลีกเลี่ยงได้ง่าย ๆ อาทิเช่นเรื่องเงินนายหมา วัระเปียบของกระทรวงคลังได้สัญญา
 แล้วว่าเราให้เปอร์เซ็นต์กับทุกครั้งที่ระนำความมาแจ้งแก่เจ้าหน้าที่คือให้คิดแล้ว ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ข้าพเจ้าอยากเรียนถามว่าทั้งกระทรวงเปียบที่วางได้เช่นนี้เราได้ประโยชน์หรือได้
 มีบุคคลใดนำมาแจ้งความและได้มาตัวบุคคลซึ่งจะต้องเสียภาษีแล้วหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี
 มาปรับโทษแล้วหรือ นาย ข้าพเจ้าอยากเรียนถามถึงข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ภาคนี้เวลานี้
 ความจริงภาษีเงินได้ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างน้อยควรเก็บขึ้นเสียเลยไป ทางหลีกเลี่ยงใน
 ขณะนี้ก็คือเรื่องอภรรสนิยม ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านอธิบดีหรือท่านกรรมการ อธิการ ได้ทราบ
 ว่าอภรรสนิยมในขณะนี้น่าท่านเดินออกไปแห่งตลาดจะเห็นว่าถาวรหลีกเลี่ยงอภรร
 สนิยมเป็นจำนวนนับร้อยไม่ถ้วน ฉะนั้นกว่าท่านจะไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพาท่านไป
 ท่านอาจจะพบผู้กระทำทุกแห่ง แม้คร้านรายอาหารซึ่งรับเงินเกินกว่าที่กำหนดก็ไม่
 บิดอภรรสนิยม ข้าพเจ้าไม่เห็นเลยว่าจะเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรได้ปฏิบัติตามกฎหมาย
 ได้เร่งรัดจัดการควบคุมในเรื่องนี้ให้เป็นไปโดยยุติ เราขอเสนอ.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้หยุดไปประเด็น

นายประสิทธิ์ พุทธิกิจ (กานทองเพชร) : ที่ข้าพเจ้าตกลงในขณะนี้เป็นเรื่อง
 ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหนึ่งนั้น บัญชีว่าเราควรจะได้เงินภาษีรายใดในอัตราหนึ่งหรือควรจะได้เงิน
 รายใดทางอื่นมา นี่เป็นประเด็น ข้าพเจ้าจึงอยากจะได้เห็นว่าเรื่องภาษีเงินได้ข้าพเจ้า
 ไม่ปรารถนาจะเกิดจากหน้าที่มีรายได้ประจำ ตามกรมการอากรจะดีกว่าเพราะข้าพเจ้า
 การอากรจะมีแค่เสียพนักงาน ความว่าในโรงที่กะแห่งก็ถือว่า เป็นที่ทำงานพวกนี้ก็มีราย
 ได้ประจำเป็นรายได้ที่แน่นอนและสุจริต พวกเหล่านี้จะต้องเสียภาษี ข้าพเจ้าปรารถนา
 นึกหนักหนักอยากจะได้เห็นว่าเราควรจะมีวิธีอื่นใดที่เรงรัดในเรื่องอากรสมทบหรือรายใดที่
 เกิดจากอากรสมทบนี้ ข้าพเจ้าก็กลัวว่าเสียประโยชน์ไปมาก ข้าพเจ้าจึงมุ่งหวังที่จะ
 ได้เจ้าหน้าที่สรรพากร ได้เรงรัดในเรื่องอากรสมทบนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้าจึงได้เสนอเรื่อง
 ส่วนตนยอมค่าใช้จ่ายส่วนตัวสำหรับสมาชิกวิชา สำหรับบุตรและส่วนกับมา ในกรณีเช่นนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเราไม่จำเป็นต้องเสียภาษีรายได้อื่น ๆ มาได้ ข้าพเจ้าจึงได้เสนอเพิ่ม
 ส่วนตนยอมสำหรับใช้ส่วนตัวและสมาชิกวิชาเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 คงจะเห็นแล้วว่าความว่าเป็นที่ข้าพเจ้า เสนอมานี้มีประโยชน์มากจริง ๆ ก็คิดว่าท่านทั้งหลาย
 คงเห็นใจในข้อนี้

๖๐.๕๕ น.

นายวิเศษ พงศ์ศิริคุณ (ขวัญภูมิ) : ข้าพเจ้ายินดีที่จะเสนอกรมการอากร
 ในร่างพระราชบัญญัติที่มีผู้ขอไปรายขอแปรญัตตินี้ ตามที่มีผู้ถามว่าค่าใช้จ่ายซึ่งกรมการอากร
 ใต้วันนั้นไม่เพียงพอ และเหตุผลที่ค้านก็มีอยู่ว่าค่าใช้จ่ายซึ่งกรมการอากร
 อันมาก ยิ่งไปกว่านี้ภาษีเงินได้มีฝ่ายคำนวณว่าเสียได้จะเพราะข้าราชการผู้มีเงินเดือน
 ประจำส่วนคือค่าได้เสียได้ไม่ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเคยดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัด
 มาแล้วได้รู้ความจริงมาและเห็นคติพอสมควร จึงใคร่ที่จะแสดงความคิดเห็นให้สมาชิกได้
 ทราบไว้ว่าการที่เราจะพิจารณาว่าภาษีอื่นใดจะเป็นสมประโยชน์โดยทั่วไปหรือไม่เห็นเราที่จะ
 คุ้มที่ลดออกหลังหักหรือหักสิ่งไปสำหรับภาษีที่เราเรียกเก็บเช่นนั้น ที่นี้ยอมมาพิจารณาถึง

เรื่องภาษีเงินได้ ภาษีเงินได้เมื่อก่อนมีราคาจำหน่ายรับว่าเราเสียโดยที่เราชำระราชการ
 และขณะมีรัฐบาลปีที่อุปสงค์ที่จะเก็บจากพ่อค้าบ้างว่าราชการ จึงได้เสนอพระราช
 บัญญัติเข้ามาว่า ในพระราชบัญญัติจะเขียนบอกจากค่าสหกรณ์ซึ่งทำให้เรามีกำไรยา ส่วนตัว
 ก็มีการแล้วทางรัฐบาลอันเห็นใจราชการผู้มีเงินเคืองประจําบ้างก็มิได้มีการสหกรณ์ให้
 ผู้มีเงินได้เป็นประเพณีตามพระราชบัญญัติมาตรา ๑๐ เป็นจำนวน ๒๐ เปอร์เซ็นต์เพื่อทำให้
 จ่ายในการประกอบวิชาชีพ นั้นคงให้เพิ่มขึ้นแล้วว่ารัฐบาลไม่ควรมีอำนาจประสงค์ที่จะเอา
 ราชการผ่านเคียว หนึ่งว่าเมื่อสหกรณ์สหกรณ์ส่วนตัวมากมายซึ่งมีสหกรณ์อยู่
 แล้วการสหกรณ์ก็จะต้องสหกรณ์ให้แก่พ่อค้าอีก ซึ่งภาษีที่เราจะได้อีกจากพ่อค้าก็จะรวม
 หรือไป จริงๆแล้วภาษีเงินได้ซึ่งมีผู้คิดเงินเป็นอันมาก แต่สำหรับพ่อค้าก็เพียงนั้น
 ทางกรมเราก็ได้พยายามที่จะควบคุมและเร่งรัดก็เก็บภาษีให้มีมีการสหกรณ์ ภาษีเงินได้
 นั้นเราจะเก็บให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยจนเป็นอันขาด เพราะเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่เรามีน้อย
 ความควบคุมจึงได้คิดว่าต้องมีราคาเจ้าจึงเห็นว่าสหกรณ์คว่ำเจ้าที่เอาไปเป็นส่วนตัว ๑๓๐๐
 บาท สามปีและกรรมา ๒๐๐ บาท บุตรคนละ ๕๐๐ บาทนั้นเป็นการเหมาะสมควรแล้ว

นายประสิทธิ์ ชูพิมาย (ก้านทองเพชร) : ข้าพเจ้าได้สั่งห้ามผู้เช่าราษฎรมัน
 สอนนายธรรมาธิการแล้วเหตุผลของข้าพเจ้าข้าพเจ้ายังไม่ได้ว่ามันมันอะไรนั้น ห้ามขอ
 ว่าตามประมวลกฎหมายอาญาว่าส่วนมากเก็บจากราชการ ความจริงท่านเข้าใจผิด
 ท่านเป็นสหกรณ์จริงหรือที่แต่ก่อนท่านคิดว่าประมวลกฎหมายอาญาจะเก็บจากบุคคลใหญ่บุคคล
 หนึ่ง ห้ามผิด ประมวลกฎหมายอาญาเก็บจากบุคคลทุกขนาดนั้นท่านเป็นข้าราชการหรือพ่อค้า
 การที่ถือคุณประมวลกฎหมายอาญานั้นมันบังคับกับพ่อค้าในขณะนั้นก็ถูกประมวลกฎหมาย
 กับคุณแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าท่านอาจจะเข้าใจผิดไปในกรณีที่ว่า ถ้าหากจะเพิ่มค่า

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้มันมาพูดหลังนี้
 นายประสิทธิ์ ชูพิมาย (ก้านทองเพชร) : ห้ามอันมันสอนบอกได้ว่าหากกรม

การจะยอมรับเงินค่าส่วนลดให้แก่มิสเตอร์ชอนแปร์ก็ควรจะมีใบรับรองจากกรมสรรพากร
 มิสเตอร์ชอนแปร์ว่ารับเงินจากข้าพเจ้าโดย ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลอันพึงสมควรเหตุผล
 เดิม ก็คือตามขอรับก็เป็นกฎหมายที่จะคงไว้ซึ่งหนี้แก่ทุกคนทุกหมู่เหล่าใน ประเทศไทย
 ข้าพเจ้าคิดว่าในวันนี้ที่การราชการหรือการค้าของอยู่มากในกฎหมาย ก็กฎหมายเกี่ยวกับ
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในขณะนั้นที่ข้าพเจ้าจะลดหย่อนหรืออะไรก็ตามการถึงสถานะ
 การที่ข้าพเจ้าจะยอมจำนนถึงสิ่งนี้หรือสิ่งอื่นใดเป็นอันดีว่าเวลานี้เป็นอย่างไรก็ดี ด้วยเป็น
 มีข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าจะรับเงินค่าส่วนลดนี้ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าไม่คิดที่จะเสียภาษี
 เกษตรกรแล้วข้าพเจ้าจะเรียนว่าเราไม่อาจจะทำอย่างนั้น แต่ให้ ๆ ข้าพเจ้าก็เห็น
 ก็ควรที่จะคิดถึงว่าเราได้เสียภาษีแล้วแต่ก็คิดถึงเงินอันเป็นจำนวนเงินเสียภาษีเรา
 ได้ในครั้งนั้นของข้าพเจ้ากับการแล้วหรือใหม่ หรือที่เราคิดไปเสียแล้ว จะไปจ่ายให้ถึง
 เกิดความเสียหายแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าว่าเงินเสียภาษีจะแบ่งให้แก่เสียภาษีข้าพเจ้า
 คิดว่าก็จะใช้ได้ และเรื่องภาษีเสียภาษีคงไม่มี ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอมา
 เช่นนี้

นายเลื่อน มีสิทธิ์ (ตรี) : การที่ความสนใจของสมอบแปร์ดูก็มีความ

ข้าพเจ้าไม่ผิดด้วย แต่ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญที่การราชการนั้นแล้ว และอีกอย่างหนึ่ง
 ความที่หาความเข้าใจกันแล้วว่าภาษีต่าง ๆ เกี่ยวกับวิถีของความเป็นความที่หา

นั้นหน้าได้วิเศษ ๒ พันไม่มีโอกาสเก็บเขาได้ ข้าพเจ้าโดยมีอำนาจหน้าที่อันสมควร
 ก็เขียนถึงของในเวลานี้แล้วด้วย แต่ข้าพเจ้าไม่ขอได้ใบว่าข้าพเจ้าอย่างนั้น ๆ จึงจะคิด
 ของไหว้โคสตีที่ เกือบจะไว้ที่จะเพาะเรื่องมีความสำคัญที่จะเห็นได้ว่า ก็เมื่อคิดวิธี
 มาคิดก็ขอได้ไปโดยมือ ในที่สุดข้าพเจ้าคิดว่าที่จะเสนอว่าขอให้ของนี้

มีสมาชิกบรูอง

ประธานสภาชุมชน : มีเสนอให้ของนี้แล้ว
นายสุวิธ มีสิทธิ์ (เจียงใหม่) : การที่หาจะเสนอให้ของนี้ขอให้

มีถึงความเป็นบรรณาการ... เมื่อใดที่เราได้... ขจัดบรรณาการ... ในที่นี้หรือวิญญูชน...
 ของทั้งหมดยุคสมัยกับยุคสมัย... ด้วยว่าบรรณาการหรือไม่บรรณาการ... ขอเสนอให้เปิด
 อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกมีชื่อ... นาย...
 ประธานสภาผู้แทน

มีผู้เสนอให้ลงมติ... ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
 ข้าราชการให้ประจวบวิญญูชน... ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดอภิปรายต่อไปขอเปิดประชุมมีชื่อ
 สมาชิกมีชื่อ... นาย

ประธานสภาผู้แทน... มีจำนวน... เห็นสมควรให้อภิปรายลงมติโดยขอเปิดประชุมมีชื่อ
 สมาชิกมีชื่อ... นาย

ประธานสภาผู้แทน... เป็นอันว่าที่ประชุมมีชื่อโดยลงมติ... ท่านผู้ใดเห็น
 ควรเป็นไปตามมติประจวบวิญญูชน... ขอเปิดประชุมมีชื่อ

สมาชิกมีชื่อ... นาย

หรือลงมติสภาผู้แทน... ท่านผู้ใดเห็นตามการบรรยาย... การขอเปิดประชุมมีชื่อ
 สมาชิกมีชื่อ... นาย

ประธานสภาผู้แทน... เป็นอันว่าที่ประชุมมีชื่อโดยลงมติ...
 การ

๖๖.๐๕ น. นาย

หรือที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา (กรุงเทพฯ) ... ในภาคแรกนี้ข้าพเจ้าได้ขอเสนอปฏิบัติไว้แล้ว
 เกี่ยวกับการประเมินภาคนิสัยหรือสมรรถนะบุคลากรทุกหน่วย... กฎหมายของบุคคลที่
 ทรยศประเมณภาคนิสัยคำสั่งนี้ให้เขาว่าสมรรถนะหรือที่คนทุกหน่วยเรามีสิทธิที่จะ
 ทรยศสันโดษจากเขา... แต่อย่างไรก็ตามเราขอเสนอให้พิจารณาร่วมกัน... ก็คือทำให้
 สมรรถนะหรือสมรรถนะ... ก็คือให้ถือว่าเป็นคน... เคียงข้าง... ขอเสนอให้ประเมินภาคนิสัย
 เคียงข้างกัน... ข้าพเจ้าขอเสนอเห็นด้วยควมเห็นว่าการตรวจการที่ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคล
 เคียงข้างกันไม่เพียงปรากฏในกฎหมายไทย... แม้แต่หลักฐานนายโรมัน โรมันเขาถือ

ฐานของหญิงค้างคัมที่ เราถือในประเทศของเรา เช่นในเรื่องสมรสเข็ดถือว่า เป็น
 วิธีการขายสิ่งของนั่นเองหรือเป็นไฮเอมเดียว ยูซิส เป็นวิธีการขายของ และปกครอง
 มาโคหนึ่งก็เป็นการขายได้ แต่กฎหมายไทยทั้งนี้คัดค้านบรรณาการแล้ว เราถือว่าการขาย
 ย่อมมีสิทธิที่จะมีทรัพย์สินต่างหากของเราได้ ถ้าหากว่าเราอยู่ภายใต้กฎหมายอังกฤษแล้วมี
 มาตรา ๒๕ ก็จะเป็นได้ว่าถ้าภรรยาไม่มีเงินแล้วขายทรัพย์สินจากกันแล้วก็มีเงินคืนกรรม
 โภคสองในสามของที่ดินสมรส ส่วนสามีโคหนึ่งในสามเท่านั้นเอง และตามประมวลกฎ
 หมายแห่งมาตรา ๔ เราก็อนุญาตให้ภรรยาไม่มีเงินแล้วขายทรัพย์สินของตัวเองได้ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า
 ความกฎหมายเดิมของเราได้ยกฐานะของหญิงซึ่งมีสิทธิที่จะมีทรัพย์สินของเราได้ และตาม
 รัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน หญิงมีสิทธิเท่าเทียมเช่นเดียวกับชายทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะ
 ฉะนั้นเราจึงขอประนีประนอมที่จะไปสู่ฐานะเดิม โทเป็นไปตามกฎหมายเก่าอันแท้จริง
 ของหลักกฎหมายไทยเราซึ่งมีมาแต่โบราณจนถึงบัดนี้ขอให้หาวิธีซึ่งความยุติธรรม
 เพราะว่าการหญิงเท่าที่เรารู้จักทั่วไป หญิงไทยเรากับชายคงมีทรัพย์สินมากกว่าของสามี
 ก็มี และเป็นภาระของฐานะของสตรีด้วย

๑๑.๑๓ น.

ฝ่ายหลวง เปลว ชลภูมิ ประชมนกรมราชกิจการ : ตามข้อเสนอนี้ปฏิบัติของ
 ความยุติธรรมและเหตุผล ๒ นั้นความจริงถ้าจะพิจารณาในแง่กฎหมายคือกฎหมาย
 เอกชนเราเราก็เห็นความในการที่จะยกฐานะของสามีและภรรยาไม่ให้เหมือนกัน แต่
 โดยฐานะเราจะเป็นได้ว่าในกฎหมายซึ่งเกี่ยวกับสภาพอากาศ เราไม่ได้ออกถึงฐานส่วน
 ตัวบุคคลของสามีภรรยาตลอดจนในการที่จะแยกย้ายกันตามกฎหมายและมีการทวงทรัพย์สิน
 สมบัติกัน กฎหมายหรือข้อกฎหมายในทางที่ว่าเมื่อหญิงขายได้จากการสมรส ถ้าสมรส
 ผนึกทรัพย์สินมาหาโดยจะคิดไม่แล้วก็ได้แต่คิดว่าทรัพย์สินนั้นคือสมบัติอยู่ในตัวแล้ว การ
 เก็บภาษีในเมื่อหญิงขายได้จากการสมรส เราเก็บหย่อนเงินซึ่งเกิดจากรายได้ของสามีและ
 ภรรยา คือหมายความว่าถ้าหากว่าสามีขายได้ก็เราเก็บหย่อน เพราะฉะนั้นที่สหกรณ์

เมื่อสมรสกันแล้วคนใดมีรายได้อีกคนหนึ่ง และจะตั้งอยู่ด้วยกันก็เรียกว่าได้โดยส
 ประโยชน์มีรายได้อีกคนหนึ่งเป็นการดีจะให้ชีวิตของตัวมีความสุขสนุกสนาน เพราะฉะนั้นถ้า
 เงินได้ที่จะเก็บนั้นต้องเก็บจากเงินก้อนนั้นเท่านั้น เราไม่ได้อะไรจากการแยกจริงอยู่
 ฐานะของสามีภรรยาแน่นอนว่าจริงย่อมมีฐานะดี-แยกแตกห่างกันแล้วคนละประเภทอยู่ทางที่
 ผู้แทนพระมหากษัตริย์ ๒ บอกว่า ตามธรรมเนียมที่ประมุขหรือภักทิมหาบารมีเอาเงินนั้นไป
 คำเป็นความหลักกฎหมายโรมัน ความจริงเป็นคนและเรื่อง ถ้าหากว่าฐานของสามีภรรยา
 จมิจากภักทิมหาบารมีแห่งแล้วเขาเอาของมาขายหรือเอาของไปขายของเหล่านั้น
 แต่ที่พิจารณาในแง่ภาษีอากรซึ่งถือว่ารายได้ของสามีภรรยาควรจะได้มาเป็นยอดประเมิน
 ในการเก็บภาษีเงินได้ และยิ่งกว่านั้นยังมีข้อบกพร่องในทางปฏิบัติคือว่าในขณะทีสามี
 ภรรยาบางคนงานกัน วิธีประเมินภาษีของสามีภรรยาแต่ละคนถ้าปรากฏว่าสามีมีรายได้อ
 มาก ที่มียอดของรายได้อีกคนหนึ่งจะต้องเสียภาษีเงินได้ขณะนั้นสามีก็แบ่งมาให้เป็นที่
 ของภรรยาหรือของบุตรแล้วแต่กรณี เมื่อใดแบ่งออกไปแล้วจริงอยู่ตามยอดใหม่จะเสีย
 ภาษีก็ตาม เท่าจำนวนเงินได้สุทธิที่ขอเสียภาษีเสียแล้วขอยอดกันมาก เพราะฉะนั้น
 ทางกรมอาชญากรรมได้เห็นว่า ถ้าหากว่าจะใช้มีการหลบหลีกภาษีโดยที่จะแบ่งเงินยอดของ
 สามีและภรรยาเช่นนี้แล้วภาษีเสียที่ควรจะต้องเสียก็เลยหายไป เพราะฉะนั้นจึงพิจารณา
 เมื่อคนละฝ่ายยินยอมพร้อมกันที่จะมายื่นขอขอลดแล้วก็ควรหักยอดทั้ง ๒ ฝ่ายเพื่อจะให้
 เงินเสียภาษีเสียบ้าง ไม่เช่นนั้นการจะเงินก่อนยื่นยื่นขอลดนั้นก็เกินสมควร หาก
 กรมอาชญากรรมจึงขอแก้ไขเพิ่มเติมไว้

๖๖.๖๖ ๓.
 พ.ท.ท. ศัลย์ มนต์วิธานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอความกรุณาเรียน
 ขอรุ้งกางประการคือเมื่อถึงมีผู้นำมาในข้อความที่สงวนไว้ไม่ว่าจะพระราชบัญญัติการมา
 ชีการแต่ใจนี้ว่าของสงวน และเมื่อข้าพเจ้ารู้ข่าวและเสียก็มีท่าน จากคุณศรีว่า
 สงวนอีกคนหนึ่ง คดีนี้หากว่ากาสงวนขงยังมีหลายคนแล้วลงมติไปรศอย่าทิ้งนาง

เมื่อถึงลงมติ ๒ ประเด็นว่าจะเอาตามผู้ปรารถนาคือหรือไม่หรือจะเอาตามกรรมาธิการก็
 อนุมัติทุกข้อจะต้องเวียน ไปอย่างนั้นงานไม่เดินแน่ ของความกฎระเบียบจะครบ เมื่อ
 เป็นอย่างนี้ นายคณาจารย์จะให้โอกาสคุณปลัดก็คงพยายามที่ผู้มีผู้ใดหรือสองคน มีผู้พูดกัน
 หัว ๆ เมื่อโอกาสผ่านไปแล้วว่าจะเอาตามกรรมาธิการจะเป็นอย่างไรไปไม่ได้ ควร
 จะเป็นอันใดจะเป็นอันใดไม่ได้ ของนี้ขี้หวัดนี้ และความจริงแล้วก็มีพวกเจ้าก็ขี้หวัด
 ที่จะต้องไปรวมเหมือนกัน ที่ข้าพเจ้าขี้หวัดเวลามีข้ออะไรก็มีพวกจะเหตุฉะนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษไปพร้อม

ค.ศ.ศ.พ.พ. มีวชิรนามน (สุราษฎร์ธานี) : มีกี่ท่านประธาน ไปท
 อดอย่าไปพูดเลย

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษท่านนี้

ค.ศ.ศ.พ.พ. มีวชิรนามน (สุราษฎร์ธานี) : ขอนุญาตขอรับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็อย่างนี้คุณพ.พ. ท่านปลัดก็ในรูปที่ว่าจะมีเหตุ

ไม่ได้เพราะว่าไม่ได้ปรารถนาคือ แล้วกรรมาธิการไปก็หัวร้าง แต่เมื่อมีเหตุว่าเหตุ
 ไรจึงปลัดจะให้ท่านเจ้าคุณศรีวิสารทสุขสัน ก็เพราะเหตุว่าเป็นคนละประเด็น เรื่อง
 เป็นอย่างนั้น กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้วว่า เป็นคนละประเด็นไม่ใช่ประเด็นเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นการมีเหตุเพราะผู้ปรารถนาคือของรวม คุณไม่ไปปรารถนาคือทุกไม่ได้

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยมีผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามผู้ปรารถนาคือของ
 นักโงมารถได้ไปพร้อมหรือที่

สมาชิกคนชื่อ ๓๐ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างข้อใดไปพร้อมหรือที่

สมาชิกคนชื่อ ๓๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมคณะที่โงมเป็นไปตามร่าง ขอ

ให้เลขาธิการอ่านต่อไป

พระราชกำหนดยกย่อง : มาตรา ๗

๒๒๖๕ น.

นายสุวิทย์ ทัศนระดม (เชียงใหม่) : สำหรับมาตรา ๗ มีสาระสำคัญคือ
 แบ่งผู้ถือหุ้นเป็นสองชั้น ชั้นแรกผู้ถือหุ้นเดิมที่เข้าประชุมและได้ลงมติ
 ทาง ๓ ชั้น เว้นแต่ผู้ถือหุ้นเดิมที่เข้าประชุมแล้วไม่ลงมติทาง ๓ ชั้น ผู้ถือหุ้นเดิมจึงได้
 กล่าวว่ามีมติเห็นชอบแล้วไม่ขึ้นใจให้กล่าวกันว่าควรจะมีระเบียบอะไร ข้อที่ผู้ถือหุ้น
 ชั้นแรกได้ เห็นด้วยแล้วผู้ถือหุ้นชั้นแรกกับการกระทำเช่นนี้ เว้นแต่เรื่องอย่างไร
 ใดก็ตามที่ผู้ถือหุ้นชั้นแรกเห็นชอบแล้วผู้ถือหุ้นชั้นแรกเห็นชอบแล้วผู้ถือหุ้นชั้น
 หนึ่งว่าวิธีการของฝ่ายสนับสนุนนี้ถูกต้องการกระทำในกรณีนี้ ผู้ถือหุ้นเดิมเสียใจ
 เพราะฉะนั้น ผู้ถือหุ้นเดิมเห็นว่า ผู้ถือหุ้นเดิมไม่ได้อยู่ในกรณีการ
 การจัดการที่รัฐมาแต่จำนวนเงินร้อยละ ๑๐ แต่ผู้ถือหุ้นเดิมเห็นว่าเป็นร้อยละ ๔
 และมีการแบ่งหุ้นกันมา แต่ทางฝ่ายกรรมการได้แก้ไขข้อจำกัดโดยผู้ถือหุ้นเดิม
 ลงมาเสียภาษีที่ร้อยละ ๖ แต่จากนี้ร้อยละ ๑๐ เช่นนี้ผู้ถือหุ้นเดิมเห็นว่าไม่เหมาะสม
 เพราะเหตุว่าผู้ถือหุ้นเดิมเห็นด้วยกับการแบ่งหุ้นใน ๖, ๖ ใน ๔ หรือ
 เช่นนี้ผู้ถือหุ้นเดิมไม่มีความชอบ แต่กรรมการได้แก้ไขข้อจำกัดโดยผู้ถือหุ้นเดิม
 ต่อมาได้เสียภาษีเงินได้ตามกฎหมายโดยผู้ถือหุ้นเดิมที่ร้อยละ ๑๐

ทั้งนี้ในร่างนี้เกี่ยวกับภาษีเงินได้ของผู้ถือหุ้นเดิม ๓,๒๐๐ บาทขึ้นไป
 จึงเสียภาษี ๑๖% เพราะเหตุว่าการเสียภาษีเงินได้ตามกฎหมายนี้จะต้องเสียเงินร้อยละ
 ๑๒ มากกว่าอัตราเงินเพียง ๖ บาทขึ้นไปในการเสียภาษีเงินได้ เป็นการ
 ไม่ชอบเพราะเหตุว่าผู้ถือหุ้นเดิมได้เสียภาษี ๕,๐๐๐ บาทนั้นจะต้องเสียภาษี ๖๐๐ บาท
 แล้ว ถ้าขึ้นเท่าไรของเสียภาษีเงินได้ เช่นนี้ควรที่จะคำนึงว่าในกรณีที่ผู้ถือหุ้นเดิม
 สบถว่า ผู้ถือหุ้นเดิมได้เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐ บาทต่อคน ทางฝ่ายกรรมการก็
 ยินยอมให้เป็น ๕,๐๐๐ บาทเช่นนี้ ผู้ถือหุ้นเดิมเห็นว่าการกระทำที่รัฐมา

ต้องการที่จะให้เงินมากโดยไม่มีสนใจต่อวิธีการ ยิ่งเก็บใกล้จะหมดแล้วในคราวนั้นจะได้อัตโนมัติ เพราะเหตุนี้ เพราะเหตุว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องมีระดับของตนเอง ถ้าหากว่าท่านต้องการจะเก็บคือหมายถึงว่าเก็บเอาเข้าเมื่อวันขึ้นเงินเดือน เมื่อวันขึ้นเงินเดือนไม่ได้ แต่ถ้าท่านเก็บ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ทางนี้ได้เพิ่ม ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าท่านเก็บ ๖๐ เปอร์เซ็นต์แล้วได้เพิ่มมาเป็น ๖๐ ส่วนสัมพันธ์กับเรื่องนี้ จริงอยู่ทางฝ่ายสำนักงานศึกษาได้ชี้แจงว่าการเก็บภาษีเงินได้ไม่ได้เจาะจง เฉพาะข้าราชการที่มีเงินเดือนโดยละเอียด ข้าพเจ้าก็ไม่ได้อินยัตินว่าจะเพราะข้าราชการ แต่หมายความว่าเพราะผู้ที่มิใช่ข้าราชการประจำซึ่งรัฐบาลมองเป็นกำลังและบุคคลคนนั้นจะต้องประเมินภาษีให้รัฐบาลเท่านั้น เมื่อเรื่องนี้บุคคลอื่น ๆ ซึ่งข้าพเจ้าขอตอบว่าทำไมรัฐบาลไม่มีการเก็บภาษีที่หน่วยงานราชการก็ได้ไม่เสมอภาคหมายความว่าไม่เหมือนกับที่เอกชนสามารถเก็บได้เหมือนกัน คำว่าไม่เสมอภาคหมายความว่าไม่เหมือนกับที่เอกชนสามารถเก็บได้เหมือนกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่รอบ เพราะเหตุว่าการเก็บภาษีเงินได้ไม่ได้มีอยู่แต่เพียงในส่วนราชการ ไม่ใช่เพียงส่วนราชการได้เก็บก็ให้เห็นว่าหลายแห่งในกระทรวงได้มีการปรับปรุงเรื่องกฎหมายภาษีอากรนี้ ทว่า ถ้าหากว่าฝ่ายค้านมีเครื่องมือคือ ฝ่ายรัฐบาลแล้วคิดว่าในขณะนั้นเป็นฝ่ายค้านเรื่องนี้ เก็บฝ่ายรัฐบาลเสียในอีกกว่าครึ่ง เพราะฉะนั้นขอเรียนให้ทราบว่าเมื่อทางฝ่ายกรมศึกษาได้รับคำปรารถนาไปนั้นแล้วควรจะดำเนินการว่า เราพยายามปีครึ่งทางด้านอื่นแล้วก็ทางด้านวิชาการนี้ให้เป็นไปตามที่แนะนำก็ควร แต่ถ้าหากว่าเงินลดลงมาเพียงเงินปี ๕,๐๐๐ บาทจะต้องเสียภาษีเสริมถึงร้อยละ ๑๖ เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าคิดว่าประการปฏิรูปการศึกษาต่อไปจะไม่ได้อัตโนมัติเพราะฉะนั้นเมื่อเราเป็นฝ่ายที่จะร่วมมือร่วมกันก็ขอแจ้งว่าเป็น ๕,๐๐๐ บาทต่อปี ถ้าทดลองเรื่องนี้แล้วความรู้สึกของบุคคลอื่นจะรู้สึกว่าเป็นไม่สึกหรรมุ่งมั่นไปแต่พร้อมที่จะเสีย และอีกประการหนึ่งขอเรียนให้ประจักษ์กันว่าวิธีการที่จะให้ภาคีวิชาการต่าง ๆ นี้คือสิ่งที่สามารถจะดำเนินการโดยที่พวกเราเป็นอัน

มาก แต่สำหรับพวกอื่นที่มาจากบ้านที่พอไทยก็จะเข้าไปควบคุมดูแลตรวจสอบการบัญชี
 ก็ดูแต่บัญชีการของทางหลวงนี่เป็นหลักเพียงอย่างเดียวตามข้อรอยสำเนาเช่นนี้เราดูไม่ทั่วถึงเลย
 เราทำให้ดี ๆ ของกงกฏหมายคืนก็เมื่อเขาจะทลิกเสียงแล้วเราจะไม่เอาอะไรมาแลก ที่
 ราคาก็จริงขอเป็นบ้านสำหรับอัคราภาณิกคนมีอีกเพียงร้อยละ ๔ พวกนี้ก็มีรายไปไม่
 มากมายอะไรนัก และภานีเสริมตอนนี้เป็น ๗,๒๐๐ บาทพอเอาจำนวนเดือนละ ๒๐๐
 บาท จากเงินที่เพิกถอนข้างนี้ A

๑๑.๒๖ น.

นายทองเปลว ขอดภูมิ อัคราภาณิก : คือสำหรับเงินเรื่องอัคราภาณีสเสริม
 กับอัคราภาณิกคนี่อัคราภาณิกการไกลจะขอขึ้นแรงจึงเกี่ยวกับตัวเองเล็กน้อย เพราะบาง
 ทิศนาภิกได้เข้ามาเป็นรูปเช่นนี้แล้วจะคิดว่าอัคราภาณิกคิดคิดหรืออัคราภาณีสเสริมก็ดีสูง แต่
 ความจริงวิธีการศึกษาเป็นอย่างไร สมมติว่าอัคราภาณีสเสริมใหม่เดิมก็ศึกษาตาม
 ประมวลวิธีราชการที่เราไม่ได้อีกก็ไปจ่ายในกรมการร้อยละ ๒๐ การที่เราไม่ได้อีก
 หนักนี้เอง ในเมืองเราก็ประเมินความชอบแก่กันอัคราภาณีสเสริมที่ส่งเขาไว้ก็จะ
 สูงกว่าที่ส่งมาใหม่ก็ได้ ความอัคราใหม่แน่นอนคิดว่า ควบคุมการบ้างมีตัวคนหนึ่งเมีย
 คนหนึ่งแล้วมีลูก ๓ คนอัคราเป็นอัคราปกติ ในจำนวน ๕ คนจำนวนที่เราจะมีรายได้
 เดือนละ ๗,๐๐๐ บาทเขาใช้เงินในท้องเสียภานีสเสริม เพราะคนแรกก็เสียไว้แต่ค่าลด
 หมดอัคราบริหารงานลดรูปการ ๓ คนเสียก่อน เมื่อหักได้เท่าไรจึงหักอีก
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนรายได้อื่นอีกและเมื่อหักได้เท่าไรในส่วนตัวอีก ๑,๐๐๐
 บาทสำหรับที่จะเสียภานีสเสริม ๖ และเมื่อหักด้วยลด ๖ ที่เสียแล้วจึงมาเสียภานีส
 อัคราปกติ อีกจำนวน ๗,๐๐๐ บาทขึ้นไป เมื่อเสียภานีสเสริมแล้วมีเหลือ ๕,๐๐๐ บาท
 ถ้าคิดความดีเสียตามวิธีการ ๗๕%ลดประหวัดใหม่ก็ที่จะลดลดลดเดือนเสียภานีสเสริม
 นั่นตั้งแต่ลดกว่า ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป อัครากรมการบ้างที่จากเราหักก็ถูกมากของมี

๗/๑๑/๕๕

รายไต่กันที่ ๑.๐๐๐ บาทขึ้นไปต้องเสียภาษีเสริม ส่วนรายที่มีรายไต่กันที่ ๑.๐๐๐ บาทขึ้นไปไม่อยู่ในระดับผู้มีเงินภาษีเมือง รายไต่ในฐานวิเศษที่ต่าง ๆ ตามกฎหมายฉบับนี้ผู้คนที่ควรจะได้อิสระและในกรณีที่จะช่วยรายไต่ในเมืองไม่จำเป็นต้องเสียภาษีเพราะเหตุว่าทางกรมการได้เห็นว่ารายไต่ฐานะชั้นกลางนี้ ความจริงความมุ่งหมายของรัฐบาลขอพบประชาชนไทยรัฐบาลเป็นแต่เพียงในกรณีร่วมกันของคนของประชาชนเท่านั้น รัฐบาลไม่ใช่เป็นบุคคลใดคนหนึ่ง แต่รัฐบาลเป็นแต่เพียงบุคคลที่เป็นตัวแทนของประชาชน เพราะฉะนั้นคนที่ควรจะเสียภาษีควรถูกกำหนดว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในการรักษากำหนดเงินตราตลอดจนโดยผู้ที่มีทรัพย์สินของประชาชนไว้ไว้รัฐบาลไม่ได้ทำไรอะไรโดย เป็นหน้าที่ประชาชนได้ทำไป จึงเห็นว่าเวลานี้เราจะต้องเสียภาษีเสริมลงบ้าง จะเสียสิ่งนี้แล้วเรา จะรักเขื่อนของเรามีจ แต่ถ้าหากว่าความผิดความหมายกฎหมายนี้ว่าเรา จะรักเขื่อนของเราเวลานี้เหมือนกันเสีย ๑๐ สหกรัต อาจจะมีผลอย่างไรก็ตาม แต่ในขณะที่จะเสียสละภาษีเงินของกันที่จะเสียสละ และเพราะเหตุว่ารัฐบาลไม่ใช่เป็นบุคคลใดคนหนึ่งแต่ต่างจากประชาชนซึ่งจะหากรว่าขายหรือรับภาษีเอาไว้สำหรับใช้เพื่อประโยชน์ แต่ความผิดเหล่านี้ทั้งหมดนี้เพื่อประโยชน์ประชาชนเพื่อรักษาของเงินตราและโดยทรัพย์สินของประชาชนนั่นเอง เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มอัตราภาษีเสริมหากหรือแม้แต่เพียงไรบ้าง จะคิดสิ่งหนึ่งซึ่งแล้วก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนที่มีทรัพย์สินเงินกันนั่นเอง แต่ทำไมกับทรัพย์สินเงินของเราที่มีจำนวนมากนั้น แต่อย่างไรก็ตามว่าที่เราได้เสียเปลี่ยนแปลงครั้งใดบ้างที่มีเงินมาบ้างมีความจริงถ้าจะพิจารณาถึงฐานะของผู้มีทรัพย์สินเงินอยู่ ๗ แล้วก็จะทำให้เงินภาษีที่เราได้เสียไปเป็น แล้วหากไปเสียประมาณ ๓๐๐ กว่า เพราะฉะนั้นกรมการจึงเห็นว่าความสำคัญในขั้นตอนนี้ในขณะที่เราต้องให้เงินสำหรับใช้จ่ายประมาณ ๕๕๐ จึงเห็นว่ายังไม่ควรจะหนักไปอย่างใดเพราะเหตุว่าอย่างไรก็ตามแต่ในขั้นตอนนี้ประมาณ ๒๕๐ ซึ่งเป็นการผูกพันอะไรต่าง ๆ เมื่อมีประมาณคณบดีของสถานแล้วอีกอีกบ้าง ๆ ก็ตกลง

ตามธรรมดา จะยึดถาวรไม่ได้ ในการเก็บภาษีเงินได้เป็นไปในขณะวิกฤตเท่านั้น
 ฐานะการเงินเช็ดถูภาวะปกติแล้วมีเงินอยู่ในมือของตัวเอง ถ้าเงินมีอยู่เช่นนั้นแล้ว
 ปฏิบัติไป เพราะฉะนั้นอัตราภาษีที่เสนอมานี้หวังใจว่าคงจะเป็นอัตราภาษีชั่วคราว
 และเมื่อภาวะเป็นปกติแล้วก็จะเลิกหย่อนลงตามสมควร

...๒๒ น.

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านกรมการ
 ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการคลังได้ชี้แจงถึงความจริงที่เข้าใจกันดีอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่
 กฎหมายประมวลรัษฎากรนี้เป็นกฎหมายประเพณี ไม่ใช่ชั่วคราวจะเข้านานก็ได้ไม่ได้ เพราะ
 เหตุใดก็ตามมิได้ อีกประการหนึ่งเกณฑ์เงินที่รัฐบาลปรารถนาเช่นนี้มีอยู่ในกฎหมาย
 ฉบับนี้ ก็หมายความว่าอะไรก็ดีเพราะการ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนี้ท่านอาจจะไม่ท
 ะเพราะกล่าวได้ว่าในประมวลรัษฎากรที่แก้ไขใหม่ที่ว่าถึงฐานะการที่เป็นไปได้อแล้ว
 เราจะกลับคืนเข้าสู่ระเบียบการรัษฎากรที่มีอยู่แต่เดิม จริงอยู่ที่ท่านรัฐมนตรีเป็น
 กรมการขึ้นมาชี้แจงว่าในเวลาที่เราจะเป็นจะต้องพิจารณาในเรื่องนี้เกี่ยวกับประมวล
 รัษฎากร ข้าพเจ้าเคยคิดหวังว่าขอให้ประมวลรัษฎากรที่มีอันไปก่อนแล้วจึงควรให้งบประมาณ
 นั้นเข้ามาสู่สภา ก็หมายความว่าเราจะต้องมีเงินใช้จ่ายในเจตนารมณ์ของสภานี้ไป
 ด้วยกรณีในงบประมาณด้วย แต่เมื่องบประมาณได้ทำไปแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าท่านยัง
 มีทางที่จะหาได้ อีกประการหนึ่งคือสมมติว่าวงบัตริการที่เราจะเพิ่มขึ้นเช่นนี้จะทำให้งบประมาณ
 รายได้คงจำนวนหนึ่ง ขอให้ท่านพิจารณาในทางการใช้จ่ายเงินในทางที่สมควรซึ่งท่าน
 อารักค่อนหาใจกลางหนึ่ง ปีประการหนึ่ง

ประการที่สี่ของท่านอาจจะได้อีกเพิ่มขึ้น เช่นงบกลางอุดหนุน งบพาณิชย์
 อุดหนุนอุตสาหกรรม งบเงิน เป็นจำนวนก้อนหนึ่งให้เข้าใ้ปรารถนาในการพัฒนา
 อุดหนุน และหากว่าสมมติเสมอคุณหมายอุดหนุน เข้ามาเพื่อจะแก้ไข เมื่อเป็นเช่นนี้

เรื่องเป็นอย่างไร คือเราไม่ได้อาณัติเพิ่มเติมเลย สิทธิที่จะยุติกฎหมายอย่างไรจึง
 จะให้เป็นไปเช่นนั้น เราคิดว่าอย่างไรก็ตามบอกว่าการนี้รุนแรงเพราะฉะนั้นก็
 เป็นอันตกลง คือไม่รุนแรง สิทธิที่ไม่ได้เราเก็บภาษีจะค่าอย่างไร ภาษีเสริมหนึ่ง
 อยู่แล้วว่าเป็นสำหรับผู้ที่รายได้มากกว่าคนอื่นที่มี ถ้าหากเราจะเก็บภาษีเสริมนี้ที่สูง
 ขึ้นคือ ๑๒,๐๐๐ บาทหรือ ๘,๐๐๐ บาท ถ้า ๑๒,๐๐๐ บาทเราจะคงลดภาษีไป
 คือรายได้เราจะลดจากปีละ ๑๒๐ บาท ส่วนของค่าหัวเลข ๑ จากคนละ ๕๐๐ บาท
 ผู้ที่มีเงินในสองเดือน คนละ ๑๒๐ บาทถ้า ๑,๐๐๐ คนก็ ๕๐๐,๐๐๐ ถ้า ๑๐,๐๐๐ คน
 ก็ ๕,๐๐๐,๐๐๐ แล้ว ในที่สุดเราจะเก็บอะไรไม่ได้เลย ภาษีเสริมเก็บจากคนที่
 มั่งมีไม่ใช่คนยากจน ฟังไม่ทันจะนำข้อนี้ไปคิดมันก็มี ท่านควรจะสนใจจากค่า
 ความหนึ่งถึงประชาชนส่วนมาก ถ้าดูแล้วแล้วไปก็ได้ ถ้าคิดความหมายจะสูงไป
 ความจริงไม่สูง ลดลงไปก็ผู้ที่มีรายได้น้อย

๑๑.๓๓ น.

นายจำลอง จนะโสภณ (กาญจนบุรี) : ภาชนะให้โค้งหักมุมกรมการ
 แฉงแล้วข้าพเจ้าก็ยังมีอีก-๒๔๕ คือข้าพเจ้าเองก็ชอบประสक्तिในเรื่องภาษีเสริมให้
 คิดจากอัตราที่สูงไปคือ ๑๐,๐๐๐ บาท สิทธิท่านบอกว่าท่านไม่ได้เพิ่มภาษีที่มากน้อยหรือ
 ไม่ได้เก็บเลย ข้าพเจ้าขอท่านว่าเป็นความจริง หมายความว่าลดจากข้าพเจ้าซึ่งได้
 เสียภาษีอยู่ในเวลานี้เดือนละ ๔๒ บาท เป็นภาษีเงินได้ ๒๖ บาท เป็นเงินช่วย
 ชาติ ๓๖ บาทจึงเป็น ๔๒ บาท ถ้าพ่อขวนความศรัทธาใหม่มีข้าพเจ้าจะต้องเสียเดือน
 ละ ๕๐ บาท นี่หมายความว่าอย่างไร ท่านเสียเงินช่วยชาติอะไรใหม่ เมื่อท่านเสีย
 เงินช่วยชาติแล้วอย่าเก็บสิ.....

ประธานสภาผู้แทน : ดันขาดกลางนี้

นายจำลอง จนะโสภณ (กาญจนบุรี) : อันนี้เป็นกรณีพิเศษก็พูดกันว่า
 ท่านได้เพิ่มภาษีขึ้น เพราะฉะนั้นการเพิ่มภาษีนี้ท่านจะรับรองอย่างไรว่าจะเพิ่มไปหรือ

ระยะเวลาหนึ่ง วิธีการเช่นนี้เมื่อรวมตัวผู้ศึกษาอย่างไรแล้วก็จะถือเป็นหลักปฏิบัติ
 ก่อไปเรื่อย ๆ และถึงแม้ว่าท่านเป็นพระผู้รับบวชไปก็เข้าใจว่าจะต้องใช้ชีวิตเช่นนี้
 เรื่อย ๆ ไป ไม่รู้ว่าอะไรเลิกได้วันหนึ่งนี้ เมื่อเวลาท่านแก่จนถาวรจึงตกใจ
 ไม่เชิงเลยเพราะเห็นกิจวัตรมานานแล้ว ในกรณีที่ท่านเห็นภิกษุอื่นมาเช่นนี้ข้าพเจ้า
 คิดว่าในทางก่อก่อถักถักคงเสียแล้ว ผู้ที่เห็นคนที่จะถอนชนหน้าเห็นท่านร้องเบา ๆ แต่
 ก็ยังมีท่านบ้างบ้าง แล้ว ก็คิดว่าเกิดกับพวกพระอนัตตเจ้า ข้าพเจ้าไม่เมืองบนสำหรับ
 คนหนึ่ง นี้ท่านจะเห็นถ้าคุณมีหนังสือ ๑๐๐ เล่มใช้ข้าพเจ้าในทำนองนี้ ท่านจะ
 ปรึกษาวิทยานิพนธ์อะไรก็ได้ในพิมพ์พิมพ์ และข้าพเจ้าขอสงวนไว้ให้สำหรับคนจน ที่ข้าพเจ้า
 ปล่อยให้คิดนี้มุ่งหมายจะเพาะข้าว ข้าวสาร ข้าวราชการ เป็นส่วนมากในเวลาที่ข้าพเจ้า
 ภาวเงินได้ ข้าพเจ้าไม่คำนึงถึงพ่อท่านจะเก็บหาวิธีอย่างไร จะเก็บเท่าไรนั้น
 ไม่ถูก แต่ก็ว่าเพาะข้าวราชการมีอยู่แล้วในเวลาอันเหมาะก็เก็บอยู่แล้ว ฉะนั้น
 ขอให้ท่านความเบาบางแก่ข้าวราชการลงบ้าง อย่างที่ท่านยกตัวอย่าง ท่านรัฐมนตรี
 ชี้แจงว่าการเก็บข้าวของนี้จะมีเงินเดือน ๑,๐๐๐ บาทว่าจะไม่ต้องถูกภาษีเสริม
 นั่นท่านไม่คิดเอาหนักเกินไป คือว่าต้องมีลูก ๕ คน ที่นี้ข้าพเจ้ามีลูกเพียงคนเดียว
 จะว่าอย่างไร หรือไม่มีลูกเลยเราก็ต้องเสียภาษีเสริม มีข้าพเจ้าคนเดียวแล้วเขื่อน
 กัน ๑๐๐ บาทหรือคิดหนึ่งมีเงินเดือน ๒๐๐ บาทได้เงินเพิ่มเป็น ๑,๐๐๐ บาท เช่นนี้
 หนึ่งได้ ๑๑,๐๐๐ บาท ไร่ส่วน๓๓ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๕๕,๐๐๐ บาท ถัดสำหรับตัว
 เขา ๑,๒๐๐ บาท สำหรับเมีย ๒๐๐ บาท สำหรับลูกอีก ๔๐๐ บาทรวมตลอดทั้งหมด
 ๔,๒๐๐ บาท ในจำนวนนี้ทั้งเสีย ๔,๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาทจะต้องเสียภาษี ๒๐ บาท
 ๔,๐๐๐ บาทจะต้องเสีย ๔๐๐ บาทในเงินยอดที่เหลือ ๕,๐๐๐ บาทจะต้องเสีย ๗๕ เปอร์เซ็นต์
 รวมเป็น ~~๕๕๕~~ ^{๕๕๕} บาท พิจารณาเป็นเดือนแล้ว ๒๒.๓๓ บาท นี้สูงเหมือนกันไม่เข้าใจไม่สูง
 และถาวรคงชีพเวลานี้เป็นอย่างไรของไปหมดทุกอย่างไม่ใช้กันตั้งแต่เพาะข้าว เนื้อ ด้ง
 หุกระบิณฑล เมื่อหาเงินเดือนแล้ว ๑,๐๐๐ บาทวันหนึ่งได้กิน ๓๐ บาทสำหรับเลี้ยง

ครอบครัวเขา... ท่านเองก็เหมือนกันถึงแม้ว่าจะ เป็นรัฐมนตรีก็มี... อนุกรมวิธานใหม่เป็น
 เงินสามตัว... จะอยู่ที่... คนอื่นเขาไม่... แล้วเขาก็มี... ยังจะต้องถูก
 การบริหาร... ซึ่งมีที่... คงต้อง... เพราะฉะนั้น... เจ้าของกัน... เพื่อ
 คนที่มี... ๑๐,๐๐๐ บาท... บวกลบแล้ว... เงิน... เป็นเท่าไร
 ร้อยเปอร์เซ็นต์... ข้าพเจ้า... และขอ... ค่าขาย
 สมมติ... ๑๐,๐๐๐ บาท... เงิน... บาท
 ไม่นับ... ๑๐,๐๐๐ บาท...
 ไป... เจ้าของ... ได้รับความเห็น...
 หัวใจที่... หมายความว่า... เงิน
 จะคิด... ได้รับความเห็น... เงิน
 เราเลิก... ๑๐,๐๐๐ บาท
 เป็นจำนวน... ๑๐,๐๐๐ บาท...
 เงิน... ๑๐,๐๐๐ บาท...
 ว่าจะ... ๑๐,๐๐๐ บาท...
 ส่วน... ๑๐,๐๐๐ บาท...
 แต่... ๑๐,๐๐๐ บาท...

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (พระยศ) : ในเรื่องให้ข้าพเจ้าได้เปรียบดีไว้
 (หมิ่นถก) และได้ฟังคำสั่งของท่านกรรมาธิการเมื่อที่พูดคล้าย ๆ กันว่าหากเรา
 ประหยัดก็จะเห็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง คือให้ระบือว่าอัตราที่เราเสียภาษีเสริมกำหนดไว้
 มี 5,000 บาท เดือนละเท่าไร เดือนละ 400 บาทเท่านี้ ถ้าเรากำหนดแค่เดือน
 1,200 บาท คนที่เขาค่าของก็มีสิ่งอื่นอีกเหมือนถก ถ้าเสียเงินบางส่วนที่ค่าสมาชิก
 ผู้มีเงินก็เมื่อที่อื่นบ้าง แล้วทำไมเราจึงต้องเสียภาษีเสริม ก็เราเก็บให้อัตราในจำนวน
 เงินที่/เงิน การเงินอยู่อย่างสมารถแล้วเป็นภาระเพิ่มเสีย ขอให้คิดดูดีกว่า การครอบงำ
 เวลาที่ได้ล้มตัวขึ้นในเทศให้ทราบและเวลาที่เพียง 6,000 บาทต่อปีอย่างนี้หรือ แม้จะ
 เอาไปถึง 7,000 บาทมันพอ แต่ก็ยังดูมีสูงเกิน ทางประเทศเขาทำอย่างไร ในอังกฤษ
 2,000 ปอนด์ในไปแล้วจึงเสียภาษี(เงิน)เสริม ข้าพเจ้าเดือนแล้ว 1,000 ปอนด์ก็
 สมารถอยู่แล้ว ที่อื่นเสีย 50,000 รูปี เปรียบกับเงินไทยเท่าไร เวลาที่เงินไทย
 และเงินขึ้นไป 12,000 ดอลล่าร์มา 5,000 บาทเขาไม่คิดการเปรียบดีสิ่งอื่น ถ้าไม่ได้
 ก็เอาที่หนึ่งเท่านี้ หรือบางข้อของถกมา 7,000 บาท และเห็นว่าเป็นการเดือดร้อน
 คิดอีก ถกคล้าย ๆ กันว่ามันเป็นเรื่องราวกันมากอย่างนี้ถ้าหากว่าทำร่วมกับ
 ค่าเสียภาษีเดือนอย่างนั้นแล้วท่านเจ้าก็ไม่ว่า ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบ

นายทองบวช สมภูมิ รัฐมนตรี : ที่ดูคำถามภาษีของท่านผู้แทนภาคเหนือ
 เมื่อที่นี้ บางทีท่านจะลืมเอา 20 เปอร์เซ็นต์ออกไป จึงทำให้มากไป และอีกอย่างหนึ่ง
 อย่างที่ท่านผู้แทนพระนครเขต 2 บอกว่าในอังกฤษเขาเสียกับเปอร์เซ็นต์ไปให้ความจริงนี้
 ถ้าเราจะคิด เสียอีกรวมเข้าได้หรือหรือมีอยู่อังกฤษควรรู้คิดของอัตราเงิน ผู้ที่คิด
 เท่ากับเปอร์เซ็นต์ 10 บาท แต่เขาเงินอังกฤษเพิ่มเงินไปเท่าไร 80 บาท ถ้าเราคิด
 เงินอังกฤษมาอยู่ในเมืองไทย เช่นอย่างโรที่ถาม เวลาที่อัตราภาษีเสริมผู้ที่มีได้
 6,000 ปอนด์เขาเสียภาษี 1,000 บาท เราจะนับผู้ที่มีกรรมาธิการที่เข้ามาหา 5,000 ปี

คิดว่ากรมอัครราชทูตฯ มีอำนาจที่จะไปไล่จับตัว เพราะว่ามีบุตร ๖ คน
 ซึ่งผู้มารักได้ 1,000 บาทแล้ว ยังไม่พอจนถึงกับเสียดามีเสียดายบ้าง ก็เพราะฉะนั้น
 กรมอัครราชทูตฯ การเสียดามีเสียดายนั้นความจริงข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะทำอย่างไร
 แต่เห็นว่า เป็นการบุกรุกกรรมแล้วถ้าหากว่าเรามีรายชื่อกิจกิจคือเงิน 1,000 บาทก็กล่าว
 เสียดามีเสียดายก็เพียงเล็กน้อย ก็ให้ทางผู้สมทบพระนคร เขต ๑ ให้รัฐบาลไปยื่นเห็นว่าอัคร
 ราชทูตฯ จะเป็นการชั่วคราวได้เกิดความจริงขึ้น เป็นเรื่องมาก เพราะรัฐบาลนี้จะอยู่ไม่
 มีหน้าหรือไม่ว่า เพราะเหตุว่าเป็นชั่วคราว พ.ศ. ๒4๑๒ ถ้าหากว่าไม่ถึง พ.ศ. ๒4๑๒
 และถ้าหากว่าทางกรมอัครราชทูตฯ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องถืออัครราชทูตฯ เป็นอัคร
 ราชทูตฯ เพราะเหตุว่าอัครราชทูตฯ เป็นคนไปก็เห็นว่า เป็นผู้รับอัครราชทูตฯ และถ้ารัฐบาล
 เมืองเช่นนี้ก็รับอัครราชทูตฯ แล้วงบประมาณเหลือ 400 ล้าน 500 ล้านเช่นนี้ อัคร
 ราชทูตฯ ที่สูงก็ควรรู้ไม่เป็นที่ทราบ เพราะเหตุว่าหาได้งบประมาณเพียงเท่านี้ไป เงินรายได้
 เมื่อนั้นเมืองไป หรือคือลดลง ล้ออย่างไรก็ตาม อันหากว่ารัฐบาลนี้ไปเอาเงินนี้ไป
 ว่ารัฐบาลใหม่เข้ามาเห็นว่าเราสมควรที่จะรับเงินจากอัครราชทูตฯ งบประมาณของมาได้ ก็เชื่อว่า
 รัฐบาลใหม่ขึ้นก็คงรับเงินจากอัครราชทูตฯ เพราะถ้าขึ้นเป็นอย่างนี้เป็นเรื่องที่ไม่จะสู้กัน
 ที่รัฐบาลของขึ้นจริงอย่างนี้ ก็ขอให้รัฐบาลนี้รับพิจารณาในแง่อย่างไร อาจจะไม่ไว้
 วางใจหรือรัฐบาลอาจจะอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่สะดวก เพราะเป็นเรื่อง
 อีกดังนี้

พ.ศ. พ.ศ. ๒๒๖๖ (สุราษฎร์ธานี) : ในระหว่างเวลาที่

มีการแก้ไขโดยกรมอัครราชทูตฯ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีอัครราชทูตฯ ความจริงมาทรา ๘ ไม่มีสิทธิ
 ถูกได้ ผลตามประการที่เคารพโดยนิต ความจริงการรับเงินจากอัครราชทูตฯ นั้น ข้าพเจ้า
 คิดว่าเราควรที่จะพิจารณาคณะพิเศษ และถ้าที่ห้ามตามอำนาจที่ตามอำนาจเจ้า
 ทอลใจ แต่ความจริงข้าพเจ้าเองก็อยากจะให้สูงเท่านั้นหรือสูงส่งกว่า ทั้งนี้เพราะอะไร

เพราะว่าภาวะนี้ก็คือถนัดพวกข้าเรา แต่ว่าเราช่วยกันตั้งมีเราเกิด ๒ สัน คือไม่ให้
 ภาชีฮากเราไปหมดมยประชาชน และคิดถึงความ เป็นอยู่ของราษฎรที่ระบับารประเทศ
 ถูกกันไป ถ้าคิดคามประชาชน ราษฎรไม่มีเงิน จะเอาเงินที่ไหนใช้ เพราะฉะนั้นให้ถนัดฮาก
 อย่างนี้ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะต้องยอมกันดีอีกครึ่งหนึ่ง เค้าที่ว่างประมวลราษฎรที่มาที่ไม่ใช่
 ว่าง โดยไม่คำนึงถึงประชาชน ทั้งคิดถึงประชาชนด้วยเหมือนกัน ถึงข้าพเจ้าได้เขียน
 มาแล้วว่าเกี่ยวกับฐานะของราษฎร เราจำเป็นต้องหาเงินเพื่อใช้จ่ายไม่ให้เขาไปเพื่อ
 อย่างอื่น เราสู้คิดว่าเงินมาที่ฮากราษฎรไม่ทำสกรปรก แล้วก็ต้องเอามาใช้ในประเทศฮาก
 เพราะฉะนั้นราษฎรพวกเราต้องช่วยกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ก็ต้องสงวนเวลาของ
 ทำมาปรฐาของข้าพเจ้าเอง(๕-๖)เวลา เพื่อไม่ให้แย่งแซ่ แต่โดยวิธีทำความคิดว่า
 ข้าพเจ้าเองลงมือ แต่ข้าพเจ้าไม่ขอลงมือ แต่รู้สึกว่าจะต้องสงวนเวลาของเราแล้ว เรา
 ต้องการจะวัดสมัยประชุม ๒๓๖๖/๖๖๖ เพราะฉะนั้นขอประทานโทษ

นายสุวิเศษ วัชรเศวต (เขียนใหม่) ได้กล่าวถกหมายสำคัญอย่างนี้

ความจริงที่ขอลงพิมพ์หนังสือผู้มีความรักมีความหวังดีว่า จะวัดสมัยประชุมเร็ว ๆ เพราะ
 เห็นว่าคล่ากัณนานาน แต่ถกหมายที่โชติทัพรุ (จังหวัดประเท) เสนอในขณะจะเป็นการรัก
 ขึ้น เพราะฉะนั้นให้พร้อมคณะแก่พวกเราด้วย ไม่ต้องการให้เสียตั้งรัฐบาลและประชาชน ก็
 หมายที่จะต้องพิจารณาทั้ง ๒ คำ ความจริงของราษฎรทุกครัวบ้านจะยอมได้ โดยกันขึ้น
 แก่ไม่แสดงเหตุผลอย่างใด ๆ ที่ว่าไม่ควรที่จะเพิ่มขึ้นไปจนถึง ๗,๐๐๐ บาทจนไปทุก
 อย่างอื่น ว่าความจริงยังมีน้อยไป คือข้าพเจ้าอ้างเอาพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือในภาวะ
 ภัยขึ้น คือในขณะที่ยังสงครามเกิดขึ้นในรัฐของโฮจ่านเงินมาก ก็มีกฎหมายให้เงินช่วยเหลือ
 ราษฎรในภาวะอันขึ้นจนถึงระยะ เราตั้ง(๖๖๖๖/๖๖๖๖)เงินช่วยเหลือ(๖๖๖๖/๖๖๖๖)ในประเทศฮาก
 ทำสงครามขึ้น ที่นี้จะไม่ผ่านผู้พูดเห็นว่าเป็นคำคำเทศาสนามช่วยเหลือคนยังงี้ อันนี้เงิน

สมัย ท่านไม่ควรเอาหมดทุก เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าฐานะคนที่เงินเดือน ๓๐๐ บาท

เป็นคนที่มีความรู้ดีกว่าทำมาค้าขายมีมากมายเหลือเกิน คือหมายความว่าเวลาที่
 ข้าพเจ้าบอกตัวอย่างให้ดู เขาแค่เพิ่มง่าย ๆ อย่างนี้ วิธีที่ ๑ เงินที่รับได้
เงินที่ติดหนี้ ๑ สดางค์ เค็นวี่อย่างต่ำ ๕๐ สดางค์ แล้วเวลาที่ขอเรียกให้ตีที่ประชุม
 ทราบว่าแม่ทัพสมาชิกได้เดือนหนึ่ง ๑๐๐๐ บาท ทอไซ่ ไม่ต้องได้เงินเพิ่ม ๕๐๐ บาทพอ
 หรือไม่ มีเบ็ดเตล็ดเป็นสินหรือดูเป็นเขาทั้งแยะแยะหรือ ท่านบอกว่าเป็น ๕๐๐ บาท แต่
 ท่านบอกมีเงินนี้ ไม่เอา วิธีที่ ๒ เงินนี้ก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเกินภาษี ๕,๐๐๐ บาท
 เป็นภาษีเสริม คือว่าเราออกกฎหมายใหม่จะมีหนึ่ง สำหรับสมาชิกด้วยกัน ถ้าใครมี
 ทรัพย์สินส่วนตัวหรือเขาเป็นของวังหนึ่งเห็นจะดี ก็ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ คือสำหรับสมาชิก
 รัฐบาลก็ถือว่าให้ท่านพิจารณาดูให้ตีเสียว่าข้าพเจ้าขอรับของเขา ๑๕,๐๐๐ บาท เกือบใหม่
 เอา ๑๐,๐๐๐ บาท เกือบใหม่เอาอีก ๗,๕๐๐ บาท ถ้าเงินลไป คือพิจารณาว่าเอา
 อย่างอื่นเข้าทดแทน คืออย่างท่านอธิบดีกรมการให้จัดการแต่ผมจากศาลาเช่นนี้ก็จะ
 ทำให้รายได้เข้าทดแทนกัน นี่แหละข้าพเจ้าขอให้กรมการอย่าใช้อาวุธที่เป็นสนิม
 ข้าพเจ้าบอก ๆ วิธีที่ ๓ ไม่มีผลเสียแล้ว คือถ้าข้าพเจ้านี้จะเอาอย่างไรก็ตาม ก็ควรจะ
 เก็บจากสมาชิกหรือไม่ให้เงินเดือนใหม่ว่า จะเอาไปใช้เพื่อซื้อข้าวสารที่พร้อมที่จะ
 ช่วยทุกวิถีทาง ข้าพเจ้าขอเขียนไว้ว่าควรจะเป็น ๗,๕๐๐ บาท ขอให้คิดถึงประชาชนให้
 มาก ถ้าหากว่าจะได้งานต่อค่า ๆ ก็ติดภาษีมาให้ประชาชนอีก ก็ข้าพเจ้าขอให้ระมัด
 ระวังไม่ให้บ้านไม้ให้ดูน ซอยขึ้น ๗,๕๐๐ บาท

หลวงธรรม-สุรสีหา (ทวาท) : ในเรื่องที่ผ่านมาว่าขอให้เป็น
 ๗,๕๐๐ บาทโดยเหตุผลที่ว่าท่านเป็นผู้ทรงคิด ๑ ประชาชน ๒ ในส่วนที่เป็นหัว
 อย่างปึงก็คือข้าราชการ ข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องที่เกินภาษีเสริมในจำนวนขายได้สุทธิ
 ๕,๐๐๐ หรือ ๗,๕๐๐ บาทนั้น สำหรับข้าราชการแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สำคัญถ้าไป

เจ้านาย เสนอมาไม่ เมื่อเข้านั้นสมควรแล้วที่จะ เสนอให้คงมี

นายประสิทธิ์ สุทธิใจ (ท่านทองเพชร) : ในกรณีที่ข้าพเจ้าปรารถนาแล้ว
ถึงไม่ได้ถึงความคิดเห็นของล วรรณนาการ เมื่อมีท่านผู้มีเกียรติของวงฉันท์แล้ว ข้าพเจ้า
ขอให้มีโอกาสเปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้คงมีผู้เสนอให้ เปิดอภิปราย

ประธานสภาผู้แทน : อ้าอย่างนี้ข้าพเจ้าขอถอน

นายประสิทธิ์ สุทธิใจ (ท่านทองเพชร) : ข้าพเจ้าในเรื่องนารถา ที่
ข้าพเจ้าได้ขอปรารถนาไว้เหมือนกัน คือขอแก้ภาสี เสริมเป็นบทนิพนธ์ ซึ่งเหตุผลที่นักคิด
มีท่านผู้มีเกียรติได้ให้เหตุผลไว้มากจนแล้วข้าพเจ้าจะขอยกใหม่ อภิปรายไปที่นักคิดของใจ
ของท่านผู้สนับสนุนเมื่อกล่าว คือท่านอภิปรายว่าเราไม่จำเป็นจะต้องตั้งวงในภาสี เสริมกับ
แก้ภาสี เสริมที่ว่าคงแก้กันนี้ จริงอยู่ในเรื่องภาสี เสริมนี้ เป็นภาสีที่จะเก็บนักผู้ที่มี
รายได้ตั้งแต่ 5,000บาทขึ้นไป ในกรณีเช่นนี้ท่านเห็นว่าบุคคลธรรมดาจะไม่ต้อง
เสียภาษี ผู้เสียคงจะเป็นค่าพา เม รปกติที่คงจะต้องเสียในเรื่องปีมีข้อวิภาษได้
ของเขายกขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเหตุผลที่ท่านได้ให้ไว้ก็เป็นเรื่องที่ดีที่ข้าพเจ้าจะ
ชี้ให้เห็นถึงจุดที่ควรระวัง ประการที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงก็คือให้นักวิชาการขึ้นเช่นนี้
จริงอยู่ในเรื่องข้อคำในรัฐซึ่งเขาจะเสียทำไรกันเราไม่จำเป็นจะต้องห่วงนัก แต่ใน
เรื่องแรกท่านเคียดหรืออนุ เวอว่า เรื่องภาสี เป็นแบบสระ ถ้าหากว่าสระนี้ไปตกอยู่
ในท้ายผู้ใด ผู้ใดมีมากกว่าสระนี้ และมักจะไปตัดไปอยู่ที่อื่น ในกรณีเช่นนี้ก็เช่นเดียวกัน
กัน สมมติว่าข้อคำเป็นผู้เสีย ต่อส่วนนั้นเป็นใคร ก็คือเป็นคนที่ส่วนมาก และข้อคำอื่น
ก็มี เมื่อข้อคำเขามีภาระต้องเสียภาษีอย่างมากมาย เช่นในกรณีเสียภาษี เสริมก็จะคง
มีเงินน้อยตามตามผลก็ออกไป ตกอยู่กับนักผู้โลก ผู้ยากจนต่าง ๆ ในเรื่องว่าเป็นประมา

ภาวที่เขาคดคิดได้นั้น ในเรื่องมีข้าพเจ้าขอเรียนว่าพ่อค้าเขาไม่มีเครื่องมือ ถ้าหากว่า
 เราได้มีการกวาดขันหรือเราได้มีเจ้าหน้าที่คอยตรวจตราสอบบัญชีหรือคอยตรวจในเรื่อง
 ขาดครบถ้วนบ้าง ๆ เขาก็ไม่มีทางหลีกเลี่ยง เช่นมีข้าพเจ้าคิดว่ากาซึ่งจะเก็บมาจากบุคคล
 เหล่านั้นก็เก็บได้ แต่เราจะเก็บเราก็ควรพิจารณาภาษีแบบเสริมถ้าควรจะต้องพิจารณาถึงว่า
 ในกรณีใด คือเก็บจากเราควรเก็บภาษีเสริม-เช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นมีข้าพเจ้าจึงขอเสนอ
 ขอปรนนิบัติไว้ เป็นว่าในกรณีที่จะต้องเสียภาษีเสริม ข้าพเจ้าขอเพิ่มเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท
 ที่ขอเพิ่มนั้นมาหักโดยเหตุผลว่าจะเป็นการกระทบประชาชนก็ได้ ข้าราชการก็ได้ เหตุที่ว่าต้องมี
 ภาวะที่จะต้องใช้จ่ายและผูกพันกิจการของกรม อาจจะมีมากบ้างน้อยบ้างตามควรแก่ฐานะ
 ข้าพเจ้าจึงขอเสนอเพิ่มในกรณีที่ต้องชำระขึ้นค่าของภาษีเสริมประเภทนั้นบาท ทั้งนี้โดยเหตุผล
 ตรวจจากความจำเป็นต่าง ๆ ทั้งที่ความเรียบร้อแล้ว เหตุผลของทางผู้ประนีประนอมก็ได้ได้เหตุผล
 ไว้แล้วเช่นมีข้าพเจ้าขอเสนอมาดังนี้ คุณถนัดถนี่จะพิจารณาเห็นว่าสมควรประการใด

นายเสวกร เป็นพนักงานการบัญชีสาร

////

ตามที่ท่าน ส.๑.ถนัดถนี่

บอกว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในบัญชีรายนี้ ท่านไปผลิตดูเสียใหม่ ภาษีทางตรงของดีไป
 ไม่ก็ได้ หรือได้ก็ยาก ตามที่ท่าน ส.๑. เสียใหม่บอกว่าข้าพเจ้าไม่สนใจเหตุผล ใน
 การที่ข้าพเจ้าไม่ยอมรับค่าปรนนิบัติ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าใคร่จะเหตุผลว่าภาษี
 เสริมที่มีเราเก็บแต่ละรายปีมีรายปีได้สูงซึ่งไม่ถึง ๕,๐๐๐ บาท ความหมายแต่ได้ก็
 ๕,๐๐๐ จริง แต่จะต้องคิดอย่างอื่นเสีย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และหักค่าใช้จ่ายอื่น ถ้าท่าน
 มีลูกมากก็หักออกมา อย่างเราเป็นสมาชิกสภาเช่นนี้ ภาษีเสริมก็ไม่ต้องเสียถึงแม้
 เป็นอย่างท่าน ส.๑. เสียใหม่เสียในจำนวน ๔๐ บาท คือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ
 ๔.๕๐ บาทเท่านั้น ท่านไม่ต้องเดือดร้อนในเรื่องนี้ แล้วท่านบอกว่าภาษีช่วยชาติไป
 ท่านไม่เอาภาษานี้จึงอ้างว่าระดับขึ้นหมดไป แล้วทางการเงินก็ยังขึ้นบัญชี ซึ่งออก

เสนอพระราชบัญญัติเงินมาไม่ได้ จะเสนอพระราชบัญญัติเงินมาไม่ได้เกิน รัฐสภา
จะอยู่กันอย่างไร รัฐสภาอยู่ได้ความจำเป็นอื่น ๆ และรายได้อื่น ๆ รัฐสภา
กระทรวงพาณิชย์ และสรรพสามิตที่มีหลายรายได้อีกมากมาย ถ้าไม่ก็มากก็อยู่ได้

นายสุวิทย์ สันตะเสน (เชียงใหม่) : เมื่อได้ทั้งสามตัววิธี

จัดการแล้วก็จะเดินต่อไป ข้าพเจ้าก็ว่าจะยอมละ คือเป็นอย่างไรก็ตาม
จะเอาอะไรก็ดีกว่าเสียหมด ถ้าหากเอาทั้งหมด ก็ท่านจะเอาอย่างไรอย่าง
ว่ากันมา เช่นจะเอาเงินกู้เราก็เอาตัวภาษีต่าง ๆ ที่วางไว้ควบคุมเงิน หรือ
ภาษีเงินกู้ระยะสั้นไว้ ถ้าเป็นอย่างนี้เราว่าดีกว่ากันเอง เอาชุดอย่างภาษี
ภายในก็เอา ตามชุดสำรองของค่าใช้สอย และมาเดินแบบที่คิดอย่างหนึ่งจะเป็นของ
จริงอยู่ ท่านช่วยคิด ข้าพเจ้าไม่คิดจะขัดขวางถนน ข้าพเจ้าไม่รู้เลยว่าถึงเสีย
มากกว่านี้ก็ไม่รู้คิดค่าอะไร เพราะคนเดิน มีที่ข้าพเจ้ากลัวไปถึงอย่างไร ก็ว่า
วางไว้เป็นชุดพวกพ่อค้า ถ้าเป็นสูงเขาก็พยายามเดินให้ ถ้าวางไว้ต่ำเขาก็ไม่
เดิน ถ้าเป็นอย่างนี้การขาดการประมาณกันไม่ได้บรรเทาภาษีได้ประจำเงินเดือน
เมื่อเป็นเช่นนี้จะเป็นธรรมดาถึงคนอย่างไรก็ได้ ผ่านวันเวลาซึ่งเดินไปทางฝ่ายที่
ภาษีจะรู้สึกกระสรวลใจ ไม่ค่อยเดิน แต่ถ้าดูระยะปีละ ๕-๘ ปีว่า เพราะคน
เหตุผลที่ข้อนี้ไม่ใช่ข้อเพื่อขยายสิทธิหรือเพื่อขยายการ แต่ข้อจำกัดที่ตัว ๆ ไปทั้งหมด
จริงอยู่ ที่ท่านบอกว่าควรยกเลิกภาระภาษีโดยทรงเห็นว่าจะเป็นภาระมาก ต้องไม่ทรง
จะเป็นการง่าย เมื่อเริ่มนี้รัฐเขาก็มีวงเงินบรรดาเงินค่าต่าง ๆ เพื่อให้เป็นของ คือ
จะเอามาจากอื่นแล้ว อย่างนี้ก็ได้หรือไม่ หรือได้เหมือนเดิม แล้วเขาก็หาทางเดิน
ปีละบ่อนค่าได้ เมื่อเหตุผลเป็นอยู่อย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอให้ท่านกรมพาณิชย์
ซึ่งได้ว่าเป็นที่บอกเอาพวกเราเองแต่ข้อข้อความร่วมมือเขาไปเพื่อร่วมทั้งสองทาง
มาพบกันทั้งสองข้าง แต่ท่านบอกว่างบประมาณค่าไปแล้ว เช่นที่ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าวิธีการ

เขานี้เป็นกรรมไผ่ยอม เพราะเวลานี้ยังมีประชาชาติอังกฤษในมือของกรมการมา
จะเปรียบแบ่งเห็นทางอื่นก็ได้ จากทศกัณฐ์องไม่ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงหวังว่า
ท่านกรมการจะได้อใจเราในเรื่อง 7,200 นี้ 10,000 ไม่เอาก็ได้ ขอให้
เราเดินไปพบกันครึ่งทางเถิด เพราะฉะนั้นจึงร้องเรียนขอต่อให้จางพาดด้วยความเป็น
ธรรมดาข้าราชการผู้รับใช้และประชาชนทั่ว ๆ ไปด้วย

นางของแปลว ธงผู้มี รัฐมนตรี : มีแต่ที่ว่ารัฐบาลต้องเสนอมาให้
สภาทุกคนอย่าง เคียวผู้เงิน เคียวเก็บภาษี ประเด็นว่าขายของนอกประเทศและในประเทศ
อะไรคืออะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าใคร่จะขอขณความเข้าใจกับท่านสักเล็กน้อย ก็เป็นที่ทราบ
กันอยู่แล้วว่าทางการบ้านเมืองผู้/เป็นอย่างไร อย่างที่พูดถึงคุณวิเศษ โคถั่วในวันก่อน
ว่ากระทรวงการคลังของเราเป็นเป็นมั่นคงตลอดมา มีเงินเต็มมือ แดง ผู้รับ
ก็ต้องประมาณเป็นลำดับ แล้วต้องเสสมขอขมาเพื่เป็นที่ขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่าน
คัดมาบางชาน หรือไม่ได้วางบางชานแล้วปล่อยให้/ให้ไปอย่างไร เพราะฉะนั้น
กำลังที่จะคิดตัวของเรา หรือแก้ไขทางการเงินของเราเพื่อให้หายเงินเฟ้อ จึงจำเป็น
จะต้องทำไม้ส่งกระทรวงการคลังขอขมาท่านเถิด เพราะฉะนั้นก็ขอให้เห็นใจบ้าง

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าเห็นว่าอภิปรายกันมานานแล้ว ขอให้
ประชุมลงมติว่ากรมการกำหนดไว้ 6,000 บาท และสมาชิกเสนอแก้ไข 3 อัตรา
อัตรา คือ 1. 12,000 บาท อัตราที่ 2 7/ 10,000 บาท อัตราที่ 3 7,200 บาท
ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะเห็นข้างสูงหรือที่กรมการกำหนด ท่านที่เห็นสูงกว่า
กรมการกำหนดไว้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 37 คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนดก็ให้

โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกองค์ ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัยการที่ประชุมอนุมัติให้ เป็นไปตามกรมการ

กิจการภายในจังหวัด สักประชุม

สักประชุม เวลา

นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาทีถัดมา

ประธานสภาผู้แทน : ไล่เวลาแล้วข้าพเจ้าขอคำเน้นการประชุมคือไปขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทน : มาตรา ๔ วรรคสามการแก้ไข มาตรา ๔ วรรคสองข้างขึ้นใหม่ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

นายโชติ คุ้มพันธุ์ (พรรคกร) : มาตรา ๕ นี้ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติคือท้ายความมาตรา ๕๖ เค็มว่า คำว่าของเจ้าพนักงาน เหตุที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตตินี้ ก็เพราะเหตุว่าระเบียบปฏิบัติราชการในส่วนกลางของราชการส่วนกลางจะถือคนว่าราชการ เป็นนาคของประชาชน อย่างการแจ้งระเบียบนี้ให้น่าเค็มนั้นก็เวียนไปควรวัดต้องเข้าโรงเรียน หรือวิทยุก็ยังมีอีกจะต้องไปเสียภาษี หรือระเบียบอื่นก็อีก เช่นเดียวกับกับภาษีอากร ประชาชนผู้เสียภาษีอากร จะต้องเสียค่าไปแล้วไปมากกว่าว่าเจ้าพนักงานจะให้ก็จะมีมากไปเล็กน้อย คือเมื่อเราจะเอาค่าจากประชาชน เราควรจะบอกเขาว่าควรจะทำอย่างนั้น ๆ ไม่ใช่ทำให้ ขาดมาแจ้งว่าฉันจะต้องเสียค่าสัก เมื่อเป็นเช่นนี้จะเห็นเหตุให้คนทุจริตไม่เสียภาษี จะได้อาชีพที่ถูกต้องที่สุดอีก ด้วยเหตุนี้ขอแปรญัตติว่าการที่จะเรียกเรื่องภาษีจากผู้ที่ไล่ให้ เป็นหน้าที่ของทางราชการ จะต้องไปชี้แจงต่อประชาชน ซอนี่ถ้าทางราชการหรือรัฐบาลอาจจะยังหรือคัดค้านว่าเป็นของที่เขาไปไม่ได้ เพราะเหตุว่ายังไม่มีการเพียงพอ แต่ในต่างประเทศ เขาก็มีได้ และความจริงข้าพเจ้าก็รับว่าเมื่อเริ่มต้นใหม่ ๆ คงชัดของทำค่านาคเล็กน้อย แต่ถ้าเริ่มต้นไปแล้วมีคนที่จ่ายค่านาคมากจนจะลำบาก ฉะเพาะมีสองปี คือ ๆ ไปแล้วความลำบากนั้นก็จะมีและจะทำให้คนหรือภาณิสลคนน้อยลง ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่าหากทางราชการ ได้เรียกร้องให้ประชาชน

เสียภาษีโดยห้ามผู้มิมาส่งหรือชอรั้งให้เขาชำระโคภาษีเพิ่มขึ้นอีกหลายสิบเปอร์เซ็นต์
 ศิเคียว ซึ่งรัฐมาด มีประสงค์จะบ่งกับมีหน้าที่ วิถีบ้อง กับที่ที่ผู้จะคงให้เจ้าพนักงาน
 ให้ความสะดวกแก่ผู้เสียภาษี ข้าพเจ้าเชื่อหลักที่ว่าราชการ มีหน้าที่จะต้องให้ความสะดวกแก่
 ประชาชน สิ่งใดที่ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกแล้วสิ่งนั้นในควรมีในกฎหมายใด ไท
 คิว โดยและเพราะอย่างไรเรื่องการเสียภาษีประชาชนจะต้องเสียเงินแล้วไม่ได้รับ
 ความสะดวก คิวเพื่อกันและข้าพเจ้าจึงขอแปรผู้คดีค้ำช่วย

นายทองเปลว ชลภูมิ กรรมการกิจการ : ความคำแปรพฤติของท่านผู้แทน
 พระนคร เขต ๑ นั้นความประสงค์ส่วนใหญ่หมายความว่า ในการที่จะใช้ประชาชน
 ใดเสียภาษีอากรเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่จะต้องไปเก็บหรือจะตั้งของรั้ง หรือจะ
 คงบอกกล่าว ซึ่งความจริงในก้นพิจารณาของกรรมการ กิจการก็ได้พิจารณาถึงในปัญหา
 เรื่องนี้เหมือนกัน และเพราะอย่างไรในแง่ที่ท่านผู้แทนปรุฎติคิมอกว่า ข้าราชการ เป็นคนใช้
 ของประชาชน คือเรียกว่าบิลิคเซอร์เวนต์ ซึ่งความจริงในหลักการนี้ตั้งแต่เราได้
 เปลี่ยนแปลงการปกครอง ค.ศ. ๒๔๗๕ บรรดาข้าราชการทั้งหลายก็ได้พยายามถือหลัก
 ในเรื่องบิลิคเซอร์เวนต์เหมือนกัน แต่หลักการบิลิคเซอร์เวนต์เป็นคนละเรื่อง ความ
 จริงข้าพเจ้าเองก็ถือว่าเป็นบิลิคเซอร์เวนต์ คือเป็นคนใช้ของประชาชน โดยหลักที่
 เป็นเช่นนั้น โดยเฉพาะในเรื่องภาษีอากรถ้าหากว่าเราจะต้องไปตั้งงานเจ้าหน้าที่ชอ
 รรั้งหรือไปเก็บกับประชาชนแล้วที่ติดเสียงของการเสียภาษีอากรก็อาจจะมีขึ้นได้ตั้ง
 ที่เราให้เขาเป็นหน้าที่ข้าราชการตลอดจนเป็นพล โทษในการที่จะหลักเสียภาษีแล้ว ของ
 ใหว่ที่จะไม่เสียภาษีก็มาก ที่นี้ถ้าเราจะบัญญัติว่าให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ชอรั้งหรือ
 ช่วยให้เขาบรรณาเสียภาษีแล้วของใหว่หรือ ของรั่วในภาษีก็มีความขึ้น เป็นประการที่หนึ่ง
 ประการที่สอง เราได้พิจารณาถึงในแง่การปฏิบัติ ก็ว่าในเวลานี้เรา
 ได้มีผู้จะให้ราชการเป็นผู้ค้ำหน้าที่มาเสียภาษี แต่ในขณะเดียวกันเราก็มีเจ้าพนักงานเจ้า

หน้าที่เป็นจำนวนมาก ๆ การปฏิบัติหน้าที่ราชการของเราก็เต็มไม้เต็มมืออยู่แล้ว
 อีกหากว่าเราจะไม่โอนอำนาจนี้คือหมายความว่าอำนาจในการพิจารณา เจ้า
 หน้าที่มีหน้าที่แล้ว ทวงกรมฯ รวดกรมหรือกรมฯ วงคลังก็ต้องเต็มเจ้าหน้าที่อีกมาก
 เพราะในการของเราก็คงใช้ข้าราชการเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นอาจจะปฏิบัติ
 ราชการบกพร่องได้ ดังนั้นเพื่ออุปวิธีที่หาได้ค่า เป็นภาระมาประการหนึ่งกับเราจะ
 ย้อนกลับไประมัดระวังเพื่อจะไม่เต็มเจ้าหน้าที่ในภาพประการหนึ่งทางกรมฯ จึงเห็นว่
 การที่จะยอมผ่อนผันให้ไปเป็นไปตามความรู้ของปฏิบัติจริงเป็นไปไม่ได้ทั้ง ๆ ที่
 กรมฯ ก็เห็นใจว่าผู้ปฏิบัติก็มี ความปรารถนาที่จะเอาใจใส่กับประชาชน
 แต่ไม่สามารถจะรับปฏิบัติได้

นายโฮติ กุ่มพันธ์ (พระนคร) : ขัดแย้งเองก็ได้เรียนต่อประธาน
 เมื่อต้นแล้วว่า ทางปฏิบัติคงยาก แต่ขอให้ท่านผู้สั่งราชการ กรมฯ วงคลังซึ่งก็ได้รับ
 แล้วว่าการที่ประชาชนต้องเสียเงินเสียภาษีให้แก่อัฐ ถ้าไม่เสียแล้วจะมีทองไทย
 ของไปก็ถูกและขอว่า รัฐเจ้าหนี้ไม่ของถูกหนี้หรือถูกหนี้มันที่จะเอาเงินไปขอจาก
 ไม่เอาว่าให้จะต้องมีไม่หาเงินเหลือเงิน ข้าพเจ้าไม่ต้องการไปเป็นทวิอย่างที่หา
 เป็นการหาเงินมากเกินไป ก็รัฐเป็นน ข้างข้างมาถูกจ้างปฏิบัติไม่คิดเงินเราต้องตั้ง
 ลาวอกไม่ได้ มีวิสัยของการเงินของประชาชน เมื่อประชาชนหาดีไปก่อนขอ
 เจ้าห้องจึง ในการที่บอกว่าไม่ได้ ทางประเทศเขาจึงได้ว่านี้ เขาทำได้ ข้าพเจ้า
 เชื่อว่าเวลานี้ทำได้ยาก แต่ขอได้เริ่มลงมือทำดู มีในต่างประเทศกับวิธีต่าง ๆ ที่
 เป็นหนี้ บัญชีที่ก่อนหน้า เราอาจจะเอาผ่านะ-ในทวีปมาสำรวจเป็นราย ๆ ไป
 ข้าพเจ้าก็ได้เรียนแล้วว่าถ้าในระยะปีสองปีแรกจำนวนมากแก่ที่พบ ขยายค่าต่อไป ถ้า
 จะปล่อยให้ให้ราชการ เป็นนายของประชาชน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องอีกก็พร้อม
 ประเทศไทยก็เป็นอยู่อย่างนี้จึงขอให้เริ่มค้นและขอให้ลงของทำ ขอให้รับรองว่าจะ
 ขยายตามข้อหา

มีติดไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดเงินเพื่อนตัวถาวรจะติดไป เมื่อติดไปเช่นนี้ก็ยังมี
ข้าพเจ้าว่านั่น เพราะฉะนั้นขอให้ท่านไปสนทนากับลูกศิษย์ที่สนิทสนมว่าควรลดดอกเบี้ยลงใหม่
เพื่อว่าผู้ที่เสียภาษีจะมีสมัครใจเสีย และผู้ที่เก็บภาษีก็ไม่เงินมาก ไม่มีภาระหนักเพิ่มขึ้น

ความของเมื่อว่า สดุดีก็มีรับมาอีกว่า : ความจริงเรื่องนี้ได้ไปแจ้งกับ
มากก็เมื่อเช้าแล้ว และทางคณะกรรมาธิการก็ได้เห็นจนคิดว่าเพียงแต่ขอขมา และ
ท่านเจ้าชองก็มาในคืนแล้ว จงเป็นธุระสั่งอาชญาทูตขนาดห้าร้อยบาทมาให้ไทยเพื่อ
จะเปรียบเทียบไว้ให้ท่านสักสองสามในคราวหน้า เพราะฉะนั้นก็เห็นว่า เป็นปัญหาชีวิตเรา
ถ้าเป็นหน้าที่ให้ท่านเห็นว่าของอย่างใดก็ขอรับลดลงมาได้

นายจำลอง ฐานะ โสภณ (ภาณุขุมบุรี) : ข้าราชการไทย

เสนาธิการ สภาผู้แทน : นาทว่า ๑๔

นายจำลอง ฐานะ โสภณ (ภาณุขุมบุรี) : คณะกรรมการ ๑๔ นี้ข้าพเจ้า
ขอประณัติไปในเรื่องภาษีนี้ด้วย คือในข้อ ๗. นี้ข้าพเจ้าขอตัดเหลือครึ่งหนึ่ง แล้วใน
ข้อ ๘. ซึ่งเป็นภาษีที่มีอัตราไทยล้วนนี้ ข้าพเจ้าขอตัดครึ่งหนึ่ง เพราะเหตุว่าหน้าที่
ทางรัฐบาลได้เสนอเรื่องมีไว้ว่า และครึ่งอัตรานี้ ถ้ามาเป็นค่าลดหย่อนของบ้าน ก. ที่
เดียว อย่างบ้านปกติเสีย ๒๐ บาท ค่าประมวญที่มีมากใหม่นี้จะต้องเสียปีละ ๑๐๐
บาท ขอให้ท่านพิจารณาที่หลายประการอีกถึงข้อนี้ไว้บ้าง ในกาที่ข้าพเจ้าขอให้ลด
จำนวนลงนี้มีในเหตุผลทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนให้สภาทราบต่อไปนี้ ในกาที่ข้าพเจ้าให้ลด
ภาษีนี้ขอจะทราบที่ข้อนี้ว่า โยนก็ เพราะถ้าจะสงวนประเพณีงานเมืองของไทยเรากไว้
ไว้ให้ในเมืองไทยกันจริงๆ ไม่ใช่มีอัตราต่างประเทศมาลงเงินใน บ้านนี้ว่าทาง
รัฐบาลได้มีประมวลที่ลดภาษีให้เสียภาษีของชาวไทยตรง เงินนั้นแล้วหักค่าภาษีซึ่ง
ไม่สู้จะมีมากนักก็จะเป็นอันลดให้สงวนลดไปลงจากขนาดใหญ่เป็นขนาดเล็ก ขอความ
พึงทลายได้โปรดพิจารณาด้วย และ เมื่อว่าคนไทยต้องเสียภาษีไปเมื่อใดด้วยความไม่
ก้าวล่วงสิทธิของบ้านคนต่างชาติแล้วสภาพในท้องถิ่นนั้นบ้านเมือง จะเป็นอยู่อย่างไร

กึ่งหนึ่งหรือเมืองเล็กจะลดขนาดลงอย่างใด ขอให้ท่านไปรบกวนพิจารณา เราจะโคให้
เมืองไทยเราเห็นเต็มไปทั่วด้วยป้ายค่าประเทศไทย ถ้าเค เป็นปลวกลูกไม้รูปร่างเหมือน
ไม้เป็นเมืองอะไรก็ช่างจะมีขนาดนั้นเป็นเมืองจีนหรือเป็นเมืองฝรั่ง ชักเจ้า
แถวเขานี้ และในกรณีเช่นนี้เราคงจะยกย่องความคิดเห็นของท่านอีกตามย
รัฐมนตรีคือท่านจอมพล ป. พิบูลสงครามจักมีใจรักชาติที่อยากจะได้ประเทศไทย
มาเมืองไทยมีป้ายบอกชื่อของชาตินี้ไว้ ไม่ใช่เราจะลืมเมืองไหนกัน นัก
จะเอาเงินหาเที่ยวไปไหนถึงความสวยงามหรือในแง่ศิลปะวัฒนธรรมอะไรโดย
อย่างที่ท่านเห็นว่าไม่พอใจ ไม่อย่างไรก็ตามท่านจะรับเอาวัฒนธรรมป้ายของ
ป้ายในชื่อ ก. ชาติเจ้าไม่ได้ใจในชื่อของ เขานี้มีชื่อไทย มีนามเมืองก็
เมืองไทยที่ท่านใช้เขียนแล้วมีชื่อเดิมแล้ว แล้วท่านจะรับเอาป้ายชาติเราเป็น
ป้ายของใครกันขอท่านไม่คิด มีลูกไม้ไว้เขียนก่อนเพราะว่าเมืองของเขานี้
แล้วก็จะต้องลดมาเป็นป้ายเล็ก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เราจึงขอเสนอให้
ให้ตกลง และจากที่เราเห็นในข้อเท็จจริงว่า ทางกรมการปกครองเห็นในข้อ
นี้ขอเสนอแล้ว ขอมี กรมการปกครอง : ความจริงของปรากฏการณ์ของ
คุณหมอกำลังกรมการปกครองคือเห็นด้วยในการที่จะใช้ภาษาในธรรมเนียมนิยม
และความเป็นชื่อชาติและชาติของคนไทยเอาไว้ในหนังสือต่าง ๆ เพราะฉะนั้น
การที่จะให้ชื่อภาษาจีนในหนังสือต่าง ๆ เป็นภาษา คือถ้าเป็นป้ายที่ติดกับ
แล้วเราใช้ทุก ๆ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร หรือ ๒ บาท ถ้าเป็นเครื่องหมาย
มีขนาดกว้างความยาวคือ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร หรือ ๑๐ บาท ถ้าเป็น
กึ่งทางประเทศนั้นก็ใช้ภาษาไทยด้วย คือหมายถึงความยาวทุก ๆ ๕๐๐ ตารางเซนติ
เมตร หรือ ๕ บาท คือ ความยาวนั้นก็เป็นลักษณะที่น้อยแล้วระหว่างป้ายภาษาไทย
ป้ายภาษาต่างประเทศหรือป้ายภาษาต่างประเทศมีภาษาไทยปนอยู่ด้วย ความจริง
ถ้ามี เขานี้เราเห็นว่าเห็นเรื่องเขานี้เพราะความจริงในเรื่องการปกครอง

มีข้อเสนอสืบต่อไป กรมการปกครอง : ความจริงของปรากฏการณ์ของ
คุณหมอกำลังกรมการปกครองคือเห็นด้วยในการที่จะใช้ภาษาในธรรมเนียมนิยม
และความเป็นชื่อชาติและชาติของคนไทยเอาไว้ในหนังสือต่าง ๆ เพราะฉะนั้น
การที่จะให้ชื่อภาษาจีนในหนังสือต่าง ๆ เป็นภาษา คือถ้าเป็นป้ายที่ติดกับ
แล้วเราใช้ทุก ๆ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร หรือ ๒ บาท ถ้าเป็นเครื่องหมาย
มีขนาดกว้างความยาวคือ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร หรือ ๑๐ บาท ถ้าเป็น
กึ่งทางประเทศนั้นก็ใช้ภาษาไทยด้วย คือหมายถึงความยาวทุก ๆ ๕๐๐ ตารางเซนติ
เมตร หรือ ๕ บาท คือ ความยาวนั้นก็เป็นลักษณะที่น้อยแล้วระหว่างป้ายภาษาไทย
ป้ายภาษาต่างประเทศหรือป้ายภาษาต่างประเทศมีภาษาไทยปนอยู่ด้วย ความจริง
ถ้ามี เขานี้เราเห็นว่าเห็นเรื่องเขานี้เพราะความจริงในเรื่องการปกครอง

หากว่าท่านคำโคมีชื่อเสียงอยู่แล้วถึงแม้ว่าจะทำร้ายเล็ก ๆ ก็อาจระคายชาก็ เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมีชื่อเสียงใหญ่โตเป็นการเชิงบุญ ก็เปรียบเทียบกับท่านเล็กกว่า
 จะเสียเงินบ้างเพื่อเป็นการช่วยราชการนั่นคือ ก็คิดว่าแต่คำกว้างมาตราฐานของหลัง
 เรนเป็นละในคราวที่ ทำกิจการเงินบ้างบางประการก็คิดว่าสำหรับ คำโคใหญ่ ๆ คง
 ยืนก็เสียผล - ไม่โคเป็นเรื่องใหญ่พิเศษไร่มากนัก

สมัยก่อน สมรสรวม (การชุนบุรี) เจ้าฟ้ากรมราชสีห์การณดง
 ว่าไม่โคเป็นเรื่องใหญ่โต เป็นเรื่องเล็กน้อย เราเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่ใหญ่พิเศษ
 เพราะเหตุว่าโค มีชื่อเสียง อิศร ขานมีภาษาไทยแตกฉาน ๕๐๐ คำว่าใน สิบปีใน
 ๑๗๖๐ สดางศไพ่น้ำ สีคามใหม่ ๒ บาท ดูเหมือนจะกว่าเกินสูงมีเสียง ก็เพราะ
 ฉะนั้นเราจึงเห็นสำคัญมาก ๆ ที่จะไม่โคเป็นเรื่องเล็กน้อย สิบปีของ สิบปีของ สิบปี
 พอกล่าวไทยไม่หาบรณที่จะรักมา มีชื่อเสียงไว้ก่อน จะทิ้งเสีย และในการกระทำ
 เรนมีว่าเราคิดว่าหนังสือต่างฝ่ายมีมากจะ โศกามี สิบปีมากก็ด้วยจะ โศกของของอีก
 เจ้าโคเป็นขลุ่ยเวลาเป็น ๆ มีความสามารถพอที่จะคิดบ้างได้ จะคิดบ้างใหญ่โตเจ้าโค
 ก็คือ บ้างว่าคิด ๒ - ๕ ปี (สมัย) นับเพราะว่าเรา สามารถจะเขียนเรื่องบ้างได้
 นกคำบ้างใหญ่ของ สิบปีแห่ง เรนนั้นคิดว่านี่จะคงจะกล่าวใน นกคำที่จะมี ๒ - ๔
 ปีบ้างจะเหลือบ้างเดียว และนกคำจะเป็นบ้างใหญ่ก็ตกลงเป็นบ้างเล็ก อย่างไรก็ตาม
 ความในเรื่องนี้ข้าพเจ้าทำการกล่าวถึงท่านจะรู้ได้ว่า สามารถจะอ่านหนังสือที่เขียน
 ท้ายขานนี้ - หนังสือไทยมีสี่เล่ม เป็นเพียงเล่มเดียว ถึงแม้ว่าจะมีบ้าง สิบปีบ้าง
 เรนช่วงกลางนกคำ - นกคำกรวดน้ำก็โคใหม่มีทั้งเป็นขลุ่ย ซึ่งก็จะคงจะในเราจะซึ่ง
 ยี่ปีบ้าง กล้วยใหญ่บ้าง เจ้าโคว่า สิบปีก็เคยมีพูดคำที่พูดเป็นบรู๊ ๆ ก็คงจะมีบรู๊ว่า
 ฐานของเรานกคำที่ สิบปีบ้าง มีข้อกล่าวไว้บรู๊จะ เรนพาทาที่นาบรู๊และสี่เพา
 ด้ย ถนบขานนี้ - นกคำขานนี้ชื่อว่า "อันไหนแล้ว ไม่รู้คำบ้างเขียนเล่ม
 ในมีความว่าในบรู๊ว่า นกคำที่ สิบปีบ้างก็คง "ในบรู๊ขานนี้" จะเห็นของ

ว่าหนังสือเสียงของนายพรานของดกไปยลง

นายพราน เป็นพจนานุกรม ภาษามลายู : ภาษามลายูนี้กรมวิชาการ
ก็เห็นชอบเหมือนกันว่าได้อะ ๑๐ ชุด แต่ทำไมถึงแปลว่าได้อะ ๑๐
เห็นว่าพจนานุกรมภาษามลายูที่รวบรวมกันเสียงกลอนนั้นได้ ความจริงเมื่อเทียบ
ดูแล้วมันเสียงผิดครั้ง มีอะ ๑๐-บาทก็ไม่ว่ากันอะไร เคื่องหนึ่งได้อะมา ๑๐
ว่าหนังสือเสียงของนายพรานที่ได้อะ ๑๐ นั้นก็คงเสียงมาก เป็นของธรรมดา เพราะเมื่อ
รวมใหญ่คำโรก็ไต่มาดี เมื่อไต่มาดีก็ไต่มาดีแล้วเหลืออยู่บ้างของ รวบรวมเสริม
เสียงไม่กี่บาทหรือ ๕๐-๖๐ เท่านั้นเอง

นายพรานของ นายโสม (ภาษาญวน) : ที่ภาพเราตั้งใจหากรวมวิชาการ
ถึงส่งลงไม่ว่าก็ว่านายพรานของไทยจะคงดกไปหมดแล้วสวนพลาอื่น ๆ ที่เป็น
พจนานุกรม ๆ เราจะต้องคงไปเอาตามเดิม ดูคำคำใดเงินนั้นสำหรับพจนานุกรม
แต่ก่อนจะคงดกไป ในด้านที่กรมไทยหรือจะไร้นั้นหาว่ากรมวิชาการคง
ก็รวมแล้วที่จะคงดกไปเป็นเรื่องฝรั่งหรือเมืองจีนแล้วก็มีเรื่องของท่าน
ถาวรก็คงดกไปแล้วที่จะคงดกไปเป็นเรื่องฝรั่งหรือเมืองจีนแล้วก็มีเรื่องของท่าน
ว่าจะมากขนาด

นายพรานของ นายโสม (ภาษาญวน) : ในเรื่องนี้ก็ว่ากรมวิชาการ
การก็เห็นใจจนปรารถนาก็ว่า แต่หลักแล้วคำนี้ว่าคำคำใดที่คงดกไปนั้นว่าจะคงดกไป
ลงไปก็ไม่ได้ไม่ว่าจะคงดกไป และเพื่อจะปรารถนาก็ว่าท่านจะคงดกไป
ก็จะให้ว่าคำคำใดที่มีการวิญญานอันไพศาลและในการที่จะให้มีอักษรไทยตาม
ประเทศกรวมวิชาการของดกไปนั้นมาท่านคงจะพอใจ

นายพรานของ นายโสม (ภาษาญวน) : ท่อใจ
นายพรานของ นายโสม (ภาษาญวน) : จะเพราะชั้นภาษาไทยคงดกไป
พจนานุกรมทั้งนี้ยังขึ้นลงเดิม ก็เห็นใจเหมือนกันเพราะ รวบรวมเสริมคำมลายูแล้วก็มี

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอโทษที่ประชุมวิสามัญ มีผู้แปรญัตติ และกรรมาธิการขอเสนอให้กรมวิจิตรฯ แลส่งให้ทั้ง ที่ทราบกับแล้วคณะผู้แปรญัตติ ก็พอใจ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมมีมติ

นายเทียน นิสิตคณะ (กรรมา) : ความจริงข้าพเจ้า เห็นว่าข้อคำที่มีมูลค่าได้ก็ยังมีขึ้นถึงหลาย มีปริมาณ สิบล้าน = เสียไปยี่สิบ ๑๒ บาท ๒๐ บาทของพวก แร้งก็ไม่มีผล ขอให้เห็นความกว้าง เติมของรัฐบาล ถ้าประธานจะขังปัดเงินแล้วให้ขอให้ มีประโยชน์เท่ากันอยู่หลาย

นายสุวิชัย พันธุเสาวง (เชียงใหม่) : ที่มีผู้คัดค้านคือ ส.ส. จังหวัด ทั่วทั้งประเทศก็คัดค้านก็ได้อีกก็ได้อีกแปร อย่างบ้างถูกคัดค้านระดมยื่นให้ท่านร่างแก้ไข กรรมาธิการร่างของกองก็ไม่ได้เอา ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านประธานว่าในเรื่องภาษี ป้ายนี้ประเทศไทยเรา และจากเมืองไทยนี้ ก็ในเรื่องไม่มีที่ทราบแล้วเราก็กู้ภาษี มา ทำไปไม่มีถึงบางจั่วเราต้องพยายามทำกันโดยเหตุผล ไม่ใช่ทำเพื่อจั่วหาเงินแล้ว ส่งวงไปก็เอา ในเมื่อกรรมาธิการ กับสมาชิกฝ่ายปฏิบัติที่ปรองดองกันก็จะช่วยเหลือ บรรเทาคนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากแล้วทำไมที่คัดค้านอย่างนี้หมายความว่าอะไร ข้าพเจ้าขอ เรียนถามท่านประธานว่า ที่บอกกล่าวคัดค้าน ถึงทั้งที่มีอันที่อันอะไรไม่มีไม่เสีย หมดเสียในเรื่องภาษีป้าย จะต้องเสียหรือไปจนกว่าจำนวนความจำเป็นหรือเราอาจจะ ตาย ขอนั้นหรือคัดค้าน ไม่ใช่ว่าจำนวนความจำเป็นเท่านั้น ควรต้องคัดค้านความจำเป็น ธรรมดา ก็ในเมืองหลวงฝ่ายท่านรัฐมนตรีเองก็ไปจั่วเอาบ้าง ส่วนว่าความจำเป็นไทยควรจะ มีป้ายตลอดทั่ว เช่นมีป้ายในทางซึ่งเป็นสมาชิกเป็นศูนย์กลางของประชาชนเช่นมีป้ายจะมา ชักของ แล้วเมื่อที่ระดมคัดค้านก็มากน้อย ท่านชวนไทย ท่านเองก็ไปตรวจ คุม ทั่วทั้งรัฐแม้ที่ด้านหน้าหรือด้านหลังก็ไม่เท่าไร แต่เพื่อช่วยระดมประชาชนคนไทยด้วยกัน ไม่ให้ระดมเอาเงินระดมกันขึ้นบ้างให้ส่วนนี้หรืออีกอื่น ๆ ก็มี แม้แต่จังหวัดหรือจังหวัดอื่น ๓๒ จากกรรมาธิการผู้แปรญัตติเป็นจำนวนมากก็เห็นว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า เห็นว่าสภาผู้แทน

เห็นออกเห็นใจทั้งสองฝ่ายคือฝ่ายรัฐมนตรีและฝ่ายผู้ประท้วงก็ซึ่งใครของของกันมานแล้ว
และขอขมขื่นอย่างที่ว่า เป็นภาพหนึ่งนั้นคืนแล้ว

นายวิเศษ ทงศ์พิสิษฐ์ (ชัยภูมิ) : โทษ ๆ ก็จะมีใครคอยดูแลรักษา

เห็นว่าอัตราค่าจ้างที่ว่างมาขึ้นสำหรับฝ่ายภรรยาไทยก็ขึ้นขึ้นอีกมากหลาย ส่วนภรรยาในต่างประเทศเพิ่ม • บาทเป็น ๑๐ บาท เพราะฉะนั้นก็เอาสิบเท่าเสียเลย ขอทนาย
อัครไทยส่วนเป็น ๕๐ สดากค์ เพื่อให้คนไทยที่ใจชาติเราขอให้เป็น ๕๐ สดากค์

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นข้อนี้ เพื่อให้เรื่องเสร็จไปเป็นเรื่อง ๆ

มีผู้ประท้วงอีก • กรมมาธิการยอม • บาท ถ้าหากจะขอทั้งประเด็นในที่นี้

ท.ศ.ท.พิชัย นิตวชิรนามนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ถ้าหากจะขอทั้งผู้คิดผู้

นึกก็ควรเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นเอาให้เสร็จประเด็นเสียก่อน

ท.ศ.ท.พิชัย นิตวชิรนามนท์ (สุราษฎร์ธานี) : มันเกี่ยวของกัน ผม

คิดว่าถ้าหากแล้วจะจ่ายแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : เอาว่าอย่างนี้

ท.ศ.ท.พิชัย นิตวชิรนามนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมคิดว่าถ้าเป็นไม่ว่า

คนทั้งหมดแล้ว ไม่ว่าภรรยาเป็นลูกเล็ก ๆ ซด่าเอาเสียเลยคิดว่าไม่เรื่องภรรยา แล้วจะเอา

บ้านใหญ่ ๆ คิดว่าที่เจ้าของเราจะมีฐานะดี บ้านเล็กชนวนขอในที่นี้ไม่เอากรมมาธิการ

พิจารณาทุก ปีก็ปล่อยให้เขาเห็น ผมจึงจะเสนอขอประท้วง • ขอเสนอประท้วงคืออย่างนี้

ผู้ใดเห็นควมไปประท้วง

มีสมาชิกที่ประท้วง
ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ เรื่องขนาดนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งต้องหนัก

ในที่นี้ว่าถึง เรื่อง ภรรยา • ที่กรมมาธิการกำลังพิจารณาอยู่กับเราเวลานี้ เพราะฉะนั้น

ผู้ใดของहांถึงแม้ว่ามีผู้ประท้วงก็ไป • ไปผู้ใด ใครเห็นตามที่กรมมาธิการแก้ไข

เป็นภาพหนึ่งขอไปประท้วงก็ขอขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นความร่างข้อได้ไชยยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เป็นไปตามกรรมาธิการ

แก้ไข

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ในมาตรา ๒ ข้อ ๒ บอกว่า ป้ายทุก
ป้ายอย่างน้อยต้องเสีย ๑๐ บาท ก็เหตุไรเก็บค่าเข้าไทย ๕๐๐ ทวารางเขินกัมโบรคือ
หนึ่งบาท อย่างน้อยต้องเสีย ๑๐ บาท เพราะฉะนั้นต้องเป็นป้ายภาษาไทย ๕,๐๐๐
ทวารางเขินกัมโบร เมื่อตกแล้วควรจะมีที่ถูกต้องกัน ตามข้อ ๒ ในร่าง ป้ายภาษา
ไทยก็ต้องเสียอย่างน้อย ๑๐ บาท ถ้าแก้ร่างมีป้ายภาษาไทย ๑ บาทก็คงเสีย ๑๐
บาท เมื่อเจมีใหญ่ก็ ๑๐ บาทเล็กก็ ๑๐ บาท ฉะนั้นขอให้กรรมาธิการวินิจฉัย
ไซ้ ๑ จะให้ความเป็นธรรมแก่ไทยกัมโบร ๑ ออก

ประธานสภาผู้แทน : ท่านไมไ่ได้บัญญัติเอาไว้

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ก็อยากไปค้นหนึ่งบาทค่าอะไรละ ความ
ดีรัฐบาลร่างมาเดิมแล้วไม่ทำทำไมเล่า เมื่อก่อนแล้วต้องแก้ไขตลอด เมื่อก่อน
แล้วเราเจ้าก็มีสิทธิ์จะอภิปรายในข้อ ๒ นี้ได้ ขอสงวนความเห็นกรรมาธิการก่อน

ประธานสภาผู้แทน : คนเสร็จข้อสองอันไหนหลวง

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : มาตราเดียวกัน เมื่อไม่ตกลงกัน

เช่นนี้ท่านประธานจะไปตรวจอะไร

ประธานสภาผู้แทน : ท่านหาไมได้ ก็ให้เป็นไปตามที่กรรมาธิการได้
ตกลงกันที่ประชุมนี้ และที่ประชุมนี้ก็ได้อนุมัติให้เสนอให้เลขาธิการอ่านต่อไป

ประทีปคุณกมลเสนาธิการสภาผู้แทน : มาตรา ๑๕ ในที่การแก้ไข

นายจำลอง ชนะโสภณ (กวีชอุบล) : มลกราว ๑๕ มีชีวิตหรือขอ

นำผู้คิดสำหรับภาววิธานว่าไปเข้างดกัน คือ เคนทีรามท่าพิงค์ของเสียดาโรโธโธวตย์
 อยู่เหนือหรือขอ ๖๒ หรือ แล้วจะเพาะขอ ข. คุณเมื่อผลตกก็ ๕ หรืออย่างไร
 ชาวเจ้าจำไม่ได้ ที่มีเดิมมาทั้ง ๕๐ - ๖๐ เปอรี่เขมมีชีวิตเจ้าคิดว่าเราไปสำหรับ
 พ่อค้าคนไทยหรือย่อย ๆ เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าขอแปรตัวคือมีชื่อท่านไประชามหรือท่าน
 สมารถไปปรกคกว่าไม่ใช้/กวีชอุบลจะเพาะตัว ถ้าผมว่าเพาะตัวหรืออย่างไร
 วิชาของข้าพเจ้าคนเคย ชาวเจ้าไม่เอา ยินดีจะเสียเท่าไรก็ขอ แดงเมื่อ
 มีทางเลี้ยงก็คงเลี้ยง... ที่ขอแปรตัวนี้ก็เพื่อสละมรดกท่านของไทยทั่ว ๆ ไป เพราะ
 เพศจากคนไทยเราเป็นฐานฐานหรือเป็นพ่อค้าที่จะเรียกว่าพึ่งกองรวงสร้างตัวก็ได้คือว่ามี
 ทุนน้อยกว่าของคนอื่นทั้งหมด ถ้าเมื่อว่าเราไปเกินภาววิธานจนสักก็ไม่สามารถ จะรตน
 อยู่โดยที่ของนั้น และจึงแล้วขอท่านไทยจะออกไม่ปะไม่ทำการหา คนอื่นคนกลางชาติ
 ก็เข้ามาหาตัวท่านเช่น เพราะ ฉะนั้นที่ข้าพเจ้าเป็นทวง ก็คือหัวพ่อค้าไทย ทาง
 รัฐบาลเองก็คงไม่พินิจเชื่อว่ามิใช่ขายที่จะส่งเสริมการค้าของคนไทยอยากจะได้เห็น
 ข้อของไทยมีอยู่ทั่วไปทุกหมู่คณะแน่นอน แต่เดี๋ยวนี้ไม่เป็นเช่นนั้นกับตรงกันข้าม บาง
 คนไปจะไม่พอข้อค้าคนไทย เช่น ฝรั่ง เช่นคนเขาวรรณเป็นต้น เพื่อที่จะส่งเสริม
 พ่อค้าคนไทยให้มีกำลังใจก็พินิจตัวข้าพเจ้าคิดว่าควร จะลดค่า ขาปให้ มีเงินไทย ถ้า
 สามารถก็จะเลิกได้โดยที่เสียก็ควร จะเลิก แต่ก็ไม่เป็นใจเสียก็ควร จะลดให้บ้าง
 เพราะว่าหาก่อนนี้ก็มีไม่ก็เปอรี่เขม เดี่ยวนี้เอาทั้ง ๕๐ - ๕๐ จะแน่ เพราะฉะนั้น
 ขอท่านกรมการ ไปได้ปรกแสดงเหตุผลให้ทราบด้วย
 นายเสวตร นิยมพงศ์หัวหน้ากรมการ : ความที่นี้โปรดผู้ใดเสมอมา
 นักกรมการก็เห็นใจ แต่ถ้าเราคิดว่าไม่เมืองไทยเราวิธีรักษาที่เป็นของคนไทย
 มีเท่าไร ข้าพเจ้าคิดว่า ๕ ไป ๖๐๐๐ ถ้าเราเห็นคนคนไทยแล้วเราออกกฎหมาย
 เป็นภาษีส่วนน้อยๆ ผลที่ได้จะเป็นอย่างไร . ขอเสนอมีอาจจะเป็นอาว-ธของกรม

คนหนึ่งอาจจะไปกระโดดร่มในไทย. นทีกคนหนึ่งอาจจะบินโฉบเหนือประเทศชาติ
 เซมิอีซีเอ็น/ ๓๓๓๗๗๖๖๖/ไม่ถูกต้อง/สืบ/ทางภาชีอากร คือเร จะเก็บคืนน้อยเป็นอัน
 มาก ตลอดท้ายจะไม่คุ้มกับที่เสีย ถ้าเราชักนำหรือจึงเห็นด้วยตามที่รัฐบาลได้วางมา
 คือว่าอัตราสูงขึ้นไปไม่ปัญหา ที่มีค่าเร จะคิดถึงคนไทยหรือออกกฎหมายโดยฉะพาระว่า
 วิชาค่าดีเป็นคนไทยให้เสียน้อยลง ก็เกิดเป็นการคิดคอนเนชั่น คือการนั่งแยกกัน
 ทำไม่ได้ จะลดอัตราอย่างพี่เรียนมานานนี้ผลที่ได้ไม่พอถึ ทำไม่ได้จะลดลงไม่มากที่
 เทียว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคนไทยจะค้าขายกับใคร ก็จะช่วยมาช่วยกันกำลังค้าหรือ
 บำรุงฐานะของตัวให้ดีขึ้น เพื่อนั่งงั้นกับเราหรือ รัฐบาลช่วยเหลือในทางอันอย่างกิจกรรม
 การค้าขายในช่วยเหลือก็ไปได้ ภาชีกรจะขึ้นเหมือน ๆ กันขออย่าลืกละเลย

นายเจ้าสอย ชนะสีสภ (ภาชีกรบุรี) : เมื่อท่านกรมาชิกถาม
 ว่าอย่างนี้หรือให้เป็นอยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ท่านอยากจะได้เงินเท่านั้นเอง
 ไม่ได้เสียส่วนลดตามราคาค่าง ๆ ที่เป็นคนไทย หวังที่จะได้กำไรตามที่ของคนที่ต่าง
 ชาติหรือของคนที่อื่นนี้เข้าใจไม่ว่าอะไรในข้อใจ เพราะฉะนั้นขอให้อยู่ในความ
 รับผิดชอบของท่าน

เลขาธิการสภาผู้แทน : มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐
 มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ส่วนมีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ทวิ มาตรา ๓๕ ทวิ
 มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘

นายสุวิธ พันธเศียร (เชียงใหม่) : สำหรับมาตรา ๓๑ นั้นข้าพเจ้า
 โทเลินอยู่คดี ขอแปรจุดที่ว่าให้ชัดข้อความที่ว่า "กัมมิอำนาจยึดเอกสารหลักฐานมาได้
 สวม" ถ้าไม่เข้าพเจ้าเส้นอยู่คดีเรื่องนี้ เพราะจะถ้าหากว่าเร จะให้มีการค้นวิจัยพิจารณา
 ความเอาใจใส่ในกฎหมายเกี่ยวกับภาชีอากร เช่นนี้แล้วคือให้ช่างหน้าทุก ๆ กระทั่ง
 จะต้องตั้งการวิจัย คือตั้งเจ้าหน้าที่ไว้สำหรับไปเทียบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ

และเจ้าหน้าที่นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในการที่จะอธิบายถึงขั้น ความจำเป็นที่จะ
 อยู่แล้วเจ้าหน้าที่สำหรับที่จะทำเป็นการ ถ้าหากว่ามีเหตุผลอันสมควรแล้วเราก็ต้อง
 บอกให้เจ้าหน้าที่ ถ้าถึงขั้นที่จะให้หรือยกหมายไปอีกได้ แต่การที่จะปล่อยให้เจ้าหน้าที่
 ปล่อยให้เจ้าหน้าที่ไว้ในรูปที่เจ้าหน้าที่ ช่างเราเองว่าทำอะไรจนมากจนหมายทุก ๆ
 ระเบียบของทั้งการที่จะทำไว้ (ซึ่งจะไม่ให้เขาเอกสารหรืออะไรก็ตาม) ทำให้ไทย
 สะทก การเก็บภาษีอากร หรือการที่จะมีสิ่งกันตามอากรไม่ให้ไว้ให้ดูว่ามีไว้ทำไม
 แต่เพียงว่าจะไปเสียเอกสารของเขามาบ้าง ๆ ถ้าหากว่ามีการที่จะยกเอกสาร
 มันเราเข้าไปในคดีของแต่เอกสารนั้นจะอยู่หรือไม่อยู่ มันก็มีคดีทุกคดีถ้าเรา
 ศึกษานี้ เพราะฉะนั้นในกรณีใดก็ตามที่หลักฐานเพียงพอสืบข้อสงสัยไว้ก็สามารถ
 ละเอียดกว่าจากทางฝ่ายที่สามารถจะไปศาลเพื่อหาให้ ฉะนั้นถ้าเจ้าจึงเห็นว่า
 ในกรณีที่จะทำไว้ในกฎหมายฉบับนี้ จึงได้เสนอเป็นคดีที่ข้อคดีออก แต่ถ้าว่า
 ฝ่ายกรมการจะมีความคิดเห็นที่สมควรประการใดเจ้าก็ขอตั้ง ถ้าหากว่าเป็น
 เหตุที่ต้องแล้วเจ้าเองก็จะพร้อมที่จะฟังความคิดเห็นของฝ่าย
 นายของแปลว่า สหกรณ์ กรมการ ความจริงความเป็นจริงของ
 นายผู้ที่เป็นของด้วยกับกรมการ ความจริงถ้าหากจะดูเรื่องที่จะกรมการ
 ว่ามันไม่สมควรที่จะมีทำว่า เมื่อมีเหตุอันสมควร ความจริงกรมการก็ได้
 ระเบียบที่จะไปยื่นอย่างจาก เมื่อมีเหตุอันสมควรใช้อำนาจของเจ้าที่กั้นไปจนกระทั่ง
 ผลบางประการจะขึ้นซึ่งจะกรมการ สวมกว่าจะยื่น เจ้ามันก็ไม่ควรทำอะไร
 มีเหตุผลเข้าได้แต่มีความจริงที่มันไม่สมควร ถ้าหากว่าไม่ เจ้ามันก็มีอำนาจในการ
 ที่จะยกเอกสารที่กล่าวไว้แล้วเรื่องของไปขอหมายหมายแล้วก็มีสิทธิที่จะ
 ความอาญา ไว้ซึ่งข้อสงสัยนั้น กรมการจะพร้อมที่จะยกเอกสารเพียงแต่ของอากร
 ราชการจะไม่ให้จึงได้ขอมีไว้ แต่ถ้าถึงขั้นที่จะให้เจ้าที่รับเงินค่าธรรมเนียม
 จึงได้เห็นว่า ในเมื่อเหตุผลอันสมควร ถ้าไม่มีเหตุผลอันสมควรแล้วก็เป็นการที่จะ

ถ้าเมื่อว่าภาพยนตร์ชุดเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์มีการฉายภาพยนตร์แล้วมีการร้องเพลงสดบ้างบ้าง
จะเก็บอัตราใหม่ก็ควรระวังว่าไว้ความเพื่อไม่ให้มี... มีดังนี้การปฏิบัติที่ถูกต้องคือ ข้าพเจ้า
มีความเห็น... จึงจึงขอความเห็นกรมการว่า... ข้าพเจ้าเสนอจะ... ข้าพเจ้า
จำแนกไม่ได้ว่า... ข้าพเจ้าขอประท้วง... ข้าพเจ้าไม่คิดเป็นข้อ ๔ ว่า... มททซึ่งมีหลายประเทศช่วย
กันให้จกเป็นในอัตราซึ่งเป็นประเภทสูง... จึงดีที่กรมการจะเห็นชอบด้วยหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ที่ท่านปรารถนาในวันสัปดาห์หน้าหรือไม่

กรมการก็เป็นอันหนักหนักคนหนึ่ง... แล้วพูดว่า... ถ้าสิ่งการราชการ... ข้าพเจ้า
นึกก็คิดว่า... จะเห็นตามการกรมการนัก... ข้าพเจ้าจะเห็นตามร่างเดิม... มีอยู่สองประเด็น
จะแนบแปรเป็นอย่างไรไม่ได้

นายสุวิธ พิเศษกรม (เขียนใหม่) : คือว่านายกรมการ

ได้นำเรื่องใหม่... ข้าพเจ้า
๔,๕,๖ เพราะได้สมทบประเทศนี้... ข้าพเจ้า
พรรคใหม่ที่จะ... ข้าพเจ้า
ขอทุกตัวอย่าง... ข้าพเจ้า
ได้มีมติ... ข้าพเจ้า
เพราะมีมติ... ข้าพเจ้า
ทำไม่จะต้อง... ข้าพเจ้า
ก็เอา ๓๐ - ๐๐ - ๕๐... ข้าพเจ้า
๔,๕,๖... ข้าพเจ้า
เป็นกรรม... ข้าพเจ้า
ความเห็นในสมัย... ข้าพเจ้า
๓. กวหรือไม... ข้าพเจ้า
เรื่องอาจมา... ข้าพเจ้า

คือบัตรที่ทางราชการจะออกให้คนสัญฐานะ

นายเสวตร เป็นมงคลศาสตร์ ธรรมเนียมการ : ความจริงมาตรา ๓๐ นี้
 ใ้คนสัญชาติไทยคนใดคนหนึ่ง จะให้ตลอดชั่วชีวิต ในที่สุดก็ให้ลงไว้ตามหัวข้อมานี้
 พอใจด้วยกันทั้งนั้น แต่เมื่อสมาชิกหรือของใจกรมราช การ ยื่นขึ้นจริง ก็คือคำ
 หัวภาคคนนี้เก็บ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็สำคัญกระทรวงศึกษาจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศึกษาไทย ๒๐
 มหรรพพันเมืองอย่างอื่นตลอดหนังสือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ที่สมาชิกเสนอว่าถ้าเป็นมหรรพผสม
 เช่น เสนอขอรับรางวัล แสดงบ้างกร รมราช การ ก็เห็นด้วยอยากจะทำเหมือนกัน ถ้าเป็น
 มหรรพผสมให้เก็บเป็นขีตราสูงกรมราช การ ก็อยากจะทำเป็นข้อ ๓ ทวิ และขอขอบ
 คุณผู้เสนอด้วยว่า ๓ ทวิว่า เป็นมหรรพผสมให้เก็บในอัตราสูง ข้อ ๔ นี้ก็ไม่มีปัญหา
 ข้อ ๕ ไม่มีปัญหา ข้อ ๖ บัตรที่ทางราชการออกให้ดูโดยไม่มีต้องเสียค่าฤๅทีไว้ก่อนวัน
 ไม่ต้อง เสียค่าธรรมเนียมอื่นใดอย่างนี้ เช่นเจ้าหน้าที่สรรพากรจะเข้าไปตรวจ
 ตรวจก็ออกบัตรให้เป็นประจำตัว หรือบัตรเขนไปตรวจภาษี ของกระทรวงศึกษาไม่เสีย
 นี้ว่าความของเค้าไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลย

นายบุญช่วย มาประเสริฐ (สทปร) : ในมาตรา ๓๐ จะเพาะเรื่อง
 ภาคคนศ อากกรมสหทางสมาชิกไม่มีข้อสงสัยประการใด แต่สงสัยในเรื่องการศึกษาของ
 กระทรวงศึกษาธิการให้มีขึ้นให้เก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของค่าตัว ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าประเทศ
 ไทยมุ่งหวังจะส่งเสริมประเภทศึกษาให้ชาวไทยได้มีกำลังใจและมีสติปัญญา
 เพาะจะสนับสนุนการพลศึกษาแก่เขา เห็นว่าเป็นกำลังหน่วยหนึ่งของประเทศไทยและของ
 ขนุชนรุ่นหลังต่อไปและมีจุดมุ่งหมาย เพาะจะสนับสนุนเขาจึงขอให้กร รมราช การ ใ้ไปรค
 ศึกษาขนาดร้อยละ ๒๐ เป็นร้อยละ ๕ โค้หรือไม่ ทั้งนี้เพาะในอนุมาตรา ๖ บัตรที่
 ทางราชการ ใ้ออกให้แล้วดูโดยไม่มีต้องเสียค่าฤๅทีไว้ก่อนวัน นี้จะเพาะอนุมาตรา
 ๖ นี้กร รมราช การ โดยวันให้ ที่มีทำไม จะออกในคำปรึกษาของกระทรวงศึกษาไม่ใ้
 ขาดเข้าเห็นว่าจำเป็น หรือจะเก็บที่ของควรตกในคำปรึกษาของกระทรวงศึกษาใ้ใ้

ประชาชนได้มีกำลังใจในคามกตัญญู ขอบใจท่านกรมการ ได้ไปตกเป็นทาส

นายทองเปลว หล่อมิ กรมการ : สำหรับอากรมทศไทยจะเพาะ
ในเรื่องกฐิต่าง ๆ เหล่านี้ ความจริงกรมการ โคนใดไรตกคงมาครั้งหนึ่งแล้ว
เกิดที่เดียวในร้อยละ ๔๐ เวลาเกิดเหลือครึ่งเหลือร้อยละ ๒๐ แต่ในฐานะที่กล่าว
นี้เห็นว่าควรจะต้องส่งเสริมความดีของชาสิกร มาสิกร ของพระบอณาเจ้าร้อยละ ๔๐

นายบุญช่วย นามประเสริฐ (ตบฏี) : พอใจและขอขอบคุณท่าน
กรมการ

นายใหญ่ ศวิตราช (กรมการ) : เพื่อขอมาสิกรประจักษ์ในอนุกรมการ

๒ จะเพาะกฐิต่างกระทรวงศึกษาธิการใหม่ขึ้นและได้เก็บอากรเพียงร้อยละ ๔๐ ก็พอใจ
จะเพาะธนาที่เราเองเห็นว่าโดยเพาะกฐิต่างกระทรวงศึกษาธิการในกรณีนี้
กฐิต่าง กฐิต่างเราเองว่านี่ก็หมายความว่าเงินที่กระทรวงศึกษาธิการนี้เป็นเงินของ
รัฐบาลก็อาจมาช่วยการศึกษา ถ้าเราจะเก็บอากรแล้วไปอยู่ที่กระทรวงการคลังก็ไม่ได้
จนประมาณของกระทรวงศึกษา ๒๐ เท่ากัน ก็จะได้เงินหรือเสียเงินเท่ากัน

หากเจ้าคิดว่าจะเพาะกระทรวงศึกษานี้ไม่ควรถูกเก็บเลย เพราะในการเก็บอากรของ
กระทรวงศึกษานี้ก็เก็บตามไปทั่ว และเมื่อมาประจักษ์เสียอากร กฐิต่างกระทรวง
ศึกษาก็มีไม่ควรถูกเก็บเลย เพื่อไม่ให้ ขอบใจกรมการ ก็คงหวังดีไปหาเรา
ขอเลิกเช่นอย่างนี้ กฐิต่างเพียงร้อยละ ๒๐ ของค่าตัว กับยกเว้นกฐิต่างกระทรวง

ศึกษาได้จกใหม่ขึ้น ถ้าหากเช่นอย่างนี้ได้แล้วเงินก็ไหล แล้วประโยชน์ที่จะส่งเสริม
การลดศึกษาก็จะโคประโยชน์ และไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะเก็บเป็นเบื้องต้นผล
ศึกษาก็การขึ้นหรือกระทรวงศึกษาก็การขึ้นรายได้เป็นของกรมการศึกษาก็การ
ศึกษาก็แล้ว ก็อยู่ในของรัฐบาล จะเก็บเป็นอย่างไรก็ตามรายได้ก็อยู่ในของ
ประมาณของรัฐบาล ได้เป็นสิริกันอยู่ในสภานี้แล้วว่าการศึกษานี้ไม่คงประมาณไม่
เป็นที่พอใจก็ เพราะลูกศิษย์นักเรียน การเสีย เพราะฉะนั้นเมื่อกระทรวง

ศึกษาได้เงินเดือนน้อยแล้วเมื่อโรกาการศึกษาจะเจริญ การทละศึกษาจะเจริญ เราที่อยู่
 อยู่แล้วว่าจะต้องส่งเสริมการศึกษาผู้ส่งเสริมทั้งจิตใจและร่างกายให้ดียิ่งขึ้น จะ
 มาศึกษาคำว่าประตูสักตยตที่โคจะไม่เท่ากับที่เสีย ข้าพเจ้าคิดว่าเงินไม่เป็นประ
 โยชนาก็ได้ ถ้าทว่ากรรมาธิการเห็นอย่างนี้แล้ว คือหาอย่างทีข้าพเจ้าว่านตที่โคผู้
 จะโค เสียคไม่เสียทงจะเป็นมูขุมแก่การศึกษาในคานพละศึกษามาถ

นายเสวทร เปี้ยทงคสานักกรรมาธิการ คามทีส.ส. นครสวรท
 ขอนคโททงกรรมาธิการยังไม่เห็นชอบค้วย เพราะถ้าเขียนวากีสาเฉย ๆ ก็รวมฉง
 กิตามวย กิตาม่าแซงค้วยเสีย ๒๐ เปอรเซ็น ซึ่งความจริงไม่ควรเสียเท่านั้นควรเสีย
 มากกว่านี้เพราะเป็นเครื่องหย่อนใจ สำหรับที สภาระทรวงศึกษาให้แทเป็นเปอรเซ็น
 การทีจะไม่ให้แทนั้นคานความจริงผู้ทีศึษานานี้ก็ แทจกคู้ทีไม่โคเก็บจากกระทรวงศึกษา
 และเงินทีเก็บคั้นแทนอาจจะเข้าใจฉค เงินนี้ต้องนำส่งคฉงส่วนหนึ่ง ไม่ใช่เป็นของ
 กระทรวงศึกษาทงทมค เห็นว่าเก็บโคร้อยหนึ่งก็ส่งคฉง ๑๑ เปอรเซ็น ทมายคความว้า
 ทักทานแล้ว เพราะฉฉนักรรมาธิการจึงยังไม่เห็นชอบค้วย คือถ้าเราจะแยกเป็นกิตา
 เฉย ๆ อย่างนี้ไปไม่ได้ มวยกิตของยกเว้นเหลือ ๑๐ เปอรเซ็น แซงนาก็เหลือ ๑๐
 เปอรเซ็นเท่านั้น ไปคนี้ใหญ่ กิตาศึชหลายอย่าง กิตาประชานคมี กรรทละศึกษา
 จักฉคเหมือนกัน ไปใหญ่ ไปไม่ได้ คความจริงเงินนี้เข้าคฉงไม่ใช่เข้ากระทรวงศึกษา
 โคก็เป็นคานสานนคฉงเท่านั้นเอง

หมายเหตุ

รายงานการประชุม ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ (วิสามัญ)

ตั้งแต่ หน้า ค. ๕/๑ ถึง ค. ๕/๑๒ นี้

ได้ขาดคอนไป เพราะเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร

ได้ออบบินฉบับที่พิมพ์ เอาไว้ตรวจแก้งั้งแปลจากตัวเลข

ไปคู แล้วไปทำนาย รายงานการประชุมสภาคอนนี้

จึงขาดคอนไป.

เด็กมด และถ้าเสียเงินค่าเช่ารถก็คงถูกปรับอีกเท่าที่เงินเมื่อ ๕ บาท และรวมๆ ที่
เด็กมดรวมเวลาที่ได้นั้นแค่ไม่กี่บาท และเรื่องใกล้ที่หาเงินตามร้านอื่นก็ถาวรเพราะการ
ว่าเมื่อแต่เราเดิม เงินบาทเดียวมันก็มีกำลังค่าถึงอยู่ และพูดจากที่การที่จะเร่งอีก
เงินบาทเดียวมันก็ยังมีไม่พอใช้รวม อีกความเดือดร้อนแบบประชาชนที่มาก ๆ เงินบาท
ที่เราคิดได้เต็มโดยที่ทั้ง ๑ ล้านบาทเศษ ถ้าหากว่ารัฐบาลยกเลิกเงินบาทลงไม่แล้ว
รัฐบาลอาจจะหาเงินบาทที่มาจากเซโกล ที่ข้าพเจ้าเสนอไปนั้นก็เก็บจากทุกแห่ง
บาท เมื่อรวมได้ก็จะมีอยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ บาทที่ไปเป็นค่าเงินง่อก็คือคิดดูที่เสียภาษีสูงกว่า
๑,๐๐๐/บาทเมื่อเราลดมันลงก็มากคนที่มาก ๆ เท่าที่ เมื่อกรรมมาจัดการ ก็คือจะหาแล้ว
ถ้าหากที่ควรจะเลิกไม่รวมความจัดการของข้าพเจ้า ก็ควรที่กรรมมาจัดการจะได้วิธีจัดการโดยที่
ที่คิดว่าเขาขายแต่ที่ แล้วขอยกเลิกเสีย ทริคแบบนี้สุดท้ายจะลดสภาพเงินแบบง่อก
ชกไปหาเจ้าคิดดู เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าขอเสนอให้เลิกก็เพื่อประโยชน์กว่าจะเสียก็
ซึ่งเมื่อผู้มาก ๆ คนไม่ใช่เงินบาทเดียวที่มาก ๆ จึงมางั้นจะเอาเงินบาทเงินใหม่เสีย
ที่ว่าการลดเกณฑ์ก็ลดเกณฑ์แล้วไม่ส่งที่สามครั้งก็เลิก ที่ไหนที่ว่าคิดดู เพราะฉะนั้นที่
ข้าพเจ้าเสนอให้เลิกก็เพื่อประโยชน์กว่าจะเสียก็เสียไปทางนี้ จึงแนวจนมาที่เกณฑ์
แล้ว หากเพราะมีจุดเขาเปลี่ยนก็ไม่ว่าคุณเราก็ก่อนแล้ว ก็คือไม่ว่าคุณที่รัฐบาลยังมี
ชื่อโดยมาค่า/ค่า/ค่า/ค่าแล้ว ความเหตุที่ข้าพเจ้าจึงขอให้ยกเลิก ส่วนที่จะคิดหาเงินใน
ทางนี้ก็ไม่ได้อีก ชกไปรวมไปเมื่อเขาที่ของอื่นก็ถาวรเพราะการ และรัฐบาลที่ว่าถาวรเพราะ
การคิดถึง ข้าพเจ้าขอฝากไว้ว่าชกให้คิดถก คิดไม่ถกถึงว่าในทางนี้การจะดำเนินการ
ขาดท

นายทองแดง ขวัญ รัฐบาล : ความจริงหาเงินแบบที่คิดได้แบบที่คิดไปตรา
ที่ระวางที่คิดมา ประสงค์ที่ใหม่ คือในร่างที่รวบรวมเก็บเงินขึ้นจากผู้มี เงินได้เกิน
๑๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป และโดยจะเอาเรื่องภาษีประมัตต์ที่ใหม่ นางรัฐบาลเห็นว่า

เกิดจากญาติ (เรียนภาษาฝรั่งเศสศึกษา) เข้ามาเป็นการร่วมมือกันระหว่างประชาชน
 ที่เมือง รัฐบาลไม่ได้เอาเงินเข้าคลัง คงเก็บเงินไว้ที่โรงเรียนศึกษาเพื่อการศึกษา
 การสร้างการศึกษาของประชาชน และให้ทางอเมริกาดีกว่ารัฐบาลเอเซียโดยนายที่
 ไม่เห็นคุณค่า ความจริงไม่ใช่เพราะเหตุนี้ รัฐบาลและกรมการศึกษาเห็นว่าในการ
 นี้เราเห็นแก่ผลประโยชน์ของชาติเห็นที่เกี่ยวกับ ๑ บาท เงิน ๑ บาทและมีความคิด
 ส่วนมากไม่เห็นด้วย กรมการศึกษาได้เก็บ ๑ บาท ทางกรมการศึกษาจึงได้คิดว่าถ้า
 งบประมาณที่เก็บ แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับเงินที่กรมศึกษาที่ ทางรัฐบาลไม่เห็น
 เห็นเท่าที่สังเกตบ้าง ปรากฏว่าการศึกษากรมการศึกษาแล้ว การศึกษาของประชาชนจะ
 กระทบระลอกได้ ทางกรมการศึกษาไม่มีอำนาจ เพราะเห็นว่าสภาที่จะเสนอ
 ใต้อำนาจสภาเอง

นายพันต์ น้อยพาศ (นครพนม) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยตามที่กรมการศึกษา....

ทำการแทนที่สภาสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่...

นายสุวิชัย ศิริเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้พิจารณาการที่กรมการศึกษา
 กรมการศึกษาแล้วรู้สึกพอใจ คิดว่าเงินที่เก็บจะมีความรับผิดชอบทำให้สภาที่ไว้
 เพราะเหตุว่าเงินในการนี้จะได้การศึกษากรมกับประชาชนเห็นด้วยกัน ไม่ว่า
 งบประมาณใดในเงินที่เก็บของรัฐบาล จะตั้งหาเงินมาได้ ไม่ใช่เงินที่กรม
 ศึกษาแล้วว่า ๑ บาท ถ้าเงินที่เก็บแล้วฝากธนาคารกรม ไม่ใช่เก็บที่ เพราะ
 หน้าที่เข้า ข้าพเจ้าเห็นจะเสนอสภาไว้ว่า ๑ บาท นี้ก็เก็บแล้วกรมการศึกษา
 มาเก็บแล้ว แต่กรณีจะมีไว้ในประมวลกฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นว่าการการศึกษาที่
 ในระยะปี ๑๙๑๐ - ๑๙๑๑ ในเวลาที่หลวงพระบางมีราษฎรมาตั้งที่จาก
 กระทรวงการคลัง และในเมื่อรัฐบาลได้รายได้เพียงเล็กน้อยมาก ในเรื่องเงินภาษี
 เกี่ยวกับบุคคลเข้าจากเงิน ๑ บาท หรือ ๑ บาทที่เก็บ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า
 เวลาเริ่มแรก จะขอถามเงินจากราชการ เพื่อช่วยการศึกษาชั่วคราว

๑๒.๒๒ น.

นายพลองปลอง ชลภูมิ กรรมการบริหาร ... คำนวณสมาชิกที่อธิบายเมื่อที่นี้
 อาจจะมีใจอีก ... คำจำกัดความและกรรมมาธิการกรณี ... คำจำกัดความของกรรมมาธิการไว้
 ที่วารสารแล้วท้ายที่จะไม่ให้ดูมาตรา ... ได้กล่าวแก่บุคคล ... ได้คิดแล้ว ... แต่ท่านจะ
 โต้ตอบบ้าง ไรกรรมมาธิการที่ยัง ไม่สามารถจะเข้าใจได้เพราะ เหตุว่าเมื่อทางรัฐบาล
 เสนอเข้ามาในมาตรา ... รูปในกรรมมาธิการนี้ก็ได้ออกไป ... เมื่อคิดออกไปแล้ว
 จะให้ช่วยบ้าง ไรอีก ... ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าท่านจะโต้ตอบอย่างไร ... แต่สิ่งที่ว่ากล่าว
 ศึกษาเป็นหน้าที่ของรัฐบาลก็มีความจริง ... ข้าพเจ้าไม่ได้เจตนาว่าการศึกษาไม่ใช่หน้าที่
 ของรัฐบาล ... แต่เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องเงินการประถมศึกษาซึ่งจะต้องให้แก่ประชาชน
 ที่รัฐบาล ได้เสนอมาแต่เดิมเป็นคณะ ... มาตอนนี้มีเพื่อจะส่งเสริมการประถมศึกษาให้
 มากขึ้น เพราะเหตุว่าคณะในที่นี้ คณะจะคอยช่วยเหลือแก่ท่าน ... ไม่ใช่ว่า
 รัฐบาลเป็นบุคคลอีกคนหนึ่งทางหากที่ ... รัฐบาลไม่มีความ ...
 และที่ท่านอธิบายว่า รัฐบาลไม่สามารถจะปฏิบัติงาน ... ได้ตามที่ท่านเสนอผู้ที่ไม่ไว้ใจ
 ใจ ... นั่นก็เป็นเรื่องของท่าน ... เป็นสิทธิของท่าน ... รัฐบาลเป็นเพียงตัวแทนเท่านั้นที่เรา
 จะมาดูแลการศึกษา รัฐบาลจึงได้ เสนอให้สภาวิจัยต่อไป ... เพราะเงินที่รัฐบาลไม่ได้
 เห็นเข้าหากเราต่อ ... ทั้งกรณีท่านในเมื่อจะรวมนโยบายที่จะมาดูแล ศึกษาที่ ... ใ้ภาษาประ
 ถมศึกษาคณะที่รัฐบาลเสนอมาตั้งแต่ ... มา ... เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับผู้คิดเป็นสงวนบ้าง ... กรรมมา
 ธิการ ก็เห็นด้วย ... กรรมมาธิการ ไม่ ... รับผิดชอบ ... เหตุที่ ... เหมือนนั้น
 และกรรมมาธิการก็ได้คิดแล้วคราวนี้ ... เมื่อศึกษาคร่าว ๆ แล้วทางกรรมมาธิการก็ ...
 เข้าใจว่าท่านจะให้กรรมมาธิการ ทำอย่างไรอีก

๑๒.๒๔ น.

นายประสิทธิ์ ชูอินิจ (ถาวร กิ่งเพชร) ... นำกรา ... มีราคาเจ้าได้เสนอ
 แปรผู้คิดของทั้งหมด (เหมือนนั้น) คือในขั้นที่ทางกรรมมาธิการนั้นจะได้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่

ในชั้นนี้ และคิดว่าตามสมมติฐานนี้เกี่ยวกับหลายจะให้ความหมายถึงความเคลื่อนไหวของ
 ประชาชนของศาลาสี่ด้านและบ้านนอกว่าหากนครของเสียเงินช่วยประดมศึกษา
 * บทบาทนี้จะเป็นอย่างไร จะเลือกเรียนอย่างไร ความเทศน์นั้นจะข้าพเจ้าจึงคิดว่าท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติคงจะทราบในเจตนารมณ์อันดีของข้าพเจ้าที่เสนอมานี้

๑๖.๒๔ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ใน
 ที่ประชุมวิชาการที่วังสราญรมย์ ของรัฐบาลขณะมีข้าพเจ้ารับใช้ พลตรีจาง กฤษณ์บรรเทา
 สมาชิกผู้แทนราษฎร ถึงงบประมาณที่เรากังใจสำหรับกรม ประถมศึกษาปี พ.ศ. ๒๔๘๐
 ทั้งไว้ ๑๖ ล้านบาท ในจำนวน ๑๖ ล้านบาทนี้ได้รับเงินประดมศึกษาซึ่งเรียกเก็บตาม
 ประมวลกฎหมายว่าด้วยอัตรา ๕ ล้านบาท หมายความว่าค่าเงินประดมศึกษาปี ๒๔๘๐
 นั้นเราจะต้องมีเงินใช้จ่ายในราว ๑๑ ล้านบาท ถ้าสภาพนี้จะมีคนสมมติศึกษาว่า ๑๑ ล้าน
 แล้วก็หมายความว่าเงินงบประมาณที่คงไว้สำหรับกรม ประถมศึกษา ๑๖ ล้านบาทคือเงินช่วย
 การประถมศึกษาอีกสองส่วน * บาทตามประมวลกฎหมายว่าด้วยอัตราเงินจะเป็น ๒ ล้าน ๕ แสน
 หมายความว่าเราจะมีเงินบำรุงการประถมศึกษา ๑๔ ล้าน ๕ แสนบาท ซากอีก ๒ ล้าน
 ๕ แสนในกรณีนี้ย่อมเป็นความจริงที่จะกระทรวงเพื่อขอการประถมศึกษาเป็นอันมาก
 โดยจะเพาะการประถมศึกษาในเขตเทศบาลซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประเมียบเทศภาค
 ได้บัญญัติไว้ว่าเทศบาลมีหน้าที่จัดการ ประถมศึกษา เมื่อคิดเงินบำรุงประถมศึกษาคง
 เห็น * บาทตามอัตราเดิมแล้วควร สิ้นมาในเขตเทศบาลก็จะคงได้รับการ กระทรวงเพื่อ
 เช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้ห่างจากผู้ที่จะคงได้เห็น * บาทหรือคิดเลยนั้นก็คงจะใคร่มีว่าภาวะ
 เช่นนี้ไม่ควรถูกจะไปลด ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอรับรองคือสภาพนี้ว่าจะเพาะงบประมาณปี ๒๔๘๐
 กรมสามัญ การสามารถผู้ที่จะคงได้ไว้ สำหรับกรม ประถมศึกษานี้ได้คงไว้ ๕ แสนบาท
 หมายความว่าเงินงบประมาณได้คงไว้เห็นอีก ๑๑ ล้าน ๕ แสน แต่ในกรณีนี้เมื่อเราจะไม่เก็บ
 เงินประถมศึกษาอีก ๒ บาทก็ออก การประถมศึกษาจะคงซากไปอีก ๒ ล้าน ๕ แสนบาท

กอบี จะทำนุบำรุง ศักดิ์ศรีส่วนหนึ่ง โดยอาศัยเงินงบประมาณศึกษาในทางช่วยผู้ขาดจะเป็นเหตุ
 ให้ครูซึ่งไม่พอต่อจำนวนนักเรียนอยู่ในถิ่นนั้นประการหนึ่งและประการที่ ๒ เราจะต้องสร้างสถาน
 ศึกษาสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในตำบลดัดมาขึ้นประการหนึ่งจะต้องทบทวนดูว่า ทำนุบำรุง
 เห็นด้วยบอกว่าเป็นการของรัฐบาล ก็จริงอยู่ แต่ที่ว่าสถานีได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติ
 งบประมาณไปในวาระที่ ๑ แล้วการพิจารณาพันธุกรรมวิธีการก็เสร็จลงแล้ว ถ้าสถานีมีพร้อม
 ที่จะตั้งออกกฎหมายควบคุมจะตั้งงบประมาณเพิ่มเติม ซึ่งถ้าอาจจะเป็นไปได้อีก
 ๒ ล้าน ๕ แสนมาทำราชการประถมศึกษา เราก็ไม่ชอบที่จะให้เงินงบประมาณ
 เพิ่มเติมเช่นนั้น เมื่อเราไม่ชอบที่จะให้เงินงบประมาณเพิ่มเติมซ้ำๆ อีกก็ว่า เพื่อที่จะให้
 การประถมศึกษาเป็นไปโดยปกติในระบอบปี ๒๕๕๐ นี้ควรจะตั้งให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล
 ครั้งหนึ่งก่อน ส่วนที่จะเล็กน้อยในช่วงเวลานั้นเราอาจจะถูกกันได้ในครั้งหลัง ซึ่งข้างที่
 ผู้แทนจังหวัดกำหนดให้ที่อยู่นั้น เราจะต้องขอเล็กน้อยที่ขอหลายหลายว่า ถ้าหากเรา
 ในการพิจารณาของงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๐ ถ้าเป็นความประสงค์ของสถานีรัฐบาลก็จะได้รับ
 ไปก็ จารพว่าควรจะเล็กน้อยเงินงบประมาณในปี ๒๕๕๐ หรือใน ในขั้นนี้ข้าพเจ้า
 อยากรจะขอเรื่องเกี่ยวกับการประถมศึกษาเท่านั้นว่าขอขยับไปในปีนี้นั่นเอง

๑๒.๓๓ น.

นายสุวิชัย พันธุกรรม (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเองก็ยังเห็นว่าสำหรับ
 เงิน ๒ ล้านหรือ ๒ ล้าน ๕ แสนที่ทางฝ่ายรัฐบาลเสนอว่าเงินงบประมาณที่จะไว้แล้วถ้าหาก
 ว่าสภาพที่มากว่า ๑๒๐,๐๐๐ ก็ขยับเล็กน้อยออกอย่างนี้ ก็ช่วยขยับเล็กน้อยก็จะ
 หาเงินมาโดยงบประมาณเพิ่มเติม ถ้าหากอย่างนั้นก็ก็ หรือเวลาที่มีรัฐบาลได้รับอนุมัติ
 ให้เงินถึง ๕๐๐ ล้าน เงิน ๕๐๐ ล้านนี้ถ้าจะเรียกเข้ามาช่วยเงินงบประมาณศึกษา
 ๒ - ๓ ล้านจะไม่ได้เห็นด้วย เพราะว่าขณะนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า การที่จะขอเล็กน้อยใน
 หมายหรือปีไหนนั้นไม่ไหว ถ้าจะเล็กน้อยก็ขอให้เล็กน้อยเวลาที่มี ในที่ประชุมได้รับทราบ

ขึ้นมาจนได้บ้าง เพราะว่าเราดูค่าที่เสียคงที่สงครามเกิดขึ้นจนเกือบนี้ก็เสีย ๒ บาท
 ๒ บาทก็ไปเวลานั้นข้าพเจ้าไปเขียนแล้วว่ารัฐบาลนครวิบูลย์ไคร้รับรองว่านำเงินราย
 คุ้มคืนได้มาแล้วเล็ก ขอเงินไว้กินเป็นเงินประจำเดือนเท่านั้น เพราะ ธรรมเนียมที่
 รัฐบาลนครวิบูลย์ไคร้ข้างบนบอกว่าให้หักแล้ว ฝรั่งที่คิดก็ไม่ค่อยเล็ก ก็ออกไปไม่เอา
 ๒ บาทเอา ๑ บาท ก็ออกไปแต่ไม่ค่อยเล็กที่ข้าพเจ้าและสมาชิกคนอื่นก็ไปเขียน
 เสียก็เพราะเราทำกันมา ก็เลยสืบไปในเรื่องเงินประจำเดือนนี้ ฝรั่งจะขอเสีย
 หักอีกไม่ทราบให้ช่วยเหยียดบ้าง สำหรับคนยากจนขอให้สภาไคร้มองเห็นความ
 จำเป็นและความเดือดร้อนความทุกข์ยากต่าง ๆ ไขว่หาก เมื่อคิดไปถึงทางรัฐบาล
 ที่บ้านยอมมิได้หาที่จะหาเงินมาชดเชยเงินที่ขาดจำนวนนี้ ถ้าทำรัฐบาลนครวิบูลย์ไคร้
 ข้าพเจ้าก็จะให้ท่านอื่นซึ่งก็ได้ที่จะหาเงินขึ้นมาชดเชย ถ้าหากว่าไม่คิดหาวิธีที่
 หอนเงินก่อนก็คิดอันหนึ่งก็ได้เพื่อช่วยเหลือคนจนจำนวนมากนี้ ถ้าไม่สงเคราะห์ไม่
 ออกเพิ่มใจ ขอให้คิดกันเสียทีเถอะ แล้วว่าถ้ากันในเรื่องเงินผู้ผู้ยากจนนั้น
 เค้าซึ่งบางทีอาจได้มากกว่านี้และรัฐบาลอาจจะเสนอเข้าสภาไคร้ในสมัยนี้หรือ
 ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลนี้คงจะหาได้ จึงขอเขียนยืนยันจำขอให้เลิกเสียที่ค่าเสียอีก
 เกย

๒๖.๓๖ ๒.

นายปิ่น แก้วมาศย์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าได้เห็นท่านกรมการเมือง
 ก็ออกจากวงเดิมของที่รัฐบาลเสนอมาแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควร ควรจะให้
 เป็นค่ารางวัลเดิมของรัฐบาลที่เสนอมาเก็บคนละ ๒ บาทคือปี ทั้งนี้โดยเหตุผลหลาย
 อย่างตามที่รัฐบาลนครวิบูลย์ไคร้เสนอแล้วเพราะเราไคร้มาอยู่แล้วว่าขณะนี้การ
 สึกจึงจะถูกตั้ง ๕ ปีเศษ เกย ๆ ที่อยู่บ้านนอกไม่มีสถานที่จะเรียน ก็ยกผู้
 เหล่านั้นอยู่ตามบ้านที่ชนชั้นมีที่เรียนเลย เมื่อเราเห็นสภาพอย่างนั้นจะไม่ช่วย
 เหลือหรือ จึงขอเงินเล็กน้อยนี้จากทางรัฐบาล นคร แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่

ภาวะการครองชีพดีขึ้น แต่เพียงแต่ขายพวก ขายแดง ๒ - ๓ ชุดก็โก่งเงิน
 มาแล้ว ๒ - ๓ บาท ยิ่งกว่านั้นตลอด ๒ - ๓ คนไปเรียน โดยไม่เสียเงินเช่นกัน
 เขาจะไม่ยอมเสียสละเพื่อประเทศชาติหรือ เราขอมอบแล้วว่าการศึกษของเรา
 มีคนบริหารคุณภาพค่าที่สุดในโลก แล้วถ้าหากว่าบรรดาคนส่วนมากต่าง ๆ จะคิด
 บาทสองบาทโดยอ้างว่าเสียภาษีอากร ก็คงเดินมา ความจริงไม่เกิดขึ้นเลยมี
 กำแพงใหญ่มาหน้าหน้าคืออยู่แล้ว เพราะเป็นส่วนใดของกันนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยันให้
 เป็นคำรับรองของรัฐบาลเก็บมีละ ๒ บาท

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุมว่าควรจะทำ
 หรือจะเอาตามร่างเดิม

นายสุวิทย์ พันธ์พินิจ (เชียงใหม่) : ประเด็นที่สนใจมาคือว่าจะเห็นตาม
 คำแปรญัตติของสมาชิก ๒ คนคือของข้าพเจ้ากับนายประสิทธิ์ ฯ หรือจะถือตามร่าง
 ที่กรรมาธิการแก้ไขมา ไม่ใช่อ่างที่ค้านคง ถ้าหากว่าสภาลงมติเห็นตาม
 กรรมาธิการแก้ไขมา ก็เป็นบทหนึ่ง ถ้าหากว่าเห็นตามข้าพเจ้าก็เลิกเก็บเสีย
 มี ๒ ทางเท่านั้นจะหาอย่างอื่นไม่ได้ ตรงต้นแต่//ตรงต้นแต่//ตรงต้นแต่//ตรงต้นแต่
ตรงต้นแต่

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ตรงกันแล้ว จะคิดหรือจะเอาไว้
 ตามกรรมาธิการก็ตรงกันแล้ว เพราะฉะนั้นขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะควรคิด.....

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าก็ปากก็เต็มก็ ก็ว่ากรรมาธิการ
 โค้ชชี้ว่าไม่เอาตามร่างของกรรมาธิการ ถ้าพูดตามข้อบังคับแล้วสมาชิกในที่นี้ไม่ได้
 เสนอแปรญัตติและสงวนมาไว้ในสภาแล้ว ไม่มีสิทธิ์ที่จะมาเสนอแก้ไข ถ้าหากว่าไม่มี
 เสนอแปรญัตติแล้วก็หมายความว่าเราจะลงมติโค่นแต่เพียงว่าเอาตามร่างเดิมของรัฐบาล
 หรือจะเอาตามที่กรรมาธิการทำออก คือเราไม่แปรประมวล ผู้คิด มีเพียงเท่านั้น

เพราะฉะนั้น ขอท่านประชาชนได้เอากันไว้ ปลูกประเด็นตามข้อบังคับอย่างนี้

ท่าการแทนประชาชนสภาผู้แทน : ถูกแล้ว อย่างที่เกรงที่ใครจะเอาความ
กรรมาธิการ หรือตามร่างเดิม

พล.ร.ท. ฉวลย์ ช่างนาวาสวัสดิ์ ร.ม. นายกรัฐมนตรี : คือผู้ที่ในที่นี้มีอยู่
๓ เรื่อง ด้วยกัน เรื่องหนึ่งท่านสมาชิกพรรคกิจรักไม่เสียเลย คือหมายความว่านั่นแท้
ในกฎหมายประมวลกฎหมายอาญาจะมีที่เกี่ยวกับความผิดนี้ก็เป็นอันว่าถ้า ก็ตามผู้ที่ของทุก
สุวิซชา กับคุณประสิทธิ์ ๆ ที่นี้ฝ่ายกรรมาธิการ ก็ควรจะเพราะร่างที่เสนอมาคงจะมี
หนึ่ง ส่วนอีกท่านหนึ่งก็ให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล คือเสียสองบาทเพราะฉะนั้นจะต้อง
เป็นเหตุคือว่าไม่เสียเลย เสียบาทหนึ่งหรือสองบาท

ท่าการแทนประชาชนสภาผู้แทน : อย่างนั้นก็คงใหม่ ใครจะเอาเสีย หรือไม่
เสียก่อน ใครเห็นว่าไม่เสีย ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๑ นาย

ท่าการแทนประชาชนสภาผู้แทน : ใครเห็นควรเสีย ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๔ นาย

ท่าการแทนประชาชนสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเสีย ที่นี้จะเสียบาทหนึ่งหรือ
สองบาท ใครเห็นว่าเสียบาทหนึ่ง ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ นาย

ท่าการแทนประชาชนสภาผู้แทน : ใครเห็นว่าควรเสียสองบาท ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๗ นาย

ท่าการแทนประชาชนสภาผู้แทน : เป็นอันว่าคงเอาไว้ตามร่างของรัฐบาล

เลขาธิการสภาผู้แทน : มาตรา ๑๔

๒๒.๔๔ น

นายจำลอง ฐนโรจน (นายจวนบุรี) : มาตรา ๑๔ นี้ข้าพเจ้าขอแปรผู้คดี

ให้ตัดออก คือความว่างที่เสนอมานี้มีว่า มาตรา ๓๗ ทวิของประมวลกฎหมาย
 ผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ที่เสียเงินประถมศึกษาเวลาที่จะไปศึกษาต่อที่รัฐบาลหรือเทศ
 บาลก็คิดในการที่จะยื่นแบบพิมพ์นั้น จะต้องกรอรายการของใบประถมศึกษา
 ไปว่าเสียที่อำเภอไหน จังหวัดไหน จำนวนภาษีเท่าไร เลขที่เท่าไร อะไรอย่าง
 นี้เป็นการที่ยุ่งยากมาก ก็ว่าทั้ง ๆ ที่เราเสียภาษีแล้วเรายังจะต้องผูกไปผูก
 ผูกผูกที่ผูกผูกผูกเอาใบประถมศึกษาไปศึกษาที่อีก เหมือนอย่างกับตัวส่วนหรือตัว
 นี้พอผูกไปเรื่อย ไปไหนก็เอาไปเป็นการลำบากแก่คนที่เสียภาษีและนี่จะไปทำ
 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นถ้ากรมว่าทางรัฐบาลเห็นว่ามีวิธีที่
 จะตรวจสอดการ เสียเงินช่วยประถมศึกษาได้แล้วข้าพเจ้าอยากจะมีวิธีผ่อน
 ขอให้เปลี่ยนเป็นวิธีอื่นเถอะ เพราะว่าวิธีนี้ทำให้ความลำบากยุ่งยากให้แก่ประชาชน
 มาก เพราะเหตุนี้ เพราะเหตุว่ากันอย่างสมมติว่าอยู่ในกรุงเทพฯ ก็ยังเรียกว่า
 เจริญคือที่ที่พวกใบประถมศึกษาไปไหนมาไหนได้ ใสภะเบาไม่เปื่อยน้ำลำบาก
 ลำบาก แต่ที่พวกนี้ที่อยู่มากที่หัวเมืองนั้นโดยจะเพราะอย่างนี้ถึงที่อยู่มากลออก
 ไปนั้น เป็นการลำบากเพียงใดที่ไปไหนจะต้องพกติดตัวไปด้วย เพื่อว่าอย่างเช่น
 แลจะยื่นคำร้องอะไรต่ออำเภอที่จะต้องพกเอาใบประถมศึกษาเข้ามา ถ้าเด็ก
 แรกจะต้องเสียเงินอีก ๕๐ สตางค์ ความยากก็มี จะต้องเสียเงินอีก หรือไม่
 อย่างนั้นก็ต้องเดินไปบ้านก็จะต้องเสียเวลาอีกวันหนึ่ง เช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่สะดวกแก่คนที่เสียภาษีความวิญญูธรรมของประมวลกฎหมายนี้ก็มีอยู่ว่า จะเก็บ
 เงินค่าภาษีมาเป็นรายจ่ายของรัฐบาลเท่านั้น แต่ในการที่บังคับเช่นนี้เป็นการ
 นอกเหนือจากการเก็บภาษีไปแล้ว เป็นการทำให้ความยุ่งยากให้แก่ประชาชน ด้วย
 เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอให้ตัดออก เพราะถึงแม้ว่าจะมีภักดีที่เอาไว้ก็ไม่ได้เงิน
 อะไรเพิ่มขึ้นแก่รัฐบาลก็มากน้อย เป็นการยุ่งแก่ประชาชนมากกว่า ด้วย
 เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอให้กรมหลวงมหาดินพิจารณากฎหมายนี้ให้ดีกว่า

หม่อมเจ้าวิชาญทิพย์ ระพีพัฒน์ ประธานกรรมการ : คือเป็นหลักการ

อันหนึ่งในเรื่องภาษีอากร คือความเป็นธรรมของภาษีอากรนั้น เมื่อมีปัญหาคำถามหนึ่ง
คนใดอยู่ในลักษณะใดก็จะต้องเสียภาษีแล้วเราควรจะมีบังคับกับใครกันเสียจนได้ มี
ฉะนั้นคนก็กิติย คนหลบหนีก็กิติย ในการปฏิรูปกันในหัวเมือง คนอยู่เป็นที่เรา
สำรวจโคกตัววัวใคร เป็นผู้เสียบ้าง แล้วเราก็เข้าไปหาเรียกเขาว่าเสีย เขาก็
เสียทุกคน แต่เขตกทมเขตนั่น ไม่มีทางที่จะสำรวจได้ว่าตัวโคควรจะเสียบ้าง
เพราะฉะนั้นจึงมีบทบังคับ คือเคียนใจ คงไม่มีใครนึกว่าเป็นการเคี้ยวร้อนที่จะนำเงิน
มาเสียเล็ก ๆ น้อย ๆ เติมใจไปเสีย แล้วในเรื่องนี้ความปกติกันที่ราคา โค ชูหลัก
เคียนสองเคียนก็ราคาเดาใจ เมื่อจะคิดคือเรื่องตารางงานอะไรก็ยกโคโมเงินขึงงา
อะไรมัก ก็อย่างว่ามีในทางประเทศเขม พิศลยบินส่งเสียภาษีเงินโคก็กร ออกชื่อกรออก
ตัวโคเพื่อเคียนสศิเสมอต่อไปเสีย เสีย และเป็นทางนงโคตัวที่ของฉิมมันไปเสีย
ที่มันเข้ามาเพื่อสะดวกในทางปฏิบัติ

นายจำลอง ชนโสม (ภาคธนบุรี) : ข้าราชการกรมการดิน

ชาติเขาไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าท่านอ้างว่าจะเข้ามาเพื่อสำหรับจะตรวจคนใน
เทศบาบ มีด้านับรองโคหรือว่าจะตรวจโคทุกคน คนที่เพิ่มจำนวนโคเทศบาบไม่ได้
ก็คัดค้านเลย ไม่โคก็คัดค้านอำเภอหรือเทศบาบเสีย ท่านจะไปทำอย่างไรจะไปตรวจ
เขาได้อย่างไร วิธีที่เราทำงานเวลานี้ก็อยู่แล้ว ข้าราชการก็ให้กรม กองต่าง ๆ
เราสำรวจออกไปตามบ้านของราษฎร ก็คืนตรวจ ถ้าจะให้กรมชบยี่ก็คืนตรวจ
ด้วย เขาอย่างนั้นก็โทษ ประชาชนจะโคไม่เคี้ยวร้อน ถ้าอย่างนั้นประชาชน
ไม่เคี้ยวร้อน จะมาทำวิธีกรงรังให้คนลำบากอย่างนี้ ชาติเขาไม่เห็นด้วย ท่านจะ
ไปตรวจโคอย่างไร อย่างที่ชาติเขาอ้างเหตุผลนี้ เขาอย่างนั้นแล้วกันท่านตรวจ
คนที่หนีภาษีได้ก็เสียก่อน ตรวจให้โคเสียรายใหญ่ ๆ การที่จะตรวจบาทสองบาทนี้

จะตรวจข้อเท็จจริงให้ทันเดี๋ยวก่อนโดยพลกว่ไปอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้นอบน้อมด้วย

นายเสวศร์ เป็นพจนานานต์ ธรรมาธิการ : สันนิษฐานประมุขก็ได้มีจดหมายผ่าน
พอใจ ถ้าหากไม่พอใจแล้วไม่มาชี้แจงก็สมควรจะขึ้นเงินเดือน

นายจำลอง สดใสภม (ภาตุนบุรี) : ข้อนี้ข้าพเจ้าไม่พอใจในนี้ ข้าพเจ้า
ขอสงวนเอาไว้ก่อนในสภา ไม่ใคร่เขียนลงรายการนี้ว่าแต่ประมุขก็ได้พอใจ
ข้าพเจ้าจึงต้อง การผลักฎาสน์นี้ ขอให้ดูที่หัวหน้ากอง แล้วจะว่าข้าพเจ้าผิดไปอย่างไร
ข้าพเจ้าใคร่ประมุขดีเอาไว้

คำกล่าวของประธานวุฒิสภา : ขอให้ประมุขวินิจฉัย เขาคำนวณประมุข
หรือจะเอาความธรรมาธิการ เพราะฉะนั้นใครเห็นตามท่านประมุขก็ ขอให้ยกมือขึ้น

สมาชิกรัฐสภา ๒๒ นาย

คำกล่าวของประธานสภาผู้แทน : ใครเห็นตามธรรมาธิการ ยกมือขึ้น

สมาชิกรัฐสภา ๒๐ นาย

คำกล่าวของประธานสภาผู้แทน : เพราะฉะนั้นเป็นไปตามท่านประมุขก็ คือ
ออก หมดเวลานี้แล้วขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๕ นาฬิกา.

ผู้ตรวจงาน

เลขาธิการสภาผู้แทน

ประธานสภาผู้แทน.